Mezmurlar

BÖLÜM 1

1 Tanrısızların öğüdüne uymayan, günahkârların yolunda yürümeyen, alaycıların meclisinde oturmayan adam ne mutlu kişidir!
2 Fakat onun zevki RAB'bin şeriatindedir; ve gece gündüz onun şeriatini düşünür.
3 Ve o, su kenarlarına dikilmiş bir ağaç gibi olacak; meyvesini mevsiminde verecek, yaprağı da solmayacak ve yaptığı her iş başarıya ulaşacaktır.
4 Kötüler böyle değildir; rüzgârın savurduğu saman çöpüne benzerler.
5 Bu nedenle, günahkârlar yargıda ayakta kalamazlar, günahkârlar da doğruların topluluğunda yer alamaz.
6 Çünkü RAB doğruların yolunu bilir; fakat kötülerin yolu yıkıma uğrar.

BÖLÜM 2

1 Milletler niçin öfkeleniyor, ve kavm niçin boş kuruntulara kapılıyor?
2 Yeryüzünün kralları toplandılar, yöneticiler bir araya gelip RAB'be ve meshedilmişine karşı danıştılar:
3 Bağlarını koparalım, iplerini üzerimizden atalım.
4 Göklerde oturanlar gülecek; Rab onlarla alay edecek.
5 O zaman onlara öfkeyle konuşacak ve onları büyük bir öfkeyle sıkacaktır.
6 Ben yine de kralımı kutsal dağım Sion'a yerleştirdim.
7 Ben fermanı bildireceğim; RAB bana dedi ki, Sen benim Oğlumsun; bugün ben seni doğurdum.
8 Benden iste, milletleri miras olarak sana vereyim, yeryüzünün en ücra köşelerini de mülk olarak sana vereyim.
9 Onları demir çomakla kıracaksın; çömlekçi kabı gibi parçalayacaksın.
10 Ey krallar, şimdi akıllı olun; ey yeryüzünün yargıçları, ders alın.
11 RAB'be korkuyla kulluk edin, titreyerek sevinin.
12 Oğul'u öpün ki, öfkelenmesin, yoksa siz de yolunuzdan saparsınız; öfkesi biraz alevlenince, ne mutlu ona güvenenlerin hepsine.

BÖLÜM 3

1 (Davut'un oğlu Abşalom'dan kaçtığı zaman söylediği Mezmur) Ya RAB, bana sıkıntı verenler nasıl da çoğaldı! Bana karşı ayaklananlar çok oldu.
2 Birçokları benim canım için, "Tanrı'da ona yardım yoktur" derler. Selah.
3 Fakat sen, ya RAB, benim kalkanımsın, benim övüncüm ve başımı kaldıransın.
4 RAB'be sesimle yalvardım, O da kutsal dağından beni işitti. Selah.
5 Yattım ve uyudum; uyandım; çünkü RAB beni destekledi.
6 Çevremde bana karşı ayaklanan on binlerce kişiden korkmam.
7 Kalk, ya RAB, beni kurtar, ey Allahım; çünkü bütün düşmanlarımın çene kemiğini vurdun, kötülerin dişlerini kırdın.
8 Kurtuluş RAB'bindir; bereketin kavminin üzerine olsun. Sela.

BÖLÜM 4

1 (Neginot'taki Baş Müzisyene, Davut'un Mezmurlarından) Ey doğruluğumun Tanrısı, seni çağırdığımda beni duy; sıkıntı içindeyken beni genişlettin; bana merhamet et ve duamı işit.
2 Ey insan oğulları, ne vakte kadar şanımı utanca çevireceksiniz? Ne vakte kadar boşuna sevineceksiniz, ve boş kazanç arayacaksınız? Selah.
3 Fakat bil ki, RAB, kendine sadık olanı kendisi için ayırmıştır; ben onu çağırdığım zaman, RAB beni işitir.
4 Hayret içinde olun, günah işlemeyin. Yatağınızda kendi yüreğinizle konuşun ve sakin olun. Selah.
5 Doğruluk kurbanlarını sun, ve RAB'be güven.
6 Birçoğu, "Bize kim iyilik gösterecek?" diyor. "Ya Rab, yüzünün ışığını üzerimize kaldır."
7 Ekinlerinin ve şaraplarının çoğaldığı zamandan daha çok sevindirdin yüreğimi.
8 Hem esenlikle yatarım, hem de uyurum; çünkü, ya RAB, beni ancak sen güven içinde tutarsın.

BÖLÜM 5

1 (Nehilot'taki Baş Müzisyene, Davut'un Mezmur'u.) Ey RABB, sözlerime kulak ver, düşüncelerimi düşün.
2 Ey Kralım ve Tanrım, feryadımın sesine kulak ver; çünkü sana dua ediyorum.
3 Ey RAB, sabahleyin sesimi işiteceksin; sabahleyin sana dua edeceğim ve başımı kaldıracağım.
4 Çünkü sen kötülükten hoşlanan bir Tanrı değilsin; kötülük senin yanında barınmaz.
5 Akılsızlar senin önünde duramazlar; bütün kötülük işleyenlerden nefret edersin.
6 Yalan söyleyenleri yok edeceksin; kanlı ve hilekâr adamdan RAB nefret edecektir.
7 Fakat ben senin merhametinin çokluğuyla evine gireceğim; ve senin korkunla mukaddes mabedine doğru secde edeceğim.
8 Ey RAB, düşmanlarıma karşı doğruluğunla beni yönet; önümde yolunu düzelt.
9 Çünkü ağızlarında sadakat yoktur; içleri çok kötülüktür; boğazları açık bir mezardır; dilleriyle yaltaklanırlar.
10 Ey Tanrı, onları yok et; kendi tasarıları yüzünden düşsünler; isyanlarının çokluğu yüzünden onları kov; çünkü sana karşı isyan ettiler.
11 Fakat sana güvenenlerin hepsi sevinsinler; Sen onları koruduğun için daima sevinçle haykırsınlar; ismini sevenler de sende sevinçle coşsunlar.
12 Çünkü sen, ya RAB, doğru kişiyi kutsarsın; lütfunla onu bir kalkan gibi kuşatırsın.

BÖLÜM 6

1 (Şeminit üzerindeki Neginot'taki baş müzisyene, Davut'un Mezmur'u.) Ya RAB, beni öfkenle azarlama, ve beni kızgın gazabınla terbiye etme.
2 Ey RAB, bana merhamet et; çünkü güçsüzüm; ya RAB, bana şifa ver; çünkü kemiklerim incindi.
3 Benim de canım çok sıkılıyor; fakat sen, ya RAB, ne vakte kadar böyle devam edeceksin?

4 Geri dön, ya RAB, canımı kurtar; merhametin uğruna beni kurtar.
5 Çünkü ölümde seni anmam mümkün olmayacak; kabirde sana kim şükredecek?
6 İnlememden yoruldum; bütün gece yatağımı yüzdürüyorum; gözyaşlarımla yatağımı suluyorum.
7 Kederden gözüm kurudu; bütün düşmanlarım yüzünden eskidi.
8 Ey fesat işleyenler, benden uzak durun; çünkü RAB ağlayışımın sesini işitti.
9 RAB yakarışımı duydu; RAB duamı kabul edecektir.
10 Bütün düşmanlarım utansın ve çok öfkelensinler; geri dönüp ansızın utansınlar.

BÖLÜM 7

1 (Davut'un, Benyaminli Kuş'un sözleri hakkında RAB'be söylediği Şiggaion.) Ey Tanrım RAB, sana güveniyorum; beni zulmedenlerin hepsinden kurtar ve beni kurtar.
2 Yoksa canımı aslan gibi parçalayıp, kurtaracak kimse kalmaz.
3 Ey Tanrım, eğer bunu yaptıysam, eğer elimde bir suç varsa;
4 Eğer benimle barış içinde olana kötülük ettiysem; (evet, sebepsiz yere düşmanım olana kurtuluş verdim.)
5 Düşman canımı ezsin ve onu alsın; evet, canımı yeryüzünde çiğnesin ve onurumu toza çevirsin. Selah.
6 Ya RAB, öfkenle kalk, düşmanlarımın öfkesi yüzünden kendini yükselt; ve bana emrettiğin yargıya karşı benim için uyan.
7 Böylece kavmin topluluğu seni kuşatacak; sen de onların uğruna yukarılara dön.
8 RAB halkı yargılayacak; ya RAB, beni de doğruluğuma ve içimdeki dürüstlüğe göre yargıla.
9 Kötülerin kötülüğü sona ersin; fakat doğruları sağlamlaştırın; çünkü doğru Tanrı yürekleri ve dizginleri dener.
10 Benim savunmam, yüreği doğru olanları kurtaran Tanrı'yadır.
11 Tanrı doğruları yargılar, ama Tanrı kötülere her gün öfkelenir.
12 Dönmezse kılıcını bileyecek; yayını germiş ve hazırlamıştır.
13 Ölüm silahlarını da ona hazırlamıştır; oklarını zulmedenlere karşı düzenlemiştir.
14 İşte, o, fesatla uğraşıyor, kötülük tasarlıyor ve yalan doğuruyor.
15 Bir çukur kazdı, kazdığı hendeğe düştü.
16 Kötülüğü kendi başına dönecek, zorbalığı kendi başına inecek.
17 Adaletine göre RAB'bi öveceğim, Yüce RAB'bin adını ilahilerle öveceğim.

BÖLÜM 8

1 (Gittit'teki Baş Müzisyene, Davut'un Mezmur'u) Ey Rabbimiz RAB, bütün dünyada adın ne yücedir! Görkemini göklerin üstüne koyan sensin.
2 Düşmanlarına karşı, bebeklerin ve emzikteki çocukların ağzından kuvvet yarattın; böylece düşmanı ve öç alıcıyı susturdun.
3 Parmaklarının eseri olan göklerini, yarattığın ayı ve yıldızları görünce,
4 İnsan nedir ki, onu anıyorsun? İnsan oğlu nedir ki, onu araştırıyorsun?
5 Çünkü onu meleklerden biraz aşağı yaptın, ve onu izzet ve şeref tacıyla örttün.
6 Ellerinin işlerine onu egemen kıldın; her şeyi onun ayakları altına koydun.
7 Bütün koyunlar, sığırlar ve kır hayvanları;
8 Göklerin kuşları, denizlerin balıkları ve denizlerin yollarından geçen her şey.
9 Ey Rabbimiz, Rabbimiz, senin adın bütün dünyada ne yücedir!

BÖLÜM 9

1 (Muthlabben'deki Baş Müzisyene, Davut'un Mezmur'u.) Ey RAB, bütün yüreğimle seni öveceğim; bütün harikalarını göstereceğim.
2 Sende sevineceğim, coşacağım; adını ilahilerle öveceğim, ey Yüceler Yücesi!
3 Düşmanlarım geri döndüklerinde, senin huzurunda düşüp yok olacaklar.
4 Çünkü sen benim hakkımı ve davamı savundun; sen adil bir şekilde tahtta oturuyorsun.
5 Milletleri azarladın, kötüleri yok ettin, adlarını sonsuza dek yok ettin.
6 Ey düşman, yıkımlar sonsuza dek sona erdi; kentleri yıktın; anıtları da onlarla birlikte yok oldu.
7 Fakat RAB ebediyen ayakta kalacaktır; tahtını yargı için hazırlamıştır.
8 Ve dünyayı doğrulukla yargılayacak, insanlara doğrulukla yargı hizmeti sunacak.
9 RAB ezilenlerin sığınağı, sıkıntı zamanlarında sığınak olacaktır.
10 Ve ismini bilenler sana güvenirler; çünkü sen, ya RAB, seni arayanları terk etmedin.
11 Siyon'da oturan RAB'be ilahiler söyleyin; O'nun yaptıklarını halka duyurun.
12 Kan davası açtığı zaman onları hatırlar; alçakgönüllülerin feryadını unutmaz.
13 Ey RAB, bana merhamet et; benden nefret edenler yüzünden çektiğim sıkıntıyı düşün; beni ölümün kapılarından kurtaran sen ol.
14 Siyon kızının kapılarında senin bütün övgülerini duyurayım; kurtarışınla sevineyim.
15 Milletler kazdıkları çukura battılar; gizledikleri ağda kendi ayakları tutuldu.
16 RAB, yerine getirdiği yargıyla tanınır; kötü adam kendi ellerinin işine yakalanır. Higgaion. Selah.
17 Kötüler cehenneme dönecekler, ve Tanrı'yı unutan bütün milletler.
18 Çünkü yoksullar sonsuza dek unutulmayacak, yoksulların beklentisi sonsuza dek boşa çıkmayacaktır.
19 Kalk, ya RAB! İnsan galip gelmesin; uluslar senin önünde yargılansın.
20 Ey RAB, onları korkut; uluslar kendilerinin sadece insan olduğunu bilsinler. Sela.

BÖLÜM 10

1 Ey RAB, niçin uzak duruyorsun? Sıkıntı zamanlarında niçin saklanıyorsun?
2 Kötüler gururları yüzünden yoksulları ezerler; kurdukları tuzaklara düşsünler.
3 Çünkü kötü kişi yüreğinin arzusuyla övünür, ve RAB'bin nefret ettiği açgözlüleri kutsar.
4 Kötü kişi, kibirli görünüşü yüzünden Tanrı'yı aramaz; Tanrı onun bütün düşüncelerinde yoktur.
5 Onun yolları her zaman çetindir; senin hükümlerin onun gözünden çok uzaktır; bütün düşmanlarına karşı böbürlenir.
6 O, yüreğinde, "Sarsılmayacağım, çünkü hiçbir zaman sıkıntıya girmeyeceğim" demiştir.
7 Ağzı lanet, hile ve aldatmacayla doludur; dilinin altında kötülük ve boş söz vardır.
8 Köylerin gizli yerlerinde oturur, gizli yerlerde suçsuzları öldürür, gözleri gizlice yoksullara dikilmiştir.
9 O, inindeki aslan gibi gizlice pusuya yatar; yoksulu yakalamak için pusuya yatar; yoksulu ağına çekince onu yakalar.
10 O, çömelir ve kendini alçaltır, böylece yoksullar güçlülerinin yanında düşsün.
11 Yüreğinde, "Allah unuttu" diyor; yüzünü gizliyor, bir daha asla görmeyecek.
12 Kalk, ya RAB, ey Tanrı, elini kaldır; alçakgönüllüleri unutma.
13 Kötüler neden Tanrı'yı küçümserler? Kendi kendine, "Sen onu istemeyeceksin" demiştir.
14 Sen onu gördün; çünkü kötülüğü ve kini, elinle cezalandırmak için görüyorsun; yoksul kendini sana emanet ediyor; sen öksüzün yardımcısısın.
15 Kötünün ve kötü adamın kolunu kır; kötülüğünü bulana dek ara.
16 RAB sonsuza dek kraldır; uluslar onun ülkesinden yok oldular.
17 Ey RABB, alçakgönüllülerin arzusunu işittin; onların yüreğini hazırlarsın, kulağını işitirsin.
18 Yetim ve mazlumun yargılanması için, yeryüzü insanı bir daha zulmetmesin diye.

BÖLÜM 11

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmur'u.) Ben RAB'be güveniyorum. Siz nasıl bana, 'Kuş gibi dağına kaç' dersiniz?
2 Çünkü işte, kötüler yaylarını geriyor, oklarını kirişe takıyorlar, böylece yürekleri doğru olanlara gizlice ateş ediyorlar.
3 Temeller yıkılırsa, doğru kişi ne yapabilir?
4 RAB mukaddes mabedindedir, RAB'bin tahtı göklerdedir. Gözleri görür, göz kapakları insan oğullarını sınar.
5 RAB doğru kişiyi dener; fakat kötü ve zorbalığı seven kişiden nefret eder.
6 Kötülerin üzerine tuzaklar, ateş ve kükürt ve korkunç bir fırtına yağdıracak. Onların kâsesinin payı bu olacak.
7 Çünkü doğru RAB doğruluğu sever; yüzü doğrulara bakar.

BÖLÜM 12

1 (Şeminit'teki baş müzisyene, Davut'un Mezmur'u.) Ey RAB, yardım et; çünkü dindar adam tükendi; çünkü sadıklar insanların arasından kayboldu.
2 Her biri komşusuna boş laflar söylüyor; dalkavuk dudaklarla, ikiyüzlü yürekle konuşuyorlar.
3 RAB bütün dalkavuk dudakları, ve gururlu sözler söyleyen dili kesecektir.
4 "Dilimizle galip geliriz, dudaklarımız bizimdir, kim bize efendilik edebilir?" diyenler kimlerdir?
5 Fakirin ezilmesi, yoksulun inlemesi yüzünden şimdi kalkacağım, diyor RAB; Onu, kendisine kızanlardan kurtaracağım.
6 RAB'bin sözleri temiz sözlerdir; toprak fırında eritilmiş, yedi kez arıtılmış gümüşe benzer.
7 Ya RAB, onları koruyacaksın, bu kuşaktan sonsuza dek onları koruyacaksın.
8 Kötüler her tarafta dolaşıyor, en aşağılık adamlar yücelirken.

BÖLÜM 13

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmurları.) Ey RABB, beni ne zamana kadar unutacaksın? Sonsuza dek mi? Ne zamana kadar yüzünü benden saklayacaksın?
2 Ne vakte kadar içimde öğüt alacağım, yüreğimde her gün üzüntü olacak? Ne vakte kadar düşmanım bana üstün gelecek?
3 Ey Tanrım, RAB, beni dinle ve düşün. Gözlerimi aydınlat ki, ölüm uykusuna dalmayayım.
4 Düşmanım, "Ona galip geldim" demesin; ve beni sarsanların, sarsıldığım zaman sevinmelerine izin vermesin.
5 Fakat ben senin merhametine güvendim; yüreğim senin kurtarışınla sevinecektir.
6 Bana iyilik ettiği için RAB'be ilahiler söyleyeceğim.

BÖLÜM 14

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmur'u.) Akılsız kendi kendine, Tanrı yoktur, dedi. Onlar bozuldular, iğrenç işler yaptılar, iyilik yapan yok.
2 RAB göklerden insan oğullarına baktı; anlayan, Tanrı'yı arayan var mı diye baktı.
3 Hepsi gittiler, hepsi birlikte kirlendiler; iyilik eden yok, bir kişi bile yok.
4 Bütün kötülük işleyenler bilgisiz mi? Halkımı ekmek yer gibi yiyorlar, ama RAB'be yalvarmıyorlar.
5 İşte orada büyük bir korkuya kapıldılar; çünkü Allah doğruların neslindedir.
6 Yoksulun öğüdünü utandırdınız, çünkü RAB onun sığınağıdır.
7 Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelseydi! RAB halkının sürgününü geri getirdiği zaman, Yakup sevinecek, İsrail de coşacak.

BÖLÜM 15

1 (Davut'un Mezmur'u) Ey RAB, senin çadırında kim konaklayacak? Kutsal dağında kim oturacak?
2 Doğru yolda yürüyen, doğruluğu işleyen ve yüreğinde gerçeği konuşan kişi.

3 Diliyle başkasını gıybet etmeyen, komşusuna kötülük etmeyen, komşusuna karşı hakarette bulunmayan kimse.
4 O'nun gözünde kötü adam hor görülür; fakat RAB'den korkanları yüceltir. Kendi zararına yemin eden ve geri dönmeyen kişi.
5 Parasını faize vermeyen, suçsuzlara karşı rüşvet almayan kimse. Bunları yapan kimse asla sarsılmaz.

BÖLÜM 16

1 (Davut'un Mihtam'ı) Ey Tanrı, beni koru; çünkü sana güveniyorum.
2 Ey canım, RAB'be dedin: Sen benim Rabbimsin; iyiliğim sana ulaşmıyor;
3 Fakat yeryüzündeki azizlere ve seçkin kişilere, bütün zevkim onlardadır.
4 Başka tanrının ardınca koşanların acıları çoğalacak; onların kanlı sunularını sunmayacağım, adlarını dudaklarıma almayacağım.
5 Mirasımın ve kâsemin payı RAB'dir; bahtımı sen korursun.
6 Satırlar bana hoş yerlere düştü; evet, güzel bir mirasım var.
7 Bana öğüt veren RAB'bi öveceğim; Gece vakti dizginlerim bana yol gösterecek.
8 RAB'bi daima önüme koydum; çünkü O sağımdadır, sarsılmam.
9 Bu yüzden yüreğim seviniyor, şanım coşuyor; bedenim de umut içinde dinlenecek.
10 Çünkü sen canımı ölüler diyarında bırakmazsın, Kutsalının çürümesine izin vermezsin.
11 Yaşam yolunu bana sen gösterirsin; senin huzurunda sevinç doluluğu vardır; sağında ebedî zevkler vardır.

BÖLÜM 17

1 (Davut'un Duası) Ey RAB, hakkımı işit, yakarışımı dikkate al, yalan dudaklardan çıkmayan duama kulak ver.
2 Hükmüm senin huzurundan çıksın; gözlerin eşit olan şeyleri görsün.
3 Yüreğimi sınadın; geceleyin beni ziyaret ettin; beni denedin ve hiçbir şey bulamadın; ağzımın suç işlemeyeceğine karar verdim.
4 İnsanların işlerine gelince, senin dudaklarının sözüyle kendimi yıkıcının yollarından korudum.
5 Yollarımda yürüyüşümü sabit kıl ki, adımlarım kaymasın.
6 Ey Tanrı, sana yalvarıyorum; çünkü beni işiteceksin. Kulağımı bana ver ve sözümü işit.
7 Ey sana güvenenleri, kendilerine karşı ayaklananlardan sağ elinle kurtaran sen, harika sevgini göster.
8 Beni gözbebeği gibi koru, kanatlarının gölgesinde sakla,
9 Bana eziyet eden kötülerden, beni kuşatan ölümcül düşmanlarımdan.
10 Kendi yağlarına gömülmüşlerdir; ağızlarıyla büyüklük taslayarak konuşurlar.
11 Şimdi adımlarımızı kuşattılar; gözlerini yere eğdiler;
12 Avına düşkün bir aslan gibi, gizli yerlerde pusuya yatan genç bir aslan gibi.
13 Kalk, ya RAB, onu hayal kırıklığına uğrat, onu yere ser; canımı kötülerin elinden, senin kılıcın olan şeyden kurtar.
14 Ey RABB, senin elinin altındaki insanlardan, dünyadaki insanlardan, bu hayatta payları olan ve karınlarını gizli hazinenle doldurduğun insanlardan. Onlar çocuklarla doludurlar ve mallarının geri kalanını çocuklarına bırakırlar.
15 Ben ise senin yüzünü doğrulukla göreceğim; uyandığımda senin benzerliğinle doyacağım.

BÖLÜM 18

1 (Başmüzisyene, RAB'bin hizmetkarı Davut'un Mezmur'u. O, RAB'bin kendisini bütün düşmanlarının elinden ve Saul'un elinden kurtardığı gün, bu şarkının sözlerini RAB'be söylemişti. Ve şöyle dedi: Seni seveceğim, ya RAB, benim kuvvetim.
2 RAB benim kayam, kalem, kurtarıcımdır; Tanrım, kuvvetim, güvendiğim kişidir; kalkanım, kurtuluşumun boynuzu ve yüksek kulemdir.
3 Övgüye layık olan RAB'be yalvaracağım; böylece düşmanlarımdan kurtulacağım.
4 Ölüm acısı beni kuşattı, kötü adamların selleri beni korkuttu.
5 Cehennem azabı beni kuşattı; ölüm tuzakları beni engelledi.
6 Sıkıntı içinde RAB'be yakardım, Tanrıma yalvardım. Tapınağından sesimi işitti, feryadım önüne, hatta kulaklarına ulaştı.
7 O zaman yeryüzü sarsıldı ve titredi; dağların temelleri de sarsıldı, çünkü o öfkelenmişti.
8 Burnundan duman çıktı, ağzından ateş çıktı, yakıp yok etti; kömürler tutuştu.
9 Gökleri de eğdi ve aşağı indi; ve ayakları altında karanlık vardı.
10 Ve bir kerubiye binip uçtu; evet, rüzgârın kanatları üzerinde uçtu.
11 Karanlığı kendine gizli yer yaptı; çadırının çevresinde karanlık sular ve göklerin yoğun bulutları vardı.
12 Önündeki aydınlıkta, kalın bulutları, dolu taneleri ve ateş közleri geçti.
13 RAB göklerde gürledi, Yüce Olan sesini verdi; dolu taneleri ve ateş közleri.
14 Evet, oklarını gönderdi ve onları dağıttı; ve şimşekler fırlattı ve onları bozguna uğrattı.
15 O zaman, ya RAB, senin azarlamanla, burnunun soluğunun soluğuyla suların kanalları göründü, ve dünyanın temelleri açığa çıkarıldı.
16 Yukarıdan gönderdi, beni aldı, beni derin sulardan çıkardı.
17 Beni güçlü düşmanımdan ve benden nefret edenlerden kurtardı; çünkü onlar benden güçlüydüler.
18 Felaket günümde beni engellediler; fakat RAB bana destek oldu.
19 Beni geniş bir yere çıkardı; beni kurtardı, çünkü benden hoşnuttu.
20 RAB bana doğruluğuma göre karşılık verdi; ellerimin temizliğine göre bana karşılık verdi.
21 Çünkü ben RAB'bin yollarını tuttum, ve Tanrım'dan kötülük yaparak ayrılmadım.
22 Çünkü bütün hükümleri önümde duruyordu, ve ben onun kurallarını kendimden uzaklaştırmadım.
23 Ben de onun önünde doğruydum, ve kendimi suçumdan korudum.
24 Bunun için RAB, doğruluğuma göre, ellerimin temizliğine göre, gözü önünde bana karşılık verdi.

25 Merhametliye merhametli olursun; doğru adama doğru davranırsın;
26 Temiz olana temiz görünürsün, ve ters olana ters görünürsün.
27 Çünkü sen ezilenleri kurtarırsın, fakat büyük bakışları düşürürsün.
28 Çünkü sen benim mumumu yakacaksın; Tanrım RAB karanlığımı aydınlatacak.
29 Çünkü senin sayende bir topluluğu yarıp geçtim, ve Tanrım sayesinde bir duvarı aştım.
30 Tanrı'nın yolu kusursuzdur; RAB'bin sözü denenmiştir; kendisine güvenenlerin hepsine kalkan olur.
31 Çünkü Rab'den başka Tanrı kimdir? Ya da Tanrımızdan başka kaya kimdir?
32 Beni kuvvetle kuşatan ve yolumu kusursuz kılan Tanrı'dır.
33 Ayaklarımı geyik ayakları gibi yaptı, ve beni yüksek yerlerime oturttu.
34 Ellerime savaşmayı öğretti, öyle ki çelik yay kollarımla kırıldı.
35 Kurtuluş kalkanını da bana verdin; sağ elin beni destekledi, yumuşaklığın beni yüceltti.
36 Adımlarımı genişlettin, ayaklarım kaymadı.
37 Düşmanlarımı kovaladım, onlara yetiştim; ve onlar yok oluncaya kadar geri dönmedim.
38 Onları yaraladım, kalkamaz oldular; ayaklarımın altına düştüler.
39 Çünkü sen beni savaş için kuvvetle donattın; bana karşı ayaklananları altımda alt ettin.
40 Düşmanlarımın boyunlarını da bana verdin; benden nefret edenleri yok edeyim diye.
41 Feryat ettiler, fakat onları kurtaran olmadı; RAB'be feryat ettiler, fakat O onlara cevap vermedi.
42 Sonra onları rüzgârın önündeki toz gibi ezdim, onları sokaklardaki pislik gibi savurdum.
43 Beni kavmin çekişmelerinden kurtardın; ve beni milletlerin başı yaptın; tanımadığım bir kavm bana kulluk edecek.
44 Benim hakkımda işittikleri zaman bana itaat edecekler; yabancılar bile bana boyun eğecekler.
45 Yabancılar yok olacaklar, ve dar yerlerinden korkacaklar.
46 Diri olan RAB'dir; kayam mübarek olsun; kurtuluşumun Tanrısı yüceltilsin.
47 Beni öç alan ve kavimleri benim yönetimim altına alan Tanrı'dır.
48 Beni düşmanlarımdan kurtardın; bana karşı ayaklananların üstüne beni yükselttin; beni zorba adamdan kurtardın.
49 Bunun için, ya RAB, uluslar arasında sana şükredeceğim, ve adını ilahilerle öveceğim.
50 Kralına büyük kurtuluş sağlar; meshedilmişine, Davut'a ve onun soyuna sonsuza dek merhamet gösterir.

BÖLÜM 19

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmur'u.) Gökler Tanrı'nın görkemini ilan eder; ve gökkubbe onun el işlerini gösterir.
2 Gün güne söz söyler, gece geceye bilgi verir.
3 Onların sesi duyulmayan yerde ne söz vardır, ne de dil.
4 Onların soyu bütün yeryüzüne yayıldı, ve sözleri dünyanın sonuna kadar. Onlarda güneş için bir çadır kurdu,
5 Damat odasından çıkıyor ve yarış koşan güçlü bir adam gibi seviniyor.
6 Onun çıkışı göğün ucundandır, dönüşü de onun uçlarına kadardır. Onun hararetinden hiçbir şey gizli kalmaz.
7 RAB'bin yasası yetkindir, canı doğru yola getirir; RAB'bin tanıklığı güvenilirdir, saf kişiyi bilge kılar.
8 RAB'bin kuralları doğrudur, yüreği sevindirir; RAB'bin buyruğu saftır, gözleri aydınlatır.
9 RAB korkusu temizdir, sonsuza dek sürer; RAB'bin yargıları gerçek ve tümüyle doğrudur.
10 Onlar altından, hatta bol saf altından daha çok arzu edilirler; baldan ve petek balından da daha tatlıdırlar.
11 Üstelik bunlarla kulun uyarılır; ve onları yerine getirmenin büyük mükafatı vardır.
12 Onun hatalarını kim anlayabilir? Gizli hatalarımdan beni temizle.
13 Kulunu küstahça günahlardan da uzak tut; onlar bana egemen olmasınlar; o zaman doğru olurum, ve büyük suçtan suçsuz olurum.
14 Ey kuvvetim, kurtarıcım, RAB, ağzımın sözleri ve yüreğimin düşünceleri senin önünde makbul olsun.

BÖLÜM 20

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmur'u.) RAB sıkıntı gününde seni işitsin; Yakup'un Tanrısı'nın adı seni korusun;
2 Sana kutsal yerden yardım göndersin, ve seni Siyon'dan güçlendirsin;
3 Bütün sunularını anımsa, ve yakmalık takdimeni kabul et; Selah.
4 Sana gönlüne göre versin, ve bütün tasarılarını yerine getirsin.
5 Senin kurtarışınla sevineceğiz, ve Tanrımızın adıyla sancaklarımızı dikeceğiz; Rab bütün dileklerini yerine getirsin.
6 Şimdi biliyorum ki, RAB meshedilmişini kurtaracak; sağ elinin kurtarıcı gücüyle kutsal göklerinden onu işitecektir.
7 Kimisi arabalara, kimisi atlara güvenir. Ama biz Tanrımız RAB'bin adını anacağız.
8 Onlar yıkılıp düştüler; fakat biz kalktık ve dimdik ayaktayız.
9 Kurtar, ya RAB! Yalvardığımızda kral bizi duysun.

BÖLÜM 21

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmur'u.) Ey RAB, kral senin gücünle sevinecek; ve senin kurtarışınla ne kadar büyük sevinç duyacak!
2 Ona gönlünün istediğini verdin, ve dudaklarının isteğini esirgemedin. Selah.
3 Çünkü sen onu iyilik bereketleriyle koruyorsun; başına saf altından bir taç koyuyorsun.
4 Senden yaşam diledi, ve sen ona verdin, hatta sonsuzluklar boyunca uzun ömürler verdin.
5 Kurtarışınla onun şanı büyüktür; ona şeref ve yücelik verdin.
6 Çünkü onu sonsuza dek çok mutlu kıldın; yüzünle onu çok sevindirdin.
7 Çünkü kral RAB'be güvenir, Ve Yüceler Yücesinin merhametiyle sarsılmaz.
8 Elin bütün düşmanlarını bulacaktır; sağ elin senden nefret edenleri bulacaktır.

9 Öfkelendiğin zaman onları ateşli bir fırın gibi yapacaksın; RAB onları gazabıyla yutacak, ateş onları yiyip bitirecek.
10 Onların meyvelerini yeryüzünden, tohumlarını da insanların arasından yok edeceksin.
11 Çünkü sana kötülük düşündüler; yapamayacakları bir düzen tasarladılar.
12 Bunun için, oklarını tellerine takarak yüzlerine karşı hazır tuttuğun zaman, onları sırtlarını döndüreceksin.
13 Ey RAB, kudretinle yücel; kudretini böyle öveceğiz ve ilahiler söyleyeceğiz.

BÖLÜM 22

1 (Aijeleth Shahar'daki Baş Müzisyene, Davut'un Mezmurlarından) Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin? Neden bana yardım etmekten ve haykırışlarımın sözlerinden bu kadar uzaksın?
2 Ey Allahım, gündüzün feryat ediyorum, ama işitmiyorsun; geceleyin feryat ediyorum, ama susmuyorum.
3 Fakat sen, İsrail'in övgülerinde oturan, kutsalsın.
4 Atalarımız sana güvendiler; güvendiler, ve sen onları kurtardın.
5 Sana yalvardılar, ve kurtuldular; sana güvendiler, ve mahzun olmadılar.
6 Fakat ben bir solucanım, insan değilim; insanların utancı, halkın hor gördüğü biriyim.
7 Beni görenlerin hepsi bana alayla gülüyor, dudaklarını büküyor, başlarını sallıyor ve şöyle diyorlar:
8 RAB'bin kendisini kurtaracağına güveniyordu; çünkü O'ndan hoşnuttu, kurtarsın onu.
9 Fakat beni ana rahminden çıkaran, annemin kucağındayken bana ümit veren sensin.
10 Ben daha ana rahminden sana bırakıldım; annemin karnından beri Tanrım sensin.
11 Benden uzak durma; çünkü sıkıntı yakındır, yardım edecek kimse yoktur.
12 Birçok boğa beni kuşattı; Başan'ın güçlü boğaları beni kuşattı.
13 Ağızları açık bana bakıyorlardı, yırtıcı ve kükreyen bir aslan gibi.
14 Su gibi dökülüyorum, bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor; yüreğim mum gibi; bağırsaklarımın ortasında eriyor.
15 Gücüm çömlek parçası gibi kurudu; dilim çeneme yapıştı; beni ölüm tozuna sürükledin.
16 Çünkü köpekler beni kuşattı, kötülerin topluluğu beni kuşattı, ellerimi ve ayaklarımı deldiler.
17 Bütün kemiklerime söyleyeyim: Bana bakıp dik dik bakıyorlar.
18 Elbiselerimi aralarında paylaşıyorlar, elbisem için kura çekiyorlar.
19 Fakat, ya RAB, benden uzak durma! Ey kuvvetim, bana yardıma koş.
20 Canımı kılıçtan, sevgilimi köpeğin pençesinden kurtar.
21 Beni aslanın ağzından kurtar; çünkü sen beni tek boynuzlu atların boynuzlarından işittin.
22 Kardeşlerime adını bildireceğim; cemaatin ortasında seni öveceğim.
23 Ey RAB'den korkanlar, O'nu övün; ey Yakup soyunun bütün üyeleri, O'nu yüceltin; ey İsrail soyunun bütün üyeleri, O'ndan korkun.
24 Çünkü O, düşkünün sıkıntısını hor görmedi, ondan tiksinmedi; yüzünü ondan gizlemedi; kendisine yalvarınca işitti.
25 Övgülerim büyük cemaatte sana ait olacak; Kendisinden korkanların önünde adaklarımı yerine getireceğim.
26 Yumuşak huylu olanlar yiyip doyacaklar; RAB'bi arayanlar O'nu övecekler; yüreğiniz sonsuza dek yaşayacak.
27 Dünyanın bütün uçları anımsayıp RAB'be dönecek, milletlerin bütün kabileleri önünde secde edecekler.
28 Çünkü egemenlik RAB'bindir; milletler arasında yönetici de O'dur.
29 Yeryüzünde semiz olanların hepsi yiyip secde edecekler, toprağa inenlerin hepsi onun önünde eğilecekler, ve hiç kimse kendi canını yaşatamayacak.
30 Bir soy ona hizmet edecek; bir nesil boyunca RAB'be hesap verecek.
31 Onlar gelip, doğacak olan halka onun doğruluğunu, bunu yaptığını bildirecekler.

BÖLÜM 23

1 (Davut'un Mezmurudur.) RAB benim çobanımdır; hiçbir şeye ihtiyacım olmaz.
2 Beni yeşil çayırlarda yatırır; beni durgun suların kıyısına götürür.
3 O, canımı tazeler; ismi uğruna beni doğruluk yollarında yürütür.
4 Evet, ölüm gölgesinin vadisinden geçsem bile, kötülükten korkmam; çünkü sen benimlesin; değneğin ve asan beni rahatlatır.
5 Düşmanlarımın önünde bana sofra kurarsın; başıma yağ sürersin; kâsem taşar.
6 Ömrümün bütün günlerinde iyilik ve merhamet beni izleyecek; ve sonsuza dek RAB'bin evinde oturacağım.

BÖLÜM 24

1 (Davut'un Mezmurudur.) Yeryüzü ve içindekiler RAB'bindir; dünya ve üzerinde oturanlar da.
2 Çünkü onu denizler üzerine kurdu, ve onu tufanlar üzerine pekiştirdi.
3 RAB'bin dağına kim çıkacak? Yahut O'nun kutsal yerinde kim duracak?
4 Elleri temiz, yüreği temiz olan, canını boş yere yüceltmeyen, hileli yeminler etmeyen kişi.
5 RAB'den bereket, kurtarıcı Tanrı'dan doğruluk alacak.
6 Ey Yakup, bu, senin yüzünü arayanların neslidir. Selah.
7 Ey kapılar, başlarınızı kaldırın; ve ey ebedî kapılar, başlarınızı kaldırın; ve yüceliğin Kralı içeri girecektir.
8 Bu yüce kral kimdir? Güçlü ve kudretli RAB, savaşta kudretli RAB.
9 Ey kapılar, başlarınızı kaldırın; ey ebedî kapılar, başlarınızı kaldırın; ve yüceliğin Kralı içeri girecektir.
10 Bu yüce kral kimdir? Her Şeye Egemen RAB, yüce kraldır. Selah.

BÖLÜM 25

1 (Davut'un Mezmur'u.) Ey RAB, canımı sana yükseltiyorum.
2 Ey Allahım, sana güveniyorum; utandırma beni, düşmanlarımın bana galip gelmesine izin verme.

3 Evet, sana hizmet edenlerin hiçbiri utanmasın; sebepsiz yere günah işleyenler utansın.
4 Ya RAB, bana yollarını göster; bana yollarını öğret.
5 Beni hakikatinde yönet, bana öğret; çünkü sen kurtuluşumun Tanrısısın; bütün gün seni bekliyorum.
6 Ey RAB, şefkatini ve sevgini anımsa; çünkü bunlar ezelden beri vardır.
7 Gençliğimin günahlarını, isyanlarımı anma; ya RAB, iyiliğin uğruna beni merhametine göre an.
8 RAB iyi ve doğrudur; bunun için günahkârlara yolda ders verir.
9 Yumuşak huylu olana adalet yolunda rehberlik eder, yumuşak huylu olana yolunu öğretir.
10 RAB'bin bütün yolları, ahdini ve şehadetlerini tutanlara merhamet ve hakikattir.
11 Ya RAB, ismin uğruna suçumu bağışla; çünkü suçum büyüktür.
12 RAB'den korkan adam kimdir? Ona seçeceği yolu öğretir.
13 Onun canı rahat edecek, soyu yeryüzünü miras alacak.
14 RAB'bin sırrı kendisinden korkanlarladır; ve onlara ahdini gösterecektir.
15 Gözlerim daima RAB'be dönüktür; Çünkü ayaklarımı ağdan O çıkarır.
16 Bana yönel, bana merhamet et; çünkü ben perişan ve sıkıntılıyım.
17 Yüreğimin sıkıntıları büyüdü, beni sıkıntılarımdan kurtar.
18 Sıkıntımı ve acımı gör, bütün günahlarımı bağışla.
19 Düşmanlarımı düşün; çünkü onlar çoktur; ve benden acımasızca nefret ediyorlar.
20 Canımı koru, beni kurtar; utandırma beni; çünkü sana güveniyorum.
21 Dürüstlük ve doğruluk beni korusun; çünkü sana güveniyorum.
22 Ey Tanrı, İsrail'i bütün sıkıntılarından kurtar.

BÖLÜM 26

1 (Davut'un Mezmurudur.) Ey RAB, beni yargıla; çünkü doğruluk yolunda yürüdüm; RAB'be güvendim; bundan dolayı kaymam.
2 Ey RAB, beni dene, yüreğimi ve yüreğimi sına.
3 Çünkü senin sevgin gözlerimin önündedir, ve ben senin hakikatinde yürüdüm.
4 Boş adamlarla oturmadım, ikiyüzlülerin arasına da girmem.
5 Kötülük yapanların topluluğundan nefret ettim; ve kötülerle oturmam.
6 Ellerimi suçsuzluk içinde yıkayacağım; ve senin sunağını da kuşatacağım, ya RAB.
7 Şükran sesiyle duyurayım, ve bütün harikalarını anlatayım.
8 Ya RAB, evinin meskenini, ve şerefinin bulunduğu yeri sevdim.
9 Canımı günahkârlarla, canımı kanlı adamlarla bir araya getirme.
10 Onların ellerinde fesat vardır, sağ elleri ise rüşvet doludur.
11 Fakat ben dürüstlüğümle yürüyeceğim. Beni kurtar ve bana merhamet et.
12 Ayağım sağlam yerde durur; cemaatlerde RAB'bi öveceğim.

BÖLÜM 27

1 (Davut'un Mezmurudur.) RAB benim ışığım ve kurtuluşumdur; kimden korkabilirim? RAB hayatımın gücüdür; kimden korkabilirim?
2 Kötüler, düşmanlarım ve hasımlarım, bedenimi yemek için üzerime geldiler; tökezleyip düştüler.
3 Bana karşı bir ordu ordugâh kursa bile yüreğim korkmaz; bana karşı savaş çıksa bile, buna güvenirim.
4 RAB'den bir şey istedim, onu arayacağım: Yaşamım boyunca RAB'bin evinde oturmak, RAB'bin güzelliğini seyretmek, tapınağında O'nu sorgulamak.
5 Çünkü sıkıntı zamanında beni çadırında saklayacak, çadırının gizliliğinde beni saklayacak, beni kayanın üzerine koyacak.
6 Ve şimdi başım etrafımdaki düşmanlarıma karşı yükselecek; bunun için onun çadırında sevinç kurbanları sunacağım; RAB'be ilahiler, evet, ilahiler söyleyeceğim.
7 Ey RAB, sesimle feryat ettiğimde beni dinle; bana da merhamet et ve bana cevap ver.
8 Sen, "Yüzümü arayın" dediğinde, yüreğim sana, "Ya RAB, yüzünü arayacağım" dedi.
9 Yüzünü benden gizleme, kulunu öfkeyle uzaklaştırma; sen benim yardımcım oldun; beni bırakma, beni terk etme, ey kurtuluşumun Tanrısı.
10 Babam ve annem beni terk etse bile, RAB beni kabul edecektir.
11 Ey RAB, bana yolunu öğret, Düşmanlarıma karşı beni düz yolda ilerlet.
12 Beni düşmanlarımın eline bırakma; çünkü bana karşı yalancı şahitler kalktı, ve zalimce sözler söyleyenler.
13 Yaşayanlar diyarında RAB'bin iyiliğini görmeseydim, bayılırdım.
14 RAB'bi bekle; yürekli ol, O senin yüreğini güçlendirir. RAB'bi bekle, derim.

BÖLÜM 28

1 (Davut'un Mezmurları) Ey kayam RAB, sana yakarıyorum; bana sessiz kalma; yoksa bana sessiz kalırsan, çukura inenlere benzerdim.
2 Sana yakardığımda, ellerimi mukaddes huzuruna kaldırdığımda, yalvarışlarımın sesini işit.
3 Beni kötülerle ve fesat işleyenlerle birlikte çekme. Onlar komşularına esenlik derler, fakat yüreklerinde kötülük vardır.
4 Onlara yaptıklarına ve yaptıkları kötülüklere göre ver; ellerinin işine göre ver; onlara hak ettiklerini ver.
5 Çünkü RAB'bin işlerine ve ellerinin işlerine bakmazlar; bu yüzden onları yıkacak, ama onları yeniden inşa etmeyecektir.
6 RAB'be övgüler olsun! Çünkü yalvarışlarımın sesini işitti.
7 RAB benim kuvvetim ve kalkanımdır; yüreğim ona güvendi ve yardım gördüm; bundan dolayı yüreğim çok seviniyor, ve ilahilerimle onu övüyorum.
8 RAB onların gücüdür, ve meshedilmişlerinin kurtarıcı gücüdür.
9 Kavmini kurtar, mirasını kutsa; onları besle ve sonsuza dek yücelt.

BÖLÜM 29

1 (Davut'un Mezmur'u.) Ey güçlüler, RAB'be verin, RAB'be yücelik ve güç verin.
2 RAB'bin ismine yaraşır yüceliği O'na sunun; kutsallık güzelliği içinde RAB'be tapının.
3 RAB'bin sesi suların üzerindedir; yüce Tanrı gürlüyor; RAB engin suların üzerindedir.
4 RAB'bin sesi güçlüdür, RAB'bin sesi görkemlidir.
5 RAB'bin sesi sedirleri kırar; evet, RAB Lübnan sedirlerini kırar.
6 Onları buzağı gibi sıçratır; Lübnan ve Sirion'u da genç bir tek boynuzlu at gibi sıçratır.
7 RAB'bin sesi ateş alevlerini böler.
8 RAB'bin sesi çölü sarsıyor; RAB Kadeş çölünü sarsıyor.
9 RAB'bin sesi geyikleri doğurtur, ormanları aydınlatır; ve tapınağında herkes onun yüceliğinden söz eder.
10 RAB tufanın üzerinde oturuyor; evet, RAB sonsuza dek kral olarak oturuyor.
11 RAB halkına güç verecek, RAB halkını esenlikle kutsayacak.

BÖLÜM 30

1 (Davut evinin adanması sırasında söylenen bir Mezmur ve İlahidir.) Ey RAB, seni yücelteceğim; çünkü beni yücelttin, ve düşmanlarımı bana sevindirmedin.
2 Ey Tanrım, RAB, sana yalvardım, beni iyileştirdin.
3 Ya RAB, canımı kabirden çıkardın; çukura inmeyeyim diye beni yaşattın.
4 Ey kutsalları, RAB'be ilahiler söyleyin, kutsallığını anımsayarak şükredin.
5 Çünkü öfkesi bir an sürer, ama iyiliği sayesinde yaşam bulur. Ağlamak bir gece sürer, ama sabah sevinç gelir.
6 Ve refahım içinde dedim ki: Asla sarsılmayacağım.
7 Ya RAB, lütfunla dağımı sağlamlaştırdın; yüzünü sakladın, ben de sıkıldım.
8 Ey RAB, sana yalvardım, ve RABBE yalvardım.
9 Çukura indiğim zaman, kanımın ne yararı var? Toprak seni övecek mi? Senin hakikatini ilan edecek mi?
10 Ya RAB, dinle ve bana merhamet et; ya RAB, sen benim yardımcım ol.
11 Yasımı benim için şenliğe çevirdin; çulumu çıkardın, ve beni sevinçle kuşattın;
12 Ta ki, şanım sana övgüler sunsun ve susmasın. Ya RAB Tanrım, sana daima şükredeceğim.

BÖLÜM 31

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmur'u.) Ey RAB, sana güveniyorum; hiçbir zaman utandırılmam; beni doğruluğunla kurtar.
2 Kulağını bana eğ, beni hemen kurtar; güçlü kayam ol, beni kurtarmak için bir savunma evi ol.
3 Çünkü sen benim kayam ve kalemsin; bunun için ismin uğruna bana yol göster ve beni doğru yola ilet.
4 Gizlice bana kurdukları ağdan beni kurtar; çünkü sen benim kuvvetimsin.
5 Ruhumu senin eline teslim ediyorum; beni kurtardın, ey hakikat Tanrısı, RAB.
6 Yalan yere bakanlardan nefret ettim; ama ben RAB'be güvendim.
7 Senin merhametinle sevineceğim ve coşacağım; çünkü sıkıntımı düşündün, sıkıntılarım içinde canımı bildin;
8 Ve beni düşmanın eline düşürmedin; ayaklarımı geniş bir odaya koydun.
9 Ey RAB, bana acı, çünkü sıkıntıdayım; gözlerim, canım ve karnım kederden tükeniyor.
10 Çünkü ömrüm kederle, yıllarım iniltiyle geçiyor; suçum yüzünden kuvvetim tükeniyor, kemiklerim eriyip gidiyor.
11 Bütün düşmanlarımın, özellikle de komşularımın önünde bir utanç kaynağıydım, tanıdıklarımın arasında ise bir korku kaynağıydım. Beni dışarıdan görenler bile benden kaçıyordu.
12 Gönülden çıkmış bir ölü gibi unutuldum; kırık bir kap gibiyim.
13 Çünkü birçoklarının iftirasını duydum; her tarafta korku vardı. Bana karşı birleşip beni öldürmeyi tasarlıyorlardı.
14 Fakat ben sana güvendim, ya RAB; dedim: Sen benim Tanrımsın.
15 Zamanlarım senin elindedir; beni düşmanlarımın elinden, ve bana eziyet edenlerin elinden kurtar.
16 Yüzünü kuluna parlat; merhametin uğruna beni kurtar.
17 Ey RAB, utandırma beni; çünkü sana yalvardım; kötüler utansın, ve ölüler diyarında sussunlar.
18 Yalan söyleyen dudaklar susturulsun; onlar ki, doğrulara karşı gururla ve aşağılayıcı bir şekilde kötü sözler söylerler.
19 Senden korkanlar için sakladığın iyiliğin ne kadar büyüktür! İnsan oğulları önünde sana güvenenler için bunları yaptın!
20 İnsanın gururundan onları huzurunun sırrında saklayacaksın; dillerin çekişmesinden onları bir çadırda gizlice saklayacaksın.
21 RAB'be övgüler olsun; çünkü güçlü bir kentte bana harika lütuflarını gösterdi.
22 Çünkü aceleyle dedim ki: "Gözlerinin önünden atıldım. Fakat sana yalvardığım zaman, yalvarışlarımın sesini işittin."
23 Ey bütün sadık kulları, RAB'bi sevin; çünkü RAB sadık kullarını korur, ve kibirli kullarını bol bol ödüllendirir.
24 Ey RAB'be güvenenlerin hepsi, yürekleriniz kuvvetlensin.

BÖLÜM 32

1 (Davut'un Mezmur'u, Maschil.) Suçu bağışlanan, günahı örtülen kişi ne mutlu kişidir.
2 RAB'bin kendisine suç saymadığı, ruhunda da hile bulunmayan adam ne mutlu kişidir.
3 Ben sustuğum zaman, gün boyu kükrememden kemiklerim yaşlandı.
4 Çünkü gece gündüz elin üzerimde ağırlaştı; nemliliğim yaz kuraklığına döndü. Selah.
5 Günahımı sana itiraf ettim, ve suçumu gizlemedim. Dedim ki: Suçlarımı RAB'be itiraf edeceğim; ve sen günahımın suçunu bağışladın. Selah.
6 Çünkü her dindar adam, bulunduğun zaman sana dua edecektir. Çünkü büyük suların selinde bile ona yaklaşmazlar.
7 Sen benim sığınağımsın; beni sıkıntıdan korursun; kurtuluş ilahileriyle beni kuşatırsın. Selah.
8 Sana yol göstereceğim, yürüyeceğin yolu sana öğreteceğim; gözümle seni doğru yola ileteceğim.

9 At gibi, katır gibi anlayışsız olmayın. Onların ağzı gem ve gemle tutulmalı, yoksa size yaklaşırlar.
10 Kötülere çok sıkıntılar gelir; fakat RAB'be güvenenleri Tanrı'nın merhameti kuşatır.
11 Ey doğrular, RAB'de sevinin, coşun; ey bütün yürekli olanlar, sevinçle haykırın.

BÖLÜM 33

1 Ey doğrular, RAB'de sevinin; çünkü doğrulara övgü yaraşır.
2 RAB'bi çenkle övün; O'na tunç ve on telli saz eşliğinde ilahiler söyleyin.
3 Ona yeni bir ilahi söyleyin; yüksek sesle ve ustalıkla çalın.
4 Çünkü RAB'bin sözü doğrudur, ve bütün işleri doğrulukla yapılır.
5 O, doğruluğu ve adaleti sever; yeryüzü RAB'bin iyiliğiyle doludur.
6 Gökler RAB'bin sözüyle, göklerin bütün orduları da ağzının soluğuyla yaratıldı.
7 Deniz sularını bir yığın halinde toplar, engin suları ambarlarda saklar.
8 Bütün yeryüzü RAB'den korksun, yeryüzünde yaşayanların hepsi ondan korksun.
9 Çünkü O söyledi, oldu; O emretti, oldu.
10 RAB ulusların tasarılarını boşa çıkarır; kavmlerin tasarılarını boşa çıkarır.
11 RAB'bin tasarısı ebediyen durur, Yüreğinin düşünceleri kuşaktan kuşağa geçer.
12 Tanrısı RAB olan millet ne mutludur! Ve O'nun miras olarak seçtiği halk ne mutludur!
13 RAB göklerden bakıyor; bütün insan oğullarını görüyor.
14 Oturduğu yerden yeryüzünde yaşayanların hepsini seyreder.
15 O, onların kalplerini birbirine benzetir, bütün işlerini gözetir.
16 Çok sayıda orduyla kurtulan kral yoktur; güçlü adam da büyük kuvvetle kurtulamaz.
17 At, kurtuluş için boş bir şeydir; ve büyük kuvvetiyle kimseyi kurtaramaz.
18 İşte, RAB'bin gözü kendisinden korkanların, merhametine umut bağlayanların üzerindedir.
19 Canlarını ölümden kurtarmak ve kıtlıkta onları yaşatmak için.
20 Canımız RAB'bi bekler; O bizim yardımcımız ve kalkanımızdır.
21 Çünkü kutsal ismine güvendiğimiz için yüreğimiz O'nda sevinecektir.
22 Ey RAB, sana olan umudumuza göre, merhametin üzerimize olsun.

BÖLÜM 34

1 (Davut'un Abimelek'in önünde tavrını değiştirdiği ve onu kovarak gittiği zaman söylediği Mezmur.) Her zaman RAB'bi öveceğim; övgüsü daima ağzımda olacak.
2 Canım RAB'le övünecek; alçakgönüllüler bunu işitip sevinecek.
3 RAB'bi benimle birlikte yüceltin, ve adını birlikte yüceltelim.
4 RAB'be yöneldim, O da beni işitti, Ve bütün korkularımdan beni kurtardı.
5 Ona baktılar ve aydınlandılar; ve yüzleri utanmıyordu.
6 Bu yoksul adam feryat etti, RAB de onu işitti ve bütün sıkıntılarından onu kurtardı.
7 RAB'bin meleği kendisinden korkanların çevresinde ordugâh kurar ve onları kurtarır.
8 Tadın ve görün ki, RAB ne iyidir; O'na güvenen adam ne mutlu kişidir.
9 Ey onun kutsalları, RAB'den korkun; çünkü O'ndan korkanların eksiği olmaz.
10 Genç aslanlar bile aç kalır, yoksullaşırlar; fakat RAB'bi arayanlar hiçbir iyi şeyden yoksun kalmazlar.
11 Gelin, ey çocuklar, beni dinleyin; size RAB korkusunu öğreteyim.
12 Yaşamı arzulayan, iyiyi görmek için uzun günleri seven adam kimdir?
13 Dilini kötülükten, dudaklarını da hileli sözlerden uzak tut.
14 Kötülükten uzak durun, iyilik yapın; barışı arayın, barışın ardından gidin.
15 RAB'bin gözleri doğruların üzerindedir, kulakları da onların yakarışlarına açıktır.
16 RAB'bin yüzü kötülük yapanlara karşıdır, onların anısını yeryüzünden silmek içindir.
17 Doğrular yakarır, RAB işitir, ve onları bütün sıkıntılarından kurtarır.
18 RAB, yüreği kırık olanlara yakındır, ruhu kırık olanları kurtarır.
19 Doğru kişinin sıkıntıları çoktur; fakat RAB onu hepsinden kurtarır.
20 Bütün kemiklerini korur; hiçbiri kırılmaz.
21 Kötüleri kötülük öldürür, ve doğrulardan nefret edenler harap olur.
22 RAB kullarının canını kurtarır, Kendisine güvenenlerden hiçbiri mahvolmaz.

BÖLÜM 35

1 (Davut'un Mezmurudur.) Ey RAB, benimle çekişenlere karşı davamı savun; bana karşı savaşanlarla sen savaş.
2 Kalkanı ve küçük kalkanı al, ve bana yardım için ayağa kalk.
3 Mızrağı da çek, ve bana eza edenlere karşı yolu kapat; ve canıma de ki: Ben senin kurtuluşunum.
4 Canımı isteyenler utansın ve rezil olsunlar; bana zarar vermek isteyenler geri çevrilsin ve şaşkınlığa düşürülsünler.
5 Rüzgârın önündeki saman çöpü gibi olsunlar; ve RAB'bin meleği onları kovalasın.
6 Yolları karanlık ve kaygan olsun; ve RAB'bin meleği onları kovalasın.
7 Çünkü sebepsiz yere ağlarını bana sakladılar, sebepsiz yere canım için kazdıkları çukura.
8 Felaket ansızın başına gelsin; sakladığı ağ kendisini yakalasın; o felakete düşsün.
9 Ve canım RAB'de sevinç bulacak, O'nun kurtarışıyla coşacak.
10 Bütün kemiklerim şöyle diyecek: "Ya RAB, senin gibi güçlünün elinden yoksulu, yoksulu ve yoksulu da kendisini soyanın elinden kurtaran kimdir?"
11 Yalancı tanıklar kalktı, bilmediğim şeyleri bana iftira ettiler.

12 Bana iyiliğin karşılığını kötülükle ödediler, öyle ki canım yandı.
13 Fakat ben, onlar hastalanınca çul giyerdim; oruçla canımı alçaltırdım; ve duam kendi bağrıma geri dönerdi.
14 Sanki o benim dostum ya da kardeşimmiş gibi davrandım; annesi için yas tutan biri gibi, önünde derin bir saygıyla eğildim.
15 Fakat onlar benim sıkıntımda sevindiler ve bir araya toplandılar; evet, aşağılıklar bana karşı bir araya toplandılar, ve ben bunu bilmiyordum; beni parçaladılar ve durmadılar.
16 Şölenlerde ikiyüzlü alaycılarla birlikte dişlerini gıcırdattılar.
17 Ey Rabbim, daha ne kadar seyirci kalacaksın? Canımı onların yıkımından, sevgilimi aslanların elinden kurtar.
18 Büyük cemaatte sana şükredeceğim; kalabalıkların arasında seni öveceğim.
19 Bana düşman olanlar haksız yere sevinmesinler; ve bana sebepsiz yere nefret edenler göz kırpmasınlar.
20 Çünkü onlar barıştan söz etmiyorlar; fakat memlekette sakin olanlara karşı aldatıcı şeyler tasarlıyorlar.
21 Evet, ağızlarını bana karşı açtılar ve, "Aha, aha, gözümüz gördü!" dediler.
22 Bunu gördün, ya RAB! Susma! Ya RAB, benden uzak durma.
23 Kendini harekete geçir ve benim yargıma, davama, Tanrım ve Rabbime karşı uyanık ol.
24 Ey Tanrım, RAB, adaletine göre beni yargıla; ve onlar benim için sevinmesinler.
25 İçlerinden, "Keşke biz de onu isteseydik" demesinler. "Onu yuttuk" demesinler.
26 Benim acıma sevinenler, hep birlikte utansınlar ve rezil olsunlar. Bana karşı büyüklük taslayanlar, utanç ve rezalete bürünsünler.
27 Haklı davamı destekleyenler sevinçle bağırsınlar, coşsunlar; hatta sürekli şöyle desinler: "Kulunun refahından hoşnut olan RAB yüceltilsin."
28 Ve dilim bütün gün senin adaletini ve övgünü konuşacak.

BÖLÜM 36

1 (Baş müzisyene, RAB'bin kulu Davut'un Mezmur'u.) Kötülerin isyanı yüreğimde yankılanıyor: Gözlerinde Tanrı korkusu yok.
2 Çünkü kendi gözünde kendini beğenmişlik taslar, ta ki kötülüğü nefret uyandıracak biçimde ortaya çıksın.
3 Ağzının sözleri kötülük ve hiledir; hikmetli olmayı ve iyilik yapmayı bıraktı.
4 Yatağında kötülük tasarlar, iyi olmayan bir yolda durur, kötülükten nefret etmez.
5 Ey RAB, senin merhametin göklerdedir; sadakatin bulutlara kadar ulaşır.
6 Senin adaletin ulu dağlar gibidir; yargıların büyük bir derinliktir; ya RAB, sen insanı da hayvanı da korursun.
7 Ey Allah, senin merhametin ne yücedir! Bunun için insan oğulları senin kanatlarının gölgesine sığınırlar.
8 Evinin bereketiyle bol bol doyacaklar; ve onlara zevklerinin ırmağından içireceksin.
9 Çünkü hayat pınarı sendedir; senin ışığında ışığı göreceğiz.
10 Seni tanıyanlara sevgini, yüreği doğru olanlara da doğruluğunu sürdür.
11 Gururun ayağı bana karşı gelmesin, kötülerin eli beni uzaklaştırmasın.
12 İşte fesat işleyenler düştüler; yıkıldılar, ve kalkamayacaklar.

BÖLÜM 37

1 (Davut'un Mezmur'u.) Kötülük yapanlar yüzünden üzülme, kötülük yapanlara özenme.
2 Çünkü onlar ot gibi hemen biçilecekler, yeşil ot gibi kuruyacaklar.
3 RAB'be güven ve iyilik yap; böylece memlekette oturacaksın ve gerçekten doyurulacaksın.
4 Sen de RAB'de sevinç bul; O da sana yüreğinin isteklerini verecektir.
5 Yolunu RAB'be bırak, O'na güven; O, onu yerine getirecektir.
6 Ve senin doğruluğunu ışık gibi, ve adaletini öğle vakti gibi ortaya çıkaracaktır.
7 RAB'de dinlen, O'nu sabırla bekle; yolunda başarılı olandan, kötü tasarılar gerçekleştiren adamdan ötürü üzülme.
8 Öfkeden vazgeç, hiddeti bırak; kötülük yapmaktan çekinme.
9 Çünkü kötülük yapanlar yok edilecek; fakat RAB'be güvenenler yeryüzünü miras alacaklardır.
10 Çünkü az bir zaman sonra kötüler yok olacaktır; onun yerini dikkatle araştırırsan, yok olacaktır.
11 Fakat yumuşak huylu olanlar yeryüzünü miras alacaklar ve bol esenlikten zevk alacaklardır.
12 Kötü, doğruya tuzak kurar, ve dişlerini gıcırdatır.
13 Rab ona gülecektir; çünkü onun gününün geldiğini görmektedir.
14 Kötüler kılıçlarını çektiler, yaylarını gerdiler; yoksulu, düşkünü yıkmak, doğru yolda olanları öldürmek için.
15 Kılıçları kendi yüreklerine saplanacak, yayları kırılacak.
16 Doğru kişinin azıcık serveti, birçok kötü kişinin servetinden daha iyidir.
17 Çünkü kötülerin gücü kırılacak; fakat RAB doğruları destekler.
18 RAB doğruların günlerini bilir; ve onların mirası sonsuza dek sürer.
19 Kötü zamanda utanmayacaklar, kıtlık günlerinde ise doyacaklar.
20 Fakat kötüler yok olacaklar, ve RAB'bin düşmanları kuzuların yağı gibi olacaklar; yok olacaklar, duman olup yok olacaklar.
21 Kötü adam ödünç alır, ama geri ödemez; ama doğru adam merhamet eder ve verir.
22 Çünkü O'nun tarafından kutsanmış olanlar yeryüzünü miras alacak, O'nun tarafından lanetlenenler ise yok edileceklerdir.
23 İyi adamın adımları RAB tarafından düzenlenir; ve yolundan hoşnut olur.
24 Düşse bile, büsbütün yıkılmaz; çünkü RAB onu eliyle tutar.
25 Gençtim, şimdi yaşlandım; ama doğru adamın terk edildiğini, soyunun ekmek dilendiğini görmedim.
26 O, daima merhametlidir, ödünç verir; ve onun soyu bereketlidir.
27 Kötülükten kaçın, iyilik yap; ve ebedî yaşa.

28 Çünkü RAB adaleti sever, ve kutsallarını terk etmez; onlar ebediyen korunurlar; fakat kötülerin soyu yok edilecektir.
29 Doğrular ülkeyi miras alacaklar ve orada ebediyen oturacaklar.
30 Doğrunun ağzı hikmet söyler, dili ise adaletten söz eder.
31 Tanrısının yasası onun yüreğindedir; adımlarından hiçbiri kaymaz.
32 Kötü adam doğru adamı gözetliyor ve onu öldürmeye çalışıyor.
33 RAB onu elinde bırakmayacak, yargılandığında onu mahkûm etmeyecektir.
34 RAB'be güven, ve onun yolunu tut, ve seni memleketi miras almak üzere yükseltecektir; kötülerin yok edildiğini göreceksin.
35 Kötü adamı büyük güçle gördüm, ve yeşil defne ağacı gibi yayıldılar.
36 Fakat o geçti, ve işte, yok oldu; evet, onu aradım, fakat bulunamadı.
37 Kâmil insana dikkat edin, doğru insana bakın; çünkü o adamın sonu esenliktir.
38 Fakat suçlular birlikte yok edilecekler; kötülerin sonu kesilecektir.
39 Fakat doğruların kurtuluşu RAB'den gelir; O, sıkıntı zamanında onların gücüdür.
40 Ve RAB onlara yardım edecek, ve onları kurtaracaktır; onları kötülerin elinden kurtaracak ve onları kurtaracaktır, çünkü kendisine güvenmektedirler.

BÖLÜM 38

1 (Davut'un hatırlanması için yazdığı Mezmur.) Ey RABB, beni öfkenle azarlama; ve beni öfkenin hararetiyle terbiye etme.
2 Çünkü okların içimde saplanıyor, ve elin beni acıtıyor.
3 Senin gazabın yüzünden bedenimde sağlık kalmadı, günahım yüzünden kemiklerimde rahat yok.
4 Çünkü suçlarım başımın üstünden aştı; ağır bir yük gibi bana çok ağır geldiler.
5 Akılsızlığım yüzünden yaralarım kokuyor ve çürüyor.
6 Sıkıntı içindeyim, çok eğildim, bütün gün yaslı dolaşıyorum.
7 Çünkü belim iğrenç bir hastalıkla dolu, bedenimde sağlık yok.
8 Güçsüzüm, perişanım, kırgınım; yüreğimin sıkıntısından ötürü haykırıyorum.
9 Ey Rabbim, bütün arzum senin önündedir; iniltim senden gizli değildir.
10 Yüreğim çırpınıyor, gücüm tükeniyor; gözlerimin nuru da benden gitti.
11 Sevgilim ve dostlarım yaramdan uzak duruyorlar; akrabalarım ise uzakta duruyorlar.
12 Canımı isteyenler de bana tuzak kuruyorlar; zararımı isteyenler de kötü şeyler söylüyor, gün boyu hileler tasarlıyorlar.
13 Fakat ben sağır bir adam gibi duymadım, ve ağzını açmayan bir dilsiz adam gibi oldum.
14 Böylece ben, dinlemeyen, ağzında azar bulunmayan bir adama benzer oldum.
15 Çünkü, ya RAB, sana ümit bağlıyorum; ya RAB, Tanrım, sen işitirsin.
16 Çünkü dedim: Beni dinleyin, yoksa bana sevinirler; ayağım kayınca bana karşı büyüklük taslarlar.
17 Çünkü ben durmaya hazırım, ve üzüntüm daima önümdedir.
18 Çünkü suçumu bildireceğim, günahımdan ötürü pişman olacağım.
19 Fakat düşmanlarım canlı ve güçlüdürler; ve bana haksız yere nefret edenler çoğaldı.
20 Kötülüğe iyilikle karşılık verenler de bana düşmandırlar. Çünkü ben iyi olanın peşinden gidiyorum.
21 Ya RAB, beni terk etme; Ey Tanrım, benden uzak durma.
22 Ey kurtarıcım RAB, yardımıma koş.

BÖLÜM 39

1 (Baş müzisyene, Yedutun'a, Davut'un Mezmur'u.) Dedim ki, Yollarıma dikkat edeceğim, dilimle günah işlemeyeceğim; Kötüler karşımda olduğu sürece ağzımı gemleyeceğim.
2 Sessizlikten sustum, iyilikten bile sustum; ve üzüntüm harekete geçti.
3 İçimde yüreğim yanıyordu, düşünürken ateş yanıyordu: sonra dilimle konuştum,
4 Ya RAB, sonumu ve günlerimin uzunluğunu bana bildir; ta ki, ne kadar güçsüz olduğumu bileyim.
5 İşte, günlerimi bir karış kadar yaptın; ve yaşım senin önünde hiçtir; doğrusu, her adam en iyi halinde bile tamamen boştur. Selah.
6 Gerçekten herkes boşuna yürüyor; boşuna kaygılanıyor; servet biriktiriyor, ama bunları kimin toplayacağını bilmiyor.
7 Ve şimdi, ya Rab, neyi bekliyorum? Ümidim sendedir.
8 Beni bütün isyanlarımdan kurtar; beni akılsızların utancı yapma.
9 Ben sustum, ağzımı açmadım; çünkü sen yaptın.
10 Vuruşunu benden uzaklaştır; çünkü elinin vuruşuyla yok oldum.
11 Sen insanı suçlarından ötürü azarlayıp azarladığın zaman, onun güzelliğini güve gibi yok edersin. Çünkü her insan boştur. Selah.
12 Ey RABB, duamı işit, yakarışıma kulak ver; gözyaşlarıma karşı susma; çünkü ben senin yanında bir garibim, bütün atalarım gibi bir yolcuyum.
13 Beni bağışla ki, buradan gitmeden ve bir daha yok olmadan önce gücümü yeniden kazanayım.

BÖLÜM 40

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmur'u.) RAB'bi sabırla bekledim; ve bana yöneldi, ve yakarışımı işitti.
2 Beni korkunç çukurdan, çamurlu balçıktan çıkardı, ayaklarımı kayanın üzerine koydu, yürüyüşümü sağlamlaştırdı.
3 Ve ağzıma yeni bir ilahi koydu, Tanrımıza övgü. Birçokları bunu görecek, korkacak ve RAB'be güvenecekler.
4 RAB'be güvenen, kibirlilere ve yalana sapanlara saygı göstermeyen adam ne mutlu kişidir!
5 Ey Tanrım, RAB, yaptığın harikalar ve bize yönelik düşüncelerin çoktur. Bunları sana anlatmak ve anlatmak istesem, saymakla bitmez.

6 Kurban ve sunu istemedin; kulaklarımı açtın; yakmalık sunu ve günah sunusu da istemedin.
7 Sonra dedim ki: İşte geliyorum; kitapta benim hakkımda şöyle yazılmıştır:
8 Ey Tanrım, senin isteğini yapmaktan hoşlanırım; yasan yüreğimin içindedir.
9 Büyük cemaatte doğruluğu vaaz ettim; işte, dudaklarımı esirgemedim, ya RAB, sen bilirsin.
10 Senin doğruluğunu yüreğimde gizlemedim; sadakatini ve kurtarışını ilan ettim; sevgini ve gerçeğini büyük cemaatten gizlemedim.
11 Ey RAB, şefkatini benden esirgeme; sevgin ve sadakatin beni her zaman korusun.
12 Çünkü sayısız kötülükler beni kuşattı; suçlarım beni yakaladı, başımı kaldıramıyorum; saçımdan daha çoklar; bundan dolayı yüreğim yorgun düşüyor.
13 Ey RAB, beni kurtar; Ey RAB, bana yardım etmek için acele et.
14 Canımı yok etmek isteyenler hep birlikte utansınlar ve mahvolsunlar; bana kötülük isteyenler de geri çekilsinler ve utansınlar.
15 Bana, "Aha, aha!" diyenler utançlarının cezası olarak perişan olsunlar.
16 Seni arayanların hepsi sende sevinç bulsunlar, coşsunlar. Kurtarışını sevenler, "RAB yüceltilsin" diye sürekli söylesinler.
17 Fakat ben yoksul ve düşkünüm, fakat RAB beni düşünüyor; sen benim kurtarıcım ve yardımcımsın; ey Tanrım, gecikme.

BÖLÜM 41

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmur'u.) Yoksulu düşünen kişi ne mutlu kişidir; RAB onu sıkıntı zamanında kurtarır.
2 RAB onu koruyacak ve yaşatacak; ve yeryüzünde mübarek kılınacak; ve onu düşmanlarının keyfine bırakmayacaksın.
3 RAB onu yorgunluk yatağında güçlendirir; hastalığında bütün yatağını sen yaparsın.
4 Dedim ki, "Ya RAB, bana merhamet et; canımı iyileştir; çünkü sana karşı günah işledim."
5 Düşmanlarım benim hakkımda kötü konuşuyorlar; O ne zaman ölecek, Adı ne zaman yok olacak?
6 Eğer beni görmeye gelirse, boş şeyler söyler; yüreği kötülük toplar; dışarı çıktığında da bunları söyler.
7 Benden nefret edenlerin hepsi bana karşı fısıldaşıyorlar; Bana karşı kötülük tasarlıyorlar.
8 Kötü bir hastalığın ona yapıştığını ve artık yattığına göre bir daha kalkamayacağını söylüyorlar.
9 Evet, güvendiğim, ekmeğimden yiyen yakın dostum bana karşı ökçesini kaldırdı.
10 Fakat sen, ya RAB, bana merhamet et ve beni kaldır ki, onlara karşılık vereyim.
11 Düşmanımın bana galip gelmemesi sayesinde senin bana lütufta bulunduğunu biliyorum.
12 Bana gelince, sen beni doğruluğumla destekliyorsun ve beni sonsuza dek huzurunda tutuyorsun.
13 İsrail'in Tanrısı RAB, ezelden ebede kadar mübarek olsun. Amin, amin.

BÖLÜM 42

1 (Korah oğulları için, baş müzisyen Maschil'e.) Geyik su kaynaklarına nasıl hasret çekerse, ey Tanrım, canım da sana öyle hasret çekiyor.
2 Canım Tanrı'ya, yaşayan Tanrı'ya susadı. Ne zaman gelip Tanrı'nın huzuruna çıkacağım?
3 Gözyaşlarım gece gündüz benim yiyeceğim oldu, Bana durmadan, "Tanrın nerede?" diyorlar.
4 Bunları hatırladıkça, içim eriyor. Çünkü ben de kalabalıkla birlikte gitmiştim, sevinç ve övgü sesleriyle, bayram eden kalabalıkla birlikte Tanrı'nın evine gidiyordum.
5 Ey canım, niçin üzgünsün? Ve niçin içimde huzursuzluk duyuyorsun? Sen Allah'a güven; çünkü ben yine de yüzünün yardımı için onu öveceğim.
6 Ey Allahım, canım içimde mahzundur; bundan dolayı Ürdün diyarından, ve Hermonlulardan, Mizar dağından seni anacağım.
7 Sularının fışkırmasından derinler derinleri çağırıyor; bütün dalgaların ve dalgaların üzerimden geçti.
8 Fakat RAB gündüzleri sevgisini emredecek, Geceleyin ilahisi benimle olacak, Duam yaşam Tanrısına olacak.
9 Kayam olan Tanrıma diyeceğim: Beni neden unuttun? Düşmanın baskısından dolayı neden yas tutuyorum?
10 Kemiklerimde kılıç varmış gibi, düşmanlarım bana sitem ediyorlar; her gün bana, "Tanrın nerede?" diyorlar.
11 Ey canım, niçin üzgünsün? Ve niçin içimde huzursuzluk var? Sen Allah'a ümit bağla; çünkü ben, yüzümün sağlığı ve Allah'ım olan Allah'ı yine öveceğim.

BÖLÜM 43

1 Ey Tanrım, beni yargıla, davamı kötü bir millete karşı savun. Beni aldatıcı ve haksız adamdan kurtar.
2 Çünkü sen benim kuvvetimin Allahısın; niçin beni terk ediyorsun? Düşmanın baskısı yüzünden niçin yas tutuyorum?
3 Işığını ve gerçeğini gönder; onlar beni yönlendirsin, beni mukaddes dağına ve çadırlarına götürsünler.
4 O zaman Tanrı'nın sunağına, sevinç kaynağım Tanrı'ya gideceğim; ey Tanrım, Tanrım, seni çenk eşliğinde öveceğim.
5 Ey canım, niçin üzgünsün? Ve niçin içimde huzursuzluk var? Allah'a ümit bağla; çünkü ben, yüzümün sağlığı ve Allah'ım olan Allah'ı yine öveceğim.

BÖLÜM 44

1 (Korah oğullarının baş müzisyeni Maschil'e) Ey Tanrı, kulaklarımızla duyduk, atalarımız bize anlattılar, eski zamanlarda, onların günlerinde neler yaptığını.
2 Milletleri elinle nasıl kovdun, ve onları nasıl diktin; kavimleri nasıl ezdin, ve onları nasıl dışarı attın.
3 Çünkü onlar ülkeyi kendi kılıçlarıyla ele geçirmediler, kendi kolları da onları kurtarmadı. Ancak senin sağ elin, kolun ve yüzünün ışığı onları kurtardı. Çünkü sen onlara iyilik ettin.
4 Ey Tanrım, sen benim Kralımsın; Yakup'un kurtuluşunu emret.
5 Senin sayende düşmanlarımızı püskürteceğiz; Senin adınla bize karşı ayaklananları ezeceğiz.

6 Çünkü yayıma güvenmeyeceğim, kılıcım da beni kurtaramayacak.
7 Fakat sen bizi düşmanlarımızdan kurtardın, ve bizden nefret edenleri utandırdın.
8 Gün boyu Tanrı'yla övünürüz, ve adını sonsuza dek överiz. Selah.
9 Fakat sen bizi yüzüstü bıraktın, ve bizi utandırdın; ve ordularımızla çıkmadın.
10 Bizi düşmandan geri çevirdin; ve bizden nefret edenler kendi çıkarları için harcıyorlar.
11 Bizi et için yetiştirilmiş koyunlar gibi kıldın, ve milletler arasına dağıttın.
12 Halkını boşuna satıyorsun, ve onların bedeliyle servetini artırmıyorsun.
13 Bizi komşularımıza bir hakaret, çevremizdekilere bir alay ve eğlence konusu yaptın.
14 Bizi uluslar arasında bir alay konusu, halk arasında baş sallama konusu yaptın.
15 Şaşkınlığım sürekli önümdedir ve yüzümün utancı beni örtmüştür.
16 Çünkü düşman ve intikamcı yüzünden, küfür ve hakaret edenin sesi duyulur.
17 Bütün bunlar başımıza geldi; yine de seni unutmadık, ve senin ahdinde hile yapmadık.
18 Yüreğimiz dönmedi, adımlarımız senin yolundan sapmadı;
19 Ejderhaların yerinde bizi fena halde kırdın, ve ölüm gölgesiyle bizi örttün.
20 Eğer Tanrımızın adını unuttuysak, yahut yabancı bir ilaha ellerimizi açtıysak;
21 Allah bunları araştırmaz mı? Çünkü O, yüreğin sırlarını bilir.
22 Evet, senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz; kasaplık koyunlar gibi sayılıyoruz.
23 Uyan, ya Rab, niçin uyuyorsun? Kalk, bizi sonsuza dek terk etme.
24 Niçin yüzünü gizliyorsun da sıkıntımızı ve zulmümüzü unutuyorsun?
25 Çünkü canımız toza eğildi, karnımız yere yapıştı.
26 Yardımımıza koş, merhametinle bizi kurtar.

BÖLÜM 45

1 (Şoşannim'deki baş müzisyene, Korah'ın oğulları için, Maschil, Bir aşk şarkısı.) Kalbim güzel bir şey yazıyor: Kralla ilgili yaptığım şeylerden bahsediyorum: Dilim usta bir yazıcının kalemi.
2 Sen insan oğullarından daha güzelsin; dudaklarına lütuf dökülmüştür; bunun için Tanrı seni sonsuza dek kutsamıştır.
3 Ey en güçlü adam, görkemin ve haşmetinle kılıcını kuşan.
4 Ve senin azametinde, hakikat, yumuşak huyluluk ve doğruluk yüzünden başarıya ulaş; ve sağ elin sana korkunç şeyler öğretecektir.
5 Okların kralın düşmanlarının yüreğine saplanır; böylece halk senin boyunduruğuna girer.
6 Ey Tanrı, tahtın ebedî ve ebedîdir; krallığının asası doğruluk asasıdır.
7 Sen doğruluğu seversin, kötülükten nefret edersin; bunun için Tanrı, senin Tanrın, seni arkadaşlarından üstün kılarak sevinç yağıyla meshetti.
8 Bütün giysilerin, seni sevindiren fildişi saraylardan gelen mür, öd ve tarçın kokuyor.
9 Kral kızları senin şerefli kadınların arasındaydı; kraliçe, Ofir altını içinde sağ tarafında duruyordu.
10 Ey kızım, dinle, düşün, kulağını ver; kendi halkını ve babanın evini de unut.
11 Böylece kral senin güzelliğine çok düşkün olacak; çünkü o senin Rabbindir; ve sen ona tapın.
12 Ve Sur kızı da hediye ile orada olacak; kavmin zenginleri bile senin lütfunu dileyecekler.
13 Kralın kızı içten çok görkemliydi; giysileri işlenmiş altındandı.
14 Nakışlı giysiler içinde kralın huzuruna getirilecek; onu izleyen kız arkadaşları da sana getirilecek.
15 Sevinç ve sevinçle götürülecekler; kralın sarayına girecekler.
16 Babalarının yerine, bütün yeryüzünde önder yapacağın oğulların olacak.
17 Adını bütün kuşaklar boyunca yaşatacağım; bunun için halklar seni sonsuza dek övecekler.

BÖLÜM 46

1 (Korah oğullarının baş müzisyenine, Alamoth üzerine bir şarkı.) Tanrı bizim sığınağımız ve gücümüzdür, sıkıntıda her zaman hazır bir yardımdır.
2 Bunun için, yeryüzü yerinden oynasa, dağlar denize sürüklense bile korkmayız.
3 Suları gürlese ve çalkalansa da, dağlar kabarıp sarsılsa da. Selah.
4 Öyle bir ırmak var ki, onun suları Tanrı'nın kentini, Yüce Olan'ın çadırlarının kutsal yerini sevindirecektir.
5 Tanrı onun ortasındadır; o sarsılmaz; Tanrı ona yardım edecektir, hem de hemen.
6 Milletler hiddetlendi, ülkeler sarsıldı; sesini duyurdu, yer eridi.
7 Her Şeye Egemen RAB bizimledir, Yakup'un Tanrısı sığınağımızdır. Sela.
8 Gelin, RAB'bin yaptıklarına bakın, yeryüzünde ne büyük yıkımlar yarattı.
9 Yeryüzünün dört bucağına kadar savaşları durdurur; yayları kırar, mızrakları parçalar; savaş arabalarını ateşte yakar.
10 Durun ve bilin ki, ben Tanrı'yım. Milletler arasında yüceleceğim, yeryüzünde yüceleceğim.
11 Her Şeye Egemen RAB bizimledir, Yakup'un Tanrısı sığınağımızdır. Sela.

BÖLÜM 47

1 (Baş müzisyene, Korah oğulları için bir Mezmur.) Ey bütün halk, ellerinizi çırpın; Tanrı'ya zafer sesiyle haykırın.
2 Çünkü yüce RAB korkunçtur, O bütün dünyanın büyük Kralıdır.
3 Halkları ayaklarımızın altına, milletleri de ayaklarımızın altına serecek.
4 Mirasımızı, sevdiği Yakup'un üstünlüğünü seçecek. Selah.
5 Tanrı haykırışla, RAB boru sesiyle yükseldi.
6 Tanrı'ya övgüler sunun, övgüler sunun; Kralımıza övgüler sunun, övgüler sunun.
7 Çünkü Tanrı bütün dünyanın Kralıdır; O'nu anlayışla övün.

8 Tanrı uluslar üzerinde egemenlik sürüyor; Tanrı kutsallık tahtında oturuyor.
9 Kavmin reisleri, İbrahim'in Tanrısı'nın halkı toplandılar. Çünkü yeryüzünün kalkanları Tanrı'nındır. O çok yücedir.

BÖLÜM 48

1 (Korah oğulları için bir ilahi ve mezmur.) RAB büyüktür ve Tanrımızın kentinde, kutsal dağında çok övülmeye layıktır.
2 Yeri güzel, bütün dünyanın sevinci, kuzeyin yamaçlarında bulunan Siyon dağı, büyük kralın kentidir.
3 Tanrı saraylarında bir sığınak olarak bilinir.
4 Çünkü işte, krallar toplanmışlardı, birlikte geçiyorlardı.
5 Bunu görünce şaşırdılar; telaşlandılar ve aceleyle uzaklaştılar.
6 Orada onları korku sardı ve doğum yapan bir kadının sancıları gibi bir acı duydular.
7 Doğu rüzgarıyla Tarsis gemilerini parçalarsın.
8 İşittiğimiz gibi, Orduların RABBİNİN kentinde, Tanrımızın kentinde de gördük. Tanrı onu sonsuza dek pekiştirecektir. Sela.
9 Ey Tanrım, senin mabedinin ortasında senin sevgini düşündük.
10 Ey Tanrı, ismine göre övgün yeryüzünün uçlarına kadar ulaşır; sağ elin doğrulukla doludur.
11 Senin hükümlerinden ötürü Sion dağı sevinsin, Yahuda kızları coşsun.
12 Siyon'un çevresinde dolaşın, onu kuşatın; kulelerini anlatın.
13 Onun surlarına iyi bakın, saraylarını düşünün; ta ki, gelecek kuşaklara anlatasınız.
14 Çünkü bu Tanrı sonsuza dek bizim Tanrımızdır; ölüme kadar bize yol gösterecek olan da O'dur.

BÖLÜM 49

1 (Baş müzisyene, Korah oğulları için bir Mezmur.) Ey bütün kavim, bunu işitin; ey dünyanın bütün sakinleri, kulak verin:
2 Hem alçak hem yüksek, hem zengin hem fakir, bir arada.
3 Ağzım hikmetten söz edecek, yüreğimin düşüncesi anlayıştan oluşacak.
4 Bir benzetmeye kulak vereceğim, Karanlık sözümü çenk eşliğinde söyleyeceğim.
5 Kötü günlerde, topuklarımın günahı beni kuşattığında, neden korkayım?
6 Servetlerine güvenenler, ve servetlerinin çokluğuyla övünenler;
7 Hiçbiri kardeşini kurtaramaz, ya da onun için Tanrı'ya fidye veremez.
8 (Çünkü canlarının kurtuluşu değerlidir, ama sonsuza dek sürer.)
9 Sonsuza dek yaşasın ve çürümeyi görmesin.
10 Çünkü bilgelerin öldüğünü, akılsızların ve kaba adamların da yok olduğunu ve servetlerini başkalarına bıraktığını görür.
11 İçlerinden gelen düşünce şudur: Evleri sonsuza dek sürecek, Mekânları kuşaklar boyu sürecek; ülkelerine kendi adlarını veriyorlar.
12 Fakat insan onurlu olmakla birlikte kalıcı değildir; o, helak olan hayvanlar gibidir.
13 Bu onların yolu, onların akılsızlığıdır; fakat nesilleri onların sözlerini onaylar. Selah.
14 Koyunlar gibi kabirde yatıyorlar; ölüm onları yiyecek; ve doğrular sabahleyin onlara egemen olacak; ve güzellikleri kabirde meskenlerinden yok olacak.
15 Fakat Allah canımı ölüler diyarının elinden kurtaracaktır; çünkü beni kabul edecektir. Selah.
16 Bir kimse zengin olduğunda, evinin görkemi arttığında korkma;
17 Çünkü o öldüğünde hiçbir şeyi götürmeyecektir; izzeti kendisinden sonra inmeyecektir.
18 Yaşarken canını kutsadı; ve kendine iyilik ettiğin zaman insanlar seni övecekler.
19 Atalarının nesline kadar gidecek; onlar asla ışık görmeyecekler.
20 Şerefli olup da anlamayan adam, helak olan hayvanlara benzer.

BÖLÜM 50

1 (Asaf'ın Mezmurudur.) Kudretli Tanrı, RAB konuştu ve yeryüzünü güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar çağırdı.
2 Güzelliğin doruğu olan Tanrı, Siyon'dan parladı.
3 Tanrımız gelecek ve sessiz kalmayacak; önünde ateş onu yiyip bitirecek, çevresinde de şiddetli fırtınalar kopacak.
4 Yukarıdan göklere ve yerden seslenecek ki, halkını yargılasın.
5 Kutsallarımı, kurban sunarak benimle antlaşma yapanları yanıma topla.
6 Ve gökler onun adaletini ilan edecektir; çünkü Tanrı kendisi yargılayacaktır. Selah.
7 Ey kavmim, dinle, ben konuşacağım; ey İsrail, ben sana karşı tanıklık edeceğim. Ben Tanrı'yım, senin Tanrın'ım.
8 Kurbanların ve yakmalık sunuların yüzünden seni azarlamayacağım; çünkü sürekli önümde bulunuyordun.
9 Evinden boğa, ağıllarından da keçi almayacağım.
10 Çünkü ormandaki bütün hayvanlar, binlerce tepedeki sığırlar benimdir.
11 Dağlardaki bütün kuşları bilirim; kırdaki yabanıl hayvanlar da benimdir.
12 Eğer acıkmış olsaydım sana söylemezdim; çünkü dünya ve içindeki her şey benimdir.
13 Boğa eti mi yiyeceğim, keçi kanını mı içeceğim?
14 Tanrı'ya şükran sun ve adaklarını Yüce Olan'a öde.
15 Ve sıkıntı gününde bana yalvar: Seni kurtarırım, sen de beni yüceltirsin.
16 Fakat Allah kötüye şöyle der: Kanunlarımı bildirmeye, ya da ahdimi ağzına almaya ne hakkın var?
17 Çünkü sen terbiyeden nefret ediyorsun, ve sözlerimi arkana atıyorsun.
18 Hırsızı gördüğün zaman ona razı oldun ve zina edenlerle birlikte oldun.
19 Ağzını kötülüğe veriyorsun, ve dilin hile saçıyor.
20 Kardeşine karşı oturup konuşuyorsun; kendi annenin oğluna iftira atıyorsun.
21 Sen bunları yaptın, ben de sustum; beni de kendin gibi sandın. Oysa ben seni azarlayacağım ve onları gözlerinin önünde düzenleyeceğim.
22 Ey Tanrı'yı unutanlar, şunu düşünün! Yoksa sizi parçalayıp kurtaran da olmaz.

23 Kim beni överse, yüceltir; ve yolunu doğru tutana Tanrı'nın kurtuluşunu gösteririm.

BÖLÜM 51

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmur'u, Peygamber Natan, Bat-Şeva'nın yanına girdikten sonra.) Ey Tanrım, bana merhamet et, şefkatinin çokluğuna göre, suçlarımı sil.
2 Beni suçumdan tümüyle yıka, günahımdan temizle.
3 Çünkü suçlarımı biliyorum, ve günahım sürekli karşımdadır.
4 Yalnız sana karşı günah işledim, ve senin gözünde bu kötülüğü yaptım; ta ki, konuşurken haklı olasın, ve yargılarken dürüst olasın.
5 İşte, ben suç içinde yaratıldım; ve günah içinde annem beni gebe kaldı.
6 İşte, sen içimde doğruluğu istiyorsun; ve gizlide bana hikmeti bildireceksin.
7 Beni mercanköşkotu ile temizle, temiz olayım; beni yıka, kardan daha beyaz olayım.
8 Bana sevinç ve neşe duyur; kırdığın kemikler sevinsin.
9 Günahlarımdan yüzünü sakla, ve bütün suçlarımı sil.
10 Ey Tanrım, içimde temiz bir yürek yarat, içimde doğru bir ruh yenile.
11 Beni huzurundan atma, Kutsal Ruhunu benden alma.
12 Kurtuluşunun sevincini bana geri ver ve özgür ruhunla beni destekle.
13 O zaman suçlulara senin yollarını öğreteceğim, ve günahkârlar sana dönecekler.
14 Ey Tanrım, kurtuluşumun Tanrısı, beni kan dökme suçundan kurtar; dilim senin adaletini yüceltsin.
15 Ya RAB, dudaklarımı aç, ağzım senin övgülerini duyursun.
16 Çünkü sen kurban istemiyorsun; yoksa sunardım; yakmalık sunudan hoşlanmıyorsun.
17 Tanrının kurbanları kırık bir ruhtur; ey Tanrı, kırık ve pişman bir yüreği hor görmezsin.
18 Siyon'a iyiliği uygun gör; Yeruşalim surlarını onar.
19 O zaman doğruluk kurbanlarından, yakmalık sunulardan ve tümüyle yakmalık sunulardan hoşnut kalacaksın; o zaman senin sunağında boğalar sunacaklar.

BÖLÜM 52

1 (Baş müzisyene, Maschil, Davut'un Mezmur'u, Edomlu Doeg gelip Saul'a haber verdiğinde ve ona, Davut Ahimelek'in evine geldi dediğinde.) Ey güçlü adam, neden kötülükle övünüyorsun? Tanrı'nın iyiliği sürekli devam eder.
2 Dilin kötülük tasarlıyor; keskin bir ustura gibi hile yapıyor.
3 İyilikten çok kötülüğü seversin, doğruluktan çok yalanı seversin. Selah.
4 Ey aldatıcı dil, sen her türlü yutucu sözü seversin.
5 Allah seni de ebediyen yok edecek, seni alıp götürecek, seni oturduğun yerden söküp atacak, yaşayanlar diyarından da söküp atacak. Selah.
6 Salihler de bunu görüp korkacaklar ve ona gülecekler.
7 İşte, Tanrı'yı kendisine kuvvet edinmeyen, fakat zenginliğinin bolluğuna güvenen ve kötülüğünde kendisini güçlendiren adam budur.
8 Fakat ben, Tanrı'nın evindeki yeşil zeytin ağacı gibiyim. Ebediyete ve ebediyete kadar Tanrı'nın merhametine güveniyorum.
9 Bunu yaptığın için seni sonsuza dek öveceğim; ve ismini bekleyeceğim; çünkü bu senin azizlerin önünde iyidir.

BÖLÜM 53

1 (Mahalat'taki Baş Müzisyene, Maschil, Davut'un Mezmur'u.) Akılsız kendi kendine, Tanrı yoktur, dedi. Onlar bozuldular ve iğrenç kötülükler yaptılar; iyilik eden yok.
2 Tanrı göklerden insan oğullarına baktı; anlayan, kendisini arayan var mı diye baktı.
3 Onların hepsi geri döndüler, hepsi kirlendiler; iyilik eden yok, bir kişi bile yok.
4 Kötülük yapanlar bilgisiz mi? Halkımı ekmek yer gibi yiyorlar. Tanrı'ya yalvarmıyorlar.
5 Onlar orada, korku olmayan yerde büyük bir korku içindeydiler. Çünkü Tanrı sana karşı ordugâh kuranın kemiklerini dağıttı. Onları utandırdın, çünkü Tanrı onları hor gördü.
6 Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelseydi! Tanrı halkının sürgününü geri getirdiği zaman, Yakup sevinecek ve İsrail coşacak.

BÖLÜM 54

1 (Neginot'taki baş müzisyene, Maschil, Davut'un bir Mezmur'u, Zifiler gelip Saul'a, Davut bizimle saklanmıyor mu? dediklerinde) Ey Tanrım, beni adınla kurtar ve kudretinle beni yargıla.
2 Ey Tanrım, duamı işit, ağzımdan çıkan sözlere kulak ver.
3 Çünkü yabancılar bana karşı ayaklandılar, ve zalimler canımı arıyorlar; Allahı önlerine koymadılar. Sela.
4 İşte, Tanrı benim yardımcımdır; Rab, canımı destekleyenlerle beraberdir.
5 Düşmanlarıma kötülük yapanlara karşılık verecek; onları hakikatinle yok et.
6 Sana kurbanlar sunacağım; ya RAB, ismini öveceğim; çünkü ismin iyidir.
7 Çünkü beni her sıkıntıdan kurtardı; ve gözüm düşmanlarıma olan tutkusunu gördü.

BÖLÜM 55

1 (Neginot'taki Baş Müzisyene, Maschil, Davut'un Mezmurlarından.) Ey Tanrım, duamı dinle; yakarışımdan saklanma.
2 Bana kulak verin, beni dinleyin; yakınırken inliyorum, gürültü ediyorum;
3 Düşmanın sesi yüzünden, kötülerin baskısı yüzünden; çünkü bana kötülük yağdırıyorlar, ve öfkeyle benden nefret ediyorlar.
4 Yüreğim içimde sızlıyor, ölüm dehşeti üzerime çöktü.
5 Bana korku ve titreme geldi, dehşet beni kapladı.
6 Ve dedim: Keşke güvercin gibi kanatlarım olsaydı! O zaman uçar, rahatlardım.
7 İşte o zaman uzaklara gider, çölde kalırdım. Selah.
8 Rüzgârlı fırtınadan ve kasırgadan kaçışımı hızlandırırdım.
9 Ey Rab, yok et, dillerini ayır; çünkü kentte zorbalık ve çekişme gördüm.

10 Gece gündüz surları üzerinde dolaşıyorlar; ortasında da kötülük ve keder var.
11 Kötülük onun ortasındadır; hile ve dolandırıcılık onun sokaklarından ayrılmaz.
12 Çünkü bana hakaret eden bir düşman olmasaydı, ona katlanabilirdim; ve bana karşı büyüklük taslayan benden nefret eden biri olmasaydı, ondan saklanırdım.
13 Fakat sen, benim dengim, rehberim ve tanıdığım bir adamsın.
14 Birlikte tatlı tatlı sohbet ettik ve hep birlikte Tanrı'nın evine doğru yürüdük.
15 Ölüm onları yakalasın ve hemen cehenneme insinler. Çünkü kötülük onların evlerinde ve aralarındadır.
16 Ben ise Tanrı'ya yalvaracağım; ve RAB beni kurtaracaktır.
17 Akşam, sabah, öğleyin dua edeceğim, yüksek sesle haykıracağım; ve O, sesimi işitecek.
18 Bana karşı yapılan savaştan canımı esenlikle kurtardı; çünkü yanımda kalabalık vardı.
19 Tanrı işitecek ve onları ezecek, eskiden kalanlar bile. Selah. Çünkü onlar değişmediler, bu yüzden Tanrı'dan korkmazlar.
20 Kendisiyle barış içinde olanlara karşı ellerini uzattı; antlaşmasını bozdu.
21 Ağzının sözleri tereyağından daha yumuşaktı, ama yüreğinde savaş vardı. Sözleri yağdan daha yumuşaktı, ama çekilmiş kılıçlardı.
22 Yükünü RAB'be bırak, O sana destek olur; O, doğru kişiyi asla sarsılmaz kılar.
23 Fakat sen, ey Allah, onları yıkım çukuruna indireceksin; kanlı ve hilekâr adamlar günlerinin yarısını bile görmeyecekler. Fakat ben sana güvenirim.

BÖLÜM 56

1 (Davut'un Miktamı Yonathelemrechokim'in baş müzisyenine, Filistîler onu Gat'ta yakaladıklarında.) Ey Tanrım, bana merhamet et; çünkü insan beni yutmak istiyor; dövüş her gün bana baskı yapıyor.
2 Düşmanlarım her gün beni yutuyorlardı. Çünkü, ey Yüceler Yücesi, bana karşı savaşanlar çoktu.
3 Korktuğum zaman sana güvenirim.
4 Tanrı'nın sözünü öveceğim, Tanrı'ya güvendim; etin bana yapabileceği şeylerden korkmayacağım.
5 Her gün sözlerimi çarpıtıyorlar; bütün düşünceleri bana karşı kötülüktür.
6 Bir araya toplanırlar, saklanırlar, adımlarımı izlerler, canımı beklerler.
7 Kötülükle kurtulabilirler mi? Ey Tanrı, öfkenle halkı yere ser.
8 Sen benim serüvenlerimi anlatıyorsun; gözyaşlarımı şişene koy; onlar senin kitabında değil mi?
9 Sana feryat ettiğim zaman, düşmanlarım geri dönecekler. Bunu biliyorum; çünkü Tanrı benim yanımdadır.
10 Tanrı'nın sözünü öveceğim; RAB'bin sözünü öveceğim.
11 Ben Tanrı'ya güvendim; insanların bana ne yapabileceğinden korkmam.
12 Ey Tanrım, adakların üzerimdedir; sana övgüler sunacağım.
13 Çünkü sen canımı ölümden kurtardın; ayaklarımı düşmekten kurtarmayacak mısın? Yaşayanların ışığında, Tanrı önünde yürüyeyim.

BÖLÜM 57

1 (Mağarada Saul'dan kaçan Davut'un baş müzisyeni, Altaşhit, Miktam'a.) Bana merhamet et, ey Tanrım, bana merhamet et; çünkü canım sana güveniyor; evet, bu felaketler geçinceye kadar, kanatlarının gölgesine sığınacağım.
2 Yüce Tanrı'ya, her şeyi benim için yapan Tanrı'ya yakaracağım.
3 O gökten gönderecek ve beni yutmak isteyenin ayıbından kurtaracak. Selah. Tanrı merhametini ve gerçeğini gönderecek.
4 Canım aslanların arasındadır; ve ateşe atılmış olanların arasında, dişleri mızrak ve ok, dilleri keskin kılıç olan insan oğulları arasında yatıyorum.
5 Ey Tanrı, göklerden yüce ol, yüceliğin bütün yeryüzünün üstünde olsun.
6 Adımlarım için ağ hazırladılar; canım eğildi; önümde bir çukur kazdılar, kendileri de onun ortasına düştüler. Selah.
7 Yüreğim kararlıdır, ey Tanrım, yüreğim kararlıdır; ilahiler söyleyip seni öveceğim.
8 Uyan, ey şanım! Uyan, ey çenk ve lir! Ben de erkenden uyanacağım.
9 Ey Rab, kavmim arasında seni öveceğim, milletler arasında sana ilahiler söyleyeceğim.
10 Çünkü senin merhametin göklere kadar büyüktür, ve sadakatin bulutlara kadar.
11 Ey Tanrı, göklerden yüce ol; yüceliğin bütün yeryüzünün üstünde olsun.

BÖLÜM 58

1 (Baş müzisyene, Altaschith, Davut'un Miktamı'na.) Ey cemaat, gerçekten doğruluktan mı söz ediyorsunuz? Ey insan oğulları, doğrulukla mı yargılıyorsunuz?
2 Evet, yüreğinizde kötülük işliyorsunuz; ellerinizin zorbalığını yeryüzünde tartıyorsunuz.
3 Kötüler daha ana rahminden ayrılırlar, yalan söyleyerek doğarlar.
4 Onların zehiri yılanın zehirine benzer; kulağını tıkayan sağır engerek gibidirler;
5 Büyücülerin sesine kulak vermeyen, asla bu kadar akıllıca büyü yapmayan.
6 Ey Tanrı, onların ağızlarında dişlerini kır; ya RAB, genç aslanların büyük dişlerini kır.
7 Sürekli akan sular gibi eriyip gitsinler; oklarını atmak için yayını gerdiğinde, parça parça olsunlar.
8 Eriyen bir salyangoz gibi, hepsi yok olsun; bir kadının vakitsiz doğumu gibi, güneşi görmesinler diye.
9 Tencereleriniz dikenleri hissetmeden önce, O, hem canlı hem de gazabıyla, bir kasırga ile onları alıp götürecek.
10 Doğru kişi öcünü görünce sevinir; ayaklarını kötülerin kanında yıkar.
11 Bir adam: "Muhakkak ki iyilere mükafat vardır. Şüphesiz o, yeryüzünde hükmeden bir Allah'tır." diyecektir.

BÖLÜM 59

1 (Baş müzisyene, Davut'un Miktamı Altaşhit'e; Saul gönderdiğinde ve onu öldürmek için evi gözetlediklerinde.) Ey Tanrım, beni düşmanlarımdan kurtar; bana karşı ayaklananlardan beni koru.

2 Beni fesat işleyenlerden kurtar, ve kanlı adamlardan beni uzak tut.
3 Çünkü işte, canımı pusuya düşürüyorlar; güçlüler bana karşı toplandılar; ama isyanımdan, günahımdan ötürü değil, ya RAB.
4 Benim hatam olmadan koşup hazırlanıyorlar; uyanıp bana yardım ediyorlar ve işte.
5 Ey İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB, bütün uluslara karşı uyanık ol; kötü suçlulara merhamet etme. Selah.
6 Akşamleyin dönerler, köpek gibi ses çıkarırlar ve şehrin etrafında dolaşırlar.
7 İşte, ağızlarıyla geğiriyorlar; dudaklarında kılıç var; çünkü, diyorlar, kim işitiyor?
8 Fakat sen, ya RAB, onlara güleceksin; Bütün milletler seninle alay edecekler.
9 Onun kudretinden ötürü sana güveneceğim; çünkü Tanrı benim sığınağımdır.
10 Merhametli Tanrım beni engelleyecek; Tanrı, düşmanlarıma karşı arzumu görmemi sağlayacak.
11 Onları öldürme ki, kavmim unutmasın; onları kudretinle dağıt ve onları alaşağı et, ey kalkanımız olan Rab.
12 Ağızlarının günahı ve dudaklarının sözleri yüzünden gururları yüzünden, söyledikleri küfür ve yalan yüzünden bile yargılansınlar.
13 Onları öfkeyle yok et, yok et ki, yok olmasınlar. Ve onlara Tanrı'nın Yakup'ta yeryüzünün en uçlarına kadar egemen olduğunu bildir. Sela.
14 Akşam olunca dönüp köpek gibi ses çıkarsınlar, şehrin çevresinde dolaşsınlar.
15 Yemek için aşağı yukarı dolaşsınlar, doymazlarsa kin kussunlar.
16 Fakat ben senin kudretini terennüm edeceğim, evet, sabahleyin senin merhametini terennüm edeceğim; çünkü sıkıntı günümde sen benim sığınağım ve sığınağım oldun.
17 Ey kuvvetim, sana terennüm edeceğim; çünkü Tanrı benim sığınağım ve merhametimin Tanrısıdır.

BÖLÜM 60

1 (Şuşanedut'taki baş müzisyene, Davut'un Miktamı'na, öğretmek için; Aramnaharayim ve Aramzobah ile mücadele ettiğinde, Yoab döndüğünde ve Tuz Vadisi'nde Edom'dan on iki bin kişiyi vurduğunda.) Ey Tanrım, bizi reddettin, dağıttın, hoşnutsuz oldun; lütfen bize geri dön.
2 Yeryüzünü titrettiniz, onu parçaladınız; çatlaklarını onarın; çünkü sarsılıyor.
3 Kavmine sıkıntılar gösterdin; bize şaşkınlık şarabını içirdin.
4 Sen, senden korkanlara, hakikat uğruna gösterilecek bir sancak verdin. Selah.
5 Sevdiğin kurtulsun; sağ elinle beni dinle.
6 Allah kutsallığında konuştu; sevineceğim, Şekem'i böleceğim, Sukkot vadisini dağıtacağım.
7 Gilead benimdir, Manasse de benimdir; Efraim de başımın kuvvetidir; Yahuda da kanun koyucumdur;
8 Moab benim yıkanma leğenimdir; Edom'un üzerine çarığımı atacağım; Filist, benim yüzümden sen zafer kazanacaksın.
9 Beni o güçlü şehre kim götürecek? Beni Edom'a kim götürecek?
10 Ey bizi yüzüstü bırakan Tanrı, sen mi çıkacaksın? Ey ordularımızla birlikte çıkmayan Tanrı, sen mi çıkacaksın?
11 Sıkıntıdan bize yardım et; çünkü insanın yardımı boştur.
12 Tanrı sayesinde zafer kazanacağız; çünkü düşmanlarımızı ezecek olan O'dur.

BÖLÜM 61

1 (Negina'daki Baş Müzisyene, Davut'un Mezmurlarından.) Ey Tanrım, feryadımı işit; duamı dinle.
2 Yüreğim bunaldığında, yeryüzünün öbür ucundan sana yakaracağım; beni benden daha yüksek olan kayaya çıkar.
3 Çünkü sen benim için bir sığınak, düşmana karşı güçlü bir kule oldun.
4 Senin çadırında ebediyen oturacağım, Kanatlarının örtüsüne güveneceğim. Selah.
5 Çünkü sen, ey Allah, adaklarımı işittin; adından korkanların mirasını bana verdin.
6 Kralın ömrünü uzatırsın; yıllarını da nesiller boyu uzatırsın.
7 O, sonsuza dek Tanrı'nın huzurunda kalacaktır. Onu koruyacak olan merhameti ve gerçeği hazırla.
8 Böylece adını sonsuza dek ilahilerle öveceğim, adaklarımı her gün yerine getireceğim.

BÖLÜM 62

1 (Baş müzisyene, Yedutun'a, Davut'un Mezmur'u.) Gerçekten canım Tanrı'yı bekliyor; kurtuluşum O'ndan gelir.
2 O benim tek kayam ve kurtuluşumdur; O benim sığınağımdır; fazla sarsılmam.
3 Ne vakte kadar bir adama kötülük tasarlayacaksınız? Hepiniz öldürüleceksiniz; eğilmiş bir duvar, ve yıkılmış bir çit gibi olacaksınız.
4 Onlar ancak onu yüceliğinden düşürmek için danışırlar; yalandan hoşlanırlar; ağızlarıyla hayırdua ederler, fakat içlerinden lanet ederler. Selah.
5 Ey canım, yalnız Allah'a güven; çünkü benim ümidim O'ndandır.
6 O, benim tek kayam ve kurtuluşumdur; O, benim sığınağımdır; sarsılmam.
7 Kurtuluşum ve yüceliğim Tanrı'dadır; kuvvet kayam ve sığınağım Tanrı'dadır.
8 Her zaman O'na güvenin; ey kavm, yüreğinizi O'nun önüne dökün; Tanrı bizim için bir sığınaktır. Selah.
9 Şüphesiz, alçak insanlar boştur, yüksek insanlar ise yalandır. Teraziye konulduğunda, boş şeylerden daha hafiftirler.
10 Zulüme güvenmeyin, soygunculukta şımarmayın. Zenginlik artarsa, ona gönül bağlamayın.
11 Allah bir kere söyledi, iki kere de duydum; kudret Allah'ındır.
12 Ey Rab, merhamet de sana aittir; çünkü sen herkese yaptığının karşılığını verirsin.

BÖLÜM 63

1 (Davut'un Yahuda çölündeyken söylediği bir Mezmur.) Ey Tanrım, sen benim Tanrımsın; seni sabahleyin ararım; canım sana susadı, bedenim kurak ve susuz bir ülkede, susuzluğun hüküm sürdüğü bir ülkede seni özledi;

2 Kudretini ve yüceliğini görmek için, seni mabette gördüğüm gibi.
3 Çünkü senin sevgin hayattan daha iyidir, dudaklarım seni övecektir.
4 Böylece yaşadığım sürece seni kutsayacağım: Ellerimi senin adınla kaldıracağım.
5 Canım ilik ve yağla doyacak; ve ağzım sevinçli dudaklarla seni övecek.
6 Yatağımda seni andığımda, ve gece nöbetlerimde seni düşündüğümde.
7 Çünkü sen bana yardımcı oldun, bundan dolayı kanatlarının gölgesinde sevineceğim.
8 Canım senin peşinden sertçe geliyor; sağ elin beni destekliyor.
9 Fakat canımı yok etmek için arayanlar, yeryüzünün derinliklerine inecekler.
10 Kılıçtan geçirilecekler; tilkilere pay olacaklar.
11 Fakat kral Allah ile sevinecek, onun adına yemin eden herkes övünecek; fakat yalan söyleyenlerin ağzı kapanacaktır.

BÖLÜM 64

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmurundan) Ey Tanrım, duamda sesimi işit: düşman korkusundan hayatımı koru.
2 Kötülerin gizli öğüdünden, fesat işleyenlerin isyanından beni sakla.
3 Dillerini kılıç gibi bileyen, yaylarını gererek oklarını atan, hatta acı sözler söyleyenler:
4 Gizlice mükemmele ok atsınlar diye; ansızın ona ok atarlar ve korkmazlar.
5 Kötü bir işte kendilerine güç veriyorlar: Gizlice tuzak kurmayı paylaşıyorlar; diyorlar ki: "Kim onları görebilir?"
6 Kötülükleri araştırırlar, titizlikle araştırırlar; her birinin iç düşüncesi ve yüreği derindir.
7 Fakat Allah onlara ok atacak, ansızın yaralanacaklar.
8 Böylece kendi dillerini kendi üzerlerine düşürecekler; onları görenlerin hepsi kaçacak.
9 Ve bütün insanlar korkacaklar ve Tanrı'nın işini anlatacaklar; çünkü onun işlerini hikmetle düşünecekler.
10 Doğru kişi RAB'de sevinecek, O'na güvenecek; yüreği doğru olan herkes O'nunla övünecek.

BÖLÜM 65

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmur ve Ezgisi.) Ey Tanrı, Siyon'da seni övgü bekliyor; ve sana adak yerine getirilecek.
2 Ey duayı işiten, bütün insanlar sana gelecektir.
3 Kötülükler bana galip geldi; isyanlarımızı sen temizleyeceksin.
4 Seçtiğin ve yanına yaklaştırdığın, avlularında oturmasını sağladığın adam ne mutlu kişidir! Evinin, kutsal mabedinin iyiliğiyle doyacağız.
5 Ey kurtuluşumuzun Tanrısı, yeryüzünün bütün uçlarının ve deniz kıyısındakilerin güvendiği Tanrı, sen bize doğrulukla korkunç şeylerle cevap vereceksin.
6 Kudreti ile dağları sağlamlaştırır; kudretiyle kuşanmıştır.
7 Denizlerin gürültüsünü, dalgaların gürültüsünü ve halkların kargaşasını yatıştıran.
8 En uzak yerlerde oturanlar bile senin işaretlerinden korkuyorlar; sabahın ve akşamın çıkışlarını sevindiriyorsun.
9 Sen yeryüzünü dolaşıp sularsın; onu suyla dolu olan Tanrı ırmağıyla fazlasıyla zenginleştirirsin; ona böyle sağladığın zaman, tahıl yetiştirirsin.
10 Onun sırtlarını bol bol sularsın, onun çukurlarını açarsın, onu sağanaklarla yumuşatırsın, onun fışkırmasını bereketlendirirsin.
11 Sen iyiliğinle yılı taçlandırırsın; ve yolların bereketlenir.
12 Çölün otlaklarına inerler; ve küçük tepecikler her tarafta sevinçle coşarlar.
13 Otlaklar sürülerle doldu, vadiler de ekinle kaplandı; sevinçle haykırıyorlar, şarkı da söylüyorlar.

BÖLÜM 66

1 (Baş müzisyene, Bir Şarkı veya Mezmur.) Bütün ülkeler, Tanrı'ya sevinçli bir gürültü yapın:
2 Adının yüceliğini terennüm edin, övgüsünü yüceltin.
3 Tanrı'ya de ki: İşlerin ne kadar korkunç! Gücünün büyüklüğü yüzünden düşmanların sana boyun eğecek.
4 Bütün yeryüzü sana tapınacak, ve sana ilahi söyleyecek, senin ismine ilahi söyleyecekler. Selah.
5 Gelin, Tanrı'nın işlerini görün; insan oğullarına karşı yaptıkları korkunçtur.
6 Denizi karaya çevirdi; tufandan yürüyerek geçtiler; orada onunla sevindik.
7 Kudreti ile ebediyen saltanat sürer; gözleri milletleri seyreder; isyankârlar kendilerini yüceltmesinler. Selah.
8 Ey kavm, Tanrımızı övün ve övgüsünün sesini duyurun.
9 Ruhumuzu hayatta tutan ve ayaklarımızın sarsılmasına izin vermeyen.
10 Çünkü sen, ey Allah, bizi denedin; gümüşün denenmesi gibi bizi denedin.
11 Bizi ağa düşürdün, belimize sıkıntı koydun.
12 İnsanları başımızın üzerine sürdün; ateşten ve sudan geçtik; ama bizi bolluk diyarına çıkardın.
13 Yakılan sunularla evine gireceğim; adaklarımı sana ödeyeceğim.
14 Sıkıntıda olduğum zaman dudaklarımın söylediği, ağzımın dile getirdiği söz.
15 Sana semiz hayvanlardan yakmalık sunular, koçların buhuru ile birlikte sunacağım; tekelerle birlikte boğalar sunacağım. Selah.
16 Ey Allah'tan korkanların hepsi, gelin, dinleyin. O'nun benim canım için neler yaptığını anlatacağım.
17 Ağzımla ona yalvardım, dilimle de O'nu yücelttim.
18 Yüreğimde kötülüğe yer verirsem, Rab beni dinlemez;
19 Fakat Allah beni işitti, duamın sesini işitti.
20 Duamı ve merhametini benden geri çevirmeyen Allah'a şükürler olsun.

BÖLÜM 67

1 (Neginot'taki Baş Müzisyene, Bir Mezmur veya Şarkı.) Tanrı bize merhametli olsun ve bizi kutsasın; ve yüzünü üzerimize parlatsın; Selah.
2 Yolun yeryüzünde, kurtarıcı sağlığın bütün milletler arasında bilinsin.
3 Ey Allah, halk seni övsün, bütün halk seni övsün.
4 Milletler sevinsinler ve sevinçle şarkı söylesinler; çünkü sen kavmleri adaletle yargılayacak, ve yeryüzünde milletleri yöneteceksin. Selah.
5 Ey Allah, halk seni övsün, bütün halk seni övsün.

6 O zaman yeryüzü ürününü verecek ve Tanrımız, bizim Tanrımız bizi kutsayacak.
7 Tanrı bizi kutsayacak ve yeryüzünün bütün uçları ondan korkacak.

BÖLÜM 68

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmur veya Ezgisi.) Tanrı kalksın, düşmanları dağılsın; kendisinden nefret edenler bile önünden kaçsın.
2 Duman nasıl dağılırsa, sen de onları öyle dağıt; mum ateşin önünde nasıl erirse, kötüler de Tanrı'nın huzurunda öyle yok olsunlar.
3 Fakat salihler sevinsinler, Allah'ın önünde sevinç duysunlar, hatta pek çok sevinç duysunlar.
4 Tanrı'ya ilahiler söyleyin, adını ilahilerle övün; göklerde oturanı YAAH adıyla yüceltin, önünde sevinin.
5 Öksüzlerin babası, dulların yargıcı olan Tanrı, kutsal meskenindedir.
6 Allah, kimsesizleri ailelere yerleştirir; zincirlerle bağlı olanları dışarı çıkarır; fakat asiler kurak yerde otururlar.
7 Ey Tanrım, kavminin önünde yürüdüğün zaman, çölde yürüdüğün zaman; Selah:
8 Tanrı'nın huzurunda yer sarsıldı, gökler bile sarsıldı. Hatta Sina Dağı bile İsrail'in Tanrısı Tanrı'nın huzurunda sarsıldı.
9 Ey Tanrım, bol yağmur gönderdin, yorgun düştüğünde mirasını sağlamlaştırdın.
10 Cemaatin orada oturdu; ey Tanrı, iyiliğinden yoksullar için hazırladın.
11 Rab sözü verdi; onu yayımlayanların topluluğu büyüktü.
12 Ordu kralları kaçtılar; evde kalan da ganimeti paylaştı.
13 Kazanların arasında uzansanız bile, gümüşle kaplı bir güvercinin kanatları, sarı altınla kaplı tüyleri gibi olacaksınız.
14 Her Şeye Gücü Yeten Tanrı kralları oraya dağıttığında, Salmon'da kar gibi beyazdı.
15 Tanrı dağı Başan tepesi gibidir; Başan tepesi gibi yüksek bir tepedir.
16 Ey yüksek dağlar, niçin sıçrayıp duruyorsunuz? İşte Tanrı'nın oturmak istediği dağ budur; evet, RAB orada sonsuza dek oturacaktır.
17 Tanrının arabaları yirmi bin, binlerce melektir; Rab onların arasında, Sina'da olduğu gibi, kutsal yerdedir.
18 Sen yükseğe çıktın, tutsakları tutsak ettin; insanlara armağanlar aldın, hatta isyankârlara da armağanlar verdin, ta ki, Rab Tanrı onların arasında otursun.
19 Her gün bizi iyiliklerle dolduran, kurtuluşumuzun Tanrısı olan Rab'be övgüler olsun. Selah.
20 Tanrımız kurtuluşun Tanrısıdır ve ölümden dönenler Rab Tanrı'nındır.
21 Fakat Allah düşmanlarının başını yaralar, ve suçlarında devam edenin kıllı başını.
22 Rab dedi ki: Başan'dan geri getireceğim, Halkımı denizin derinliklerinden geri getireceğim.
23 Düşmanlarının kanına ayağın batsın, köpeklerinin dili de kana.
24 Ey Allah, senin gidişlerini gördüler; Tanrım, Kralım'ın mabetteki gidişlerini de gördüler.
25 Şarkıcılar önden gidiyor, çalgıcılar arkalarından geliyordu; aralarında tef çalan kızlar da vardı.
26 Cemaatlerde İsrail'in kaynağından gelen Tanrı'ya, Rab'be övgüler sunun.
27 Küçük Benyamin ve yöneticileri, Yahuda beyleri ve meclisleri, Zebulun beyleri ve Naftali beyleri de oradaydı.
28 Tanrın senin gücünü emretti; ey Tanrım, bizim için yaptığını güçlendir.
29 Yeruşalim'deki mabedinden ötürü krallar sana armağanlar getirecekler.
30 Mızraklıların topluluğunu, boğaların kalabalığını, halkın buzağılarını azarla; ta ki, herkes gümüş paralarla boyun eğsin; savaştan hoşlanan halkı dağıt.
31 Mısır'dan prensler çıkacak; Etiyopyalılar ellerini Tanrı'ya doğru uzatacak.
32 Ey yeryüzünün krallıkları, Tanrı'ya ilahiler söyleyin; Rabbe övgüler sunun; Selah:
33 Eskiden beri göklerin göklerine binen O'na, işte sesini, hem de güçlü bir ses gönderiyor.
34 Gücü Tanrı'ya verin; O'nun üstünlüğü İsrail'in üzerindedir ve gücü bulutlardadır.
35 Ey Tanrım, kutsal yerlerinden korkunç görünüyorsun; İsrail'in Tanrısı, halkına güç ve kudret verendir. Tanrı mübarek olsun.

BÖLÜM 69

1 (Şoşannim'deki Baş Müzisyene, Davut'un Mezmur'u.) Ey Tanrım, beni kurtar; çünkü sular canımı yaktı.
2 Derin bir batağa battım, orada ayakta duracak yer yok; derin sulara girdim, orada seller beni basıyor.
3 Ağlamaktan yoruldum; boğazım kurudu; Tanrımı beklerken gözlerim yoruldu.
4 Sebepsiz yere benden nefret edenler başımdaki saçlardan daha çoktur. Bana haksız yere düşman olup beni mahvetmek isteyenler güçlüdür. Almadığımı geri verdim.
5 Ey Tanrım, akılsızlığımı sen bilirsin; ve günahlarım senden gizli değildir.
6 Ey İsrail'in Tanrısı, Rab Tanrı, sana hizmet edenler benim yüzümden utanmasınlar. Ey İsrail'in Tanrısı, seni arayanlar benim yüzümden utanmasınlar.
7 Çünkü senin uğruna hakarete uğradım; yüzümü utanç kapladı.
8 Kardeşlerime yabancı oldum, annemin çocuklarına ise yabancı oldum.
9 Çünkü evinin gayreti beni yiyip bitirdi; ve sana edilen hakaretler bana geldi.
10 Ağladığım ve oruçla canıma zulmettiğim zaman, bu benim için bir ayıp oldu.
11 Çuldan da elbise yaptım; ve onlara atasözü oldum.
12 Kapıda oturanlar bana karşı konuşuyorlar; ve ben sarhoşların türküsüydüm.
13 Fakat benim duam sanadır, ya RAB, uygun zamanda. Ey Tanrım, merhametinin çokluğuyla, kurtarışının gerçeğiyle beni işit.
14 Beni çamurdan kurtar, batmayayım; benden nefret edenlerden ve derin sulardan kurtulayım.
15 Sel beni boğmasın, engin su beni yutmasın, çukur ağzını üzerime kapatmasın.
16 Ey RAB, beni dinle; çünkü sevgin iyidir; şefkatinin çokluğuna göre bana yönel.
17 Ve kulundan yüzünü gizleme; çünkü sıkıntıdayım; beni çabuk dinle.

18 Canıma yaklaş ve onu kurtar; düşmanlarımın elinden beni kurtar.
19 Utancımı, utancımı ve rezilliğimi sen bilirsin; bütün hasımlarım senin önündedir.
20 Sızlanma yüreğimi kırdı, ve kederle doldum; ve merhamet edecek birini aradım, fakat bulamadım; ve teselli edenleri aradım, fakat bulamadım.
21 Yemeğim için bana öd verdiler; susadığımda bana sirke içirdiler.
22 Sofraları onlara tuzak olsun; iyiliklerine yarayacak olan da tuzak olsun.
23 Gözleri kararsın da, görmesinler; ve belleri daima titresin.
24 Öfkeni üzerlerine dök, ve öfkenin hiddeti onları yakalasın.
25 Onların ikametgahları ıssız kalsın, çadırlarında kimse oturmasın.
26 Çünkü senin vurduğunu kovalıyorlar, ve senin yaraladıklarının acısını dile getiriyorlar.
27 Onların kötülüklerine kötülük kat; ve senin doğruluğuna erişmelerine izin verme.
28 Yaşayanların kitabından silinsinler, ve salihlerle birlikte yazılmasınlar.
29 Fakat ben yoksul ve kederliyim; ey Tanrı, senin kurtarışın beni yüceltsin.
30 Tanrı'nın adını ilahilerle öveceğim, şükranla O'nu yücelteceğim.
31 Bu da boynuzlu ve tırnaklı bir öküzden veya sığırdan daha çok RAB'bi hoşnut edecektir.
32 Bunu gören alçakgönüllüler sevinecek, Tanrı'yı arayanların yüreği yaşayacaktır.
33 Çünkü RAB yoksulları dinler, ama tutsaklarını hor görmez.
34 Gökler ve yer, denizler ve içlerinde hareket eden her şey O'nu tesbih etsin.
35 Çünkü Tanrı Siyon'u kurtaracak, Yahuda kentlerini yeniden kuracak; ta ki, orada otursunlar ve onu mülk edinsinler.
36 Kullarının soyu da onu miras alacak; ve ismini sevenler orada oturacak.

BÖLÜM 70

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmur'u, anımsatmak için.) Ey Tanrım, beni kurtarmak için acele et; ey RAB, bana yardım etmek için acele et.
2 Canımı isteyenler utansın ve mahcup olsunlar; bana zarar vermek isteyenler geri dönsün ve şaşkınlığa uğrasınlar.
3 "Aha, aha!" diyenler, utançlarının cezası olarak geri çevrilsinler.
4 Seni arayanların hepsi sende sevinç ve coşku duysunlar. Kurtarışını sevenler sürekli, "Tanrı yüceltilsin!" desinler.
5 Fakat ben yoksul ve düşkünüm; ey Tanrı, bana koş; sen benim kurtarıcım ve yardımcımsın; ya RAB, gecikme.

BÖLÜM 71

1 Ey RABB, sana güveniyorum; beni hiçbir zaman şaşkınlığa düşürme.
2 Beni adaletinle kurtar, beni kurtar; kulağını bana ver, beni kurtar.
3 Sen benim güçlü meskenim ol, daima ona sığınırım; beni kurtarmak için emir verdin; çünkü sen benim kayam ve kalemsin.
4 Ey Tanrım, beni kötülerin elinden, haksız ve zalim adamın elinden kurtar.
5 Çünkü ümidim sensin, ya Rab Yehova; gençliğimden beri güvendiğim sensin.
6 Rahimden beri senin sayende taşındım; beni annemin karnından çıkaran sensin; övgüm daima sana ait olacaktır.
7 Ben birçoklarına şaşılacak bir şey oldum; fakat sen benim güçlü sığınağımsın.
8 Ağzım bütün gün senin övgünle ve şerefinle dolsun.
9 Yaşlılığımda beni terk etme, gücüm tükendiğinde beni terk etme.
10 Çünkü düşmanlarım bana karşı konuşuyorlar; ve canımı bekleyenler birbirleriyle danışıyorlar;
11 Allah onu terk etti, onu kovalayın ve yakalayın, çünkü onu kurtaracak kimse yok, diyorlardı.
12 Ey Allah, benden uzak durma! Ey Allah'ım, yardımıma yetiş.
13 Canıma düşman olanlar utansın ve yok olsunlar; bana zarar vermek isteyenler utanç ve rezaletle örtülsünler.
14 Fakat ben daima ümit edeceğim, ve seni gittikçe daha çok öveceğim.
15 Ağzım senin doğruluğunu ve kurtarışını bütün gün duyuracak; çünkü bunların sayısını bilmiyorum.
16 Rab Yehova'nın kudretiyle gideceğim; yalnız senin doğruluğunu anacağım.
17 Ey Tanrım, gençliğimden beri bana öğrettin; ve şimdiye kadar senin harikalarını anlattım.
18 Ey Tanrı, yaşlanıp saçlarım ağardığında bile, beni terk etme. Ta ki, bu kuşağa kudretini, ve gelecek olanların hepsine kudretini gösterinceye dek.
19 Ey Tanrı, senin adaletin de çok yücedir; büyük işler yaptın. Ey sana benzeyen Tanrı!
20 Bana büyük ve acı sıkıntılar gösteren Sen, beni yine diriltecek ve beni yerin derinliklerinden çıkaracaksın.
21 Büyüklüğümü artıracaksın, ve her yandan beni teselli edeceksin.
22 Ey Tanrım, ben de seni şanımla, gerçeğinle öveceğim; ey İsrail'in Kutsalı, sana çenk eşliğinde ilahiler söyleyeceğim.
23 Sana ilahiler söylediğimde dudaklarım çok sevinecek, ve kurtardığın canım da.
24 Dilim de bütün gün senin adaletinden söz edecek; çünkü kötülüklerimi isteyenler utandırılacak, utandırılacaklardır.

BÖLÜM 72

1 (Süleyman'a bir Mezmur.) Ey Tanrı, krala adaletini, kralın oğluna da doğruluğunu ver.
2 Halkını doğrulukla, yoksullarını da adaletle yargılayacaktır.
3 Dağlar insanlara esenlik getirecek, küçük tepeler de doğrulukla.
4 Halkın yoksullarına adaletle hükmedecek, yoksulların çocuklarını kurtaracak, zalimleri ezecek.
5 Güneş ve ay durdukça, nesiller boyunca senden korkacaklar.
6 O, biçilmiş otların üzerine yağmur gibi, toprağı sulayan sağanak yağışlar gibi inecek.

7 Onun günlerinde salihler gelişecek, ay var oldukça bol barış olacak.
8 Denizden denize, ırmaktan yeryüzünün uçlarına kadar egemenlik sürecek.
9 Çölde oturanlar onun önünde eğilecek, düşmanları ise toz yalayacak.
10 Tarsis ve adaların kralları armağanlar getirecekler; Şeba ve Seba kralları armağanlar sunacaklar.
11 Evet, bütün krallar onun önünde yere kapanacaklar, bütün milletler ona kulluk edecekler.
12 Çünkü yalvarınca yoksulu, yoksulu ve yardımcısı olmayanı kurtarır.
13 O, yoksulu ve düşkünü bağışlayacak, yoksulların canlarını kurtaracaktır.
14 Canlarını hile ve zorbalıktan kurtaracak; kanları da O'nun gözünde değerli olacaktır.
15 Ve yaşayacaktır; ve ona Saba altınından verilecektir; ve onun için devamlı dua edilecek; ve her gün övülecektir.
16 Dağların tepesinde, yeryüzünde bir avuç buğday olacak; meyvesi Lübnan gibi sallanacak; kent halkı da yeryüzünün otu gibi gelişecek.
17 Adı sonsuza dek yaşayacak, adı güneş durdukça yaşayacak. İnsanlar onda kutsanacak, bütün milletler onu kutsanmış sayacak.
18 İsrail'in Tanrısı RAB Tanrı'ya övgüler olsun! O, yalnızca harikalar yaratır.
19 Ve onun yüce ismi sonsuza dek mübarek olsun; ve bütün dünya onun yüceliğiyle dolsun. Amin, ve amin.
20 İşay oğlu Davut'un duaları sona eriyor.

BÖLÜM 73

1 (Asaf'ın Mezmur'u.) Gerçekten Tanrı İsrail'e, temiz yürekli olanlara bile iyidir.
2 Fakat benim ayaklarım neredeyse kayıyordu; adımlarım neredeyse kayıyordu.
3 Çünkü kötülerin refahını görünce, akılsızları kıskandım.
4 Çünkü onların ölümlerinde engel yoktur; fakat güçleri sabittir.
5 Onlar, başkaları gibi sıkıntıya düşmezler; başkaları gibi belaya da uğramazlar.
6 Bu yüzden gurur onları bir zincir gibi sarıyor, zorbalık onları bir giysi gibi örtüyor.
7 Gözleri tombulca dışarı fırlamış, yüreklerinin arzu ettiğinden fazlasına sahipler.
8 Onlar fesatçıdırlar ve zulüm konusunda kötü konuşurlar; büyüklük taslarlar.
9 Ağızlarını göklere karşı koyarlar, ve dilleri yeryüzünde dolaşır.
10 Bunun üzerine kavmi buraya geri döner ve onlara dolu bir kâseden sular sıkılır.
11 Ve dediler ki: Allah nasıl bilir? Ve yüce Allah'ta bilgi var mıdır?
12 İşte, dünyada refaha kavuşanlar, zenginlikleri artanlar, tanrısızlardır.
13 Gerçekten ben, yüreğimi boşuna temizledim, ve ellerimi suçsuzluk içinde yıkadım.
14 Çünkü bütün gün sıkıntı çektim, ve her sabah terbiye edildim.
15 Eğer şöyle dersem, böyle söylersem; işte, senin oğullarının nesline karşı günah işlemiş olurum.
16 Bunu bildiğimi düşündüğüm zaman, bu benim için çok acı vericiydi;
17 Tanrı'nın mabedine girinceye kadar; o zaman onların sonunu anladım.
18 Onları kaygan yerlere koydun, onları yıkıma sürükledin.
19 Nasıl da bir anda harap oldular! Dehşete kapıldılar.
20 Uyanan bir kimse için rüya nasılsa, ya Rab, sen de uyanınca onların suretini öyle hor göreceksin.
21 Böylece yüreğim kederlendi, ve dizginlerimde dikenler çaktı.
22 O kadar akılsız ve cahildim ki, senin önünde bir hayvan gibiydim.
23 Bununla birlikte ben daima seninleyim; beni sağ elimden tuttun.
24 Öğüdünle bana yol göstereceksin ve sonra beni yüceliğe kavuşturacaksın.
25 Göklerde senden başka kimim var? Yeryüzünde senden başka kimseyi istemem.
26 Bedenim ve yüreğim tükeniyor; fakat Tanrı yüreğimin kuvveti ve ebediyen payımdır.
27 Çünkü, işte, senden uzak olanlar yok olacaklar; senden fuhuş yapanların hepsini yok ettin.
28 Fakat Allah'a yaklaşmak benim için iyidir; Rab Yehova'ya güvendim, bütün işlerini duyurmak için.

BÖLÜM 74

1 (Asaph'ın Meşhur Meselesi) Ey Tanrım, bizi niçin sonsuza dek terk ettin? Neden öfken otlağının koyunlarına karşı tütüyor?
2 Eskiden satın aldığın cemaatini, kurtardığın mirasının asasını, üzerinde oturduğun bu Sion dağını anımsa.
3 Ayaklarını ebedî haraplıklara doğru kaldır; düşmanın kutsal yerde yaptığı bütün kötülüklere karşı.
4 Düşmanların cemaatlerinin ortasında kükredi; alametler olarak bayraklarını diktiler.
5 Bir adam, sık ağaçlara baltalar kaldırdığı için ünlüydü.
6 Fakat şimdi oyma işlerini baltalarla ve çekiçlerle hemen parçalıyorlar.
7 Senin kutsal mekânına ateş attılar, adının meskenini yerle bir ederek kirlettiler.
8 İçlerinden, "Hep birlikte bunları yok edelim" dediler; çünkü ülkede Tanrı'nın bütün havralarını yaktılar.
9 Alâmetlerimizi göremiyoruz; artık ne bir peygamber var; ne de aramızda ne zamana kadar kalacağını bilen var.
10 Ey Allah, düşman ne vakte kadar sana hakaret edecek? Hasım sonsuza dek senin adını küfürle anacak mı?
11 Niçin sağ elini geri çekiyorsun? Onu koynundan çıkar.
12 Çünkü Tanrı eskiden beri benim kralımdır, yeryüzünün ortasında kurtuluşu sağlayandır.
13 Kuvvetinle denizi yardın; sularda ejderhaların başlarını kırdın.
14 Leviatan'ın başını parçaladın, ve onu çölde oturan halka yiyecek olarak verdin.
15 Pınarı ve seli sen yardın, büyük ırmakları sen kuruttun.
16 Gündüz senindir, gece de senindir; ışığı ve güneşi sen hazırladın.
17 Yeryüzünün bütün sınırlarını sen koydun; yazı ve kışı sen yarattın.
18 Ey RAB, düşmanın sana hakaret ettiğini, akılsız halkın da senin adına küfrettiğini anımsa.

19 Kumrularının canını kötülerin topluluğuna teslim etme; yoksullarının topluluğunu sonsuza dek unutma.
20 Ahde saygı gösterin; çünkü yeryüzünün karanlık yerleri gaddarlık yuvalarıyla doludur.
21 Mazlumlar utanarak geri dönmesinler; yoksullar ve düşkünler senin adını övsünler.
22 Kalk, ey Tanrım, davanı savun; akılsızın seni her gün nasıl azarladığını hatırla.
23 Düşmanlarının sesini unutma; sana karşı ayaklananların kargaşalığı durmadan artıyor.

BÖLÜM 75

1 (Baş müzisyene, Altaschit'e, Asaf'ın Mezmur veya Şarkısı.) Ey Tanrım, sana şükrediyoruz, sana şükrediyoruz; çünkü adın yakındır, harika işlerini duyuruyoruz.
2 Cemaati kabul ettiğim zaman doğrulukla hükmedeceğim.
3 Yeryüzü ve üzerinde yaşayanların hepsi yıkıldı; ben onun direklerini taşıyorum. Selah.
4 Akılsızlara dedim ki: Aptalca davranmayın; kötülere de: Boynuzu kaldırmayın.
5 Boynunuzu yükseklere kaldırmayın; dik bir boyunla konuşmayın.
6 Çünkü yükselme ne doğudan, ne batıdan, ne de güneyden gelir.
7 Fakat yargıç Tanrı'dır; birini yıkar, birini kurar.
8 Çünkü RABBİN elinde bir kâse vardır; şarap kırmızıdır, karışımla doludur; ve ondan döker; fakat onun tortusunu yeryüzünün bütün kötüleri sıkıp içerler.
9 Fakat ben sonsuza dek ilan edeceğim, Yakup'un Tanrısına ilahiler söyleyeceğim.
10 Kötülerin boynuzlarını da keseceğim; ama doğruların boynuzları yükselecek.

BÖLÜM 76

1 (Neginot'taki Baş Müzisyene, Asaf'ın Mezmur veya Şarkısı.) Tanrı Yahuda'da bilinir; adı İsrail'de yücedir.
2 Çadırı da Salem'de, meskeni de Siyon'dadır.
3 Orada yay, kalkan, kılıç ve savaş oklarını kırdı. Selah.
4 Sen ganimet dağlarından daha görkemli ve üstünsün.
5 Yiğitler şımardı, uykularını uyudular; güçlü adamlardan hiçbiri ellerini bulamadı.
6 Ey Yakup'un Tanrısı, senin azarlamanla hem araba hem de at ölü bir uykuya daldı.
7 Sen korkulacak birisin; öfkelendiğin zaman senin önünde kim durabilir?
8 Sen gökten adaleti işittirdin; yeryüzü korktu ve sustu,
9 Tanrı yeryüzündeki bütün yumuşak huylu insanları kurtarmak için yargıya kalktığında. Selah.
10 İnsanın öfkesi seni övecek; öfkenin arta kalanını sen dizginleyeceksin.
11 Tanrınız RAB'be adak adayın ve ona armağanlar sunun; çevresindekilerin hepsi ona korkulacak armağanlar getirsin.
12 Prenslerin ruhunu kesecek; yeryüzünün krallarına korkunç gelecektir.

BÖLÜM 77

1 (Baş müzisyene, Yedutun'a, Asaf'ın Mezmur'u.) Sesimle Tanrı'ya, sesimle Tanrı'ya yakardım; ve bana kulak verdi.
2 Sıkıntım günümde RAB'be yöneldim; yaram geceleyin aktı, dinmedi; canım teselli bulmaktan kaçındı.
3 Tanrı'yı hatırladım, ve sıkıntıya düştüm; yakındım, ve ruhum ezildi. Selah.
4 Gözlerimi uyanık tutuyorsun; öyle sıkıntılıyım ki, konuşamıyorum.
5 Eski günleri, eski zamanların yıllarını düşündüm.
6 Geceleyin söylediğim şarkımı anımsıyorum: Kendi yüreğimle konuşuyorum; ruhum da gayretle araştırıyor.
7 Rab sonsuza dek terk edecek mi? Ve bir daha lütuf göstermeyecek mi?
8 Onun merhameti sonsuza dek yok mu oldu? Onun vaadi sonsuza dek boşa mı çıktı?
9 Allah lütufkâr olmayı unuttu mu? Öfkelenip şefkatini kapattı mı? Selah.
10 Ve dedim: İşte benim zayıflığım, fakat Yüce Olan'ın sağ elinin yıllarını anacağım.
11 RAB'bin işlerini anacağım; eskiden yaptığın harikaları da anacağım.
12 Bütün işlerini düşüneceğim, ve yaptıklarını konuşacağım.
13 Ey Tanrı, senin yolun kutsal yerdedir. Bizim Tanrımız kadar büyük Tanrı kimdir?
14 Sen harikalar yaratan Tanrısın; kudretini halk arasında gösterdin.
15 Sen, Yakup ve Yusuf oğullarını, kolunla kurtardın. Selah.
16 Ey Allah, sular seni gördü, korktular; derinlikler de çalkalandı.
17 Bulutlar su döktüler; gökler ses verdi; okların da dağıldı.
18 Gök gürültüsünün sesi gökteydi; şimşekler dünyayı aydınlattı; yeryüzü titredi ve sarsıldı.
19 Senin yolun denizdedir, ve patikan engin sulardadır, ve ayak izlerin bilinmiyor.
20 Musa ve Harun'un eliyle halkını bir sürü gibi güttün.

BÖLÜM 78

1 (Asaf'ın Maskili.) Ey kavmim, kanunuma kulak verin; ağzımın sözlerine kulak verin.
2 Ağzımı bir benzetmeyle açacağım: Eski zamanlardan kalma karanlık sözleri söyleyeceğim:
3 Bunu duyduk, biliyoruz, babalarımız da bize anlattılar.
4 Bunları çocuklarından gizlemeyeceğiz; gelecek kuşağa RAB'bin övgülerini, gücünü ve yaptığı harikaları göstereceğiz.
5 Çünkü Yakup'ta bir tanıklık kurdu, İsrail'de bir yasa koydu; atalarımıza, çocuklarına bildirmelerini emretti:
6 Gelecek kuşak onları tanısın, hatta doğacak çocuklar bile onları tanısın; onlar da kalkıp bunları çocuklarına bildirsinler.
7 Tanrı'ya umut bağlasınlar, Tanrı'nın işlerini unutmasınlar, buyruklarını yerine getirsinler.
8 Ve ataları gibi inatçı ve asi bir nesil olmasınlar; yüreklerini doğrultmayan ve ruhları Tanrı'ya bağlı olmayan bir nesil.
9 Efrayim oğulları, silahlanmış ve yay taşıyarak savaş günü geri döndüler.
10 Tanrı'nın ahdini tutmadılar, ve onun şeriatına göre yürümeyi reddettiler;
11 Ve işlerini ve onlara gösterdiği harikaları unuttular.

12 Mısır diyarında, Soan kırında, atalarının gözü önünde harikalar yaptı.
13 Denizi yarıp onları geçirdi; suları bir yığın halinde durdurdu.
14 Gündüzleri bulutla, geceleyin de ateş ışığıyla onları yönlendirdi.
15 Çölde kayaları yardı, ve onlara sanki engin derinliklerden su verdi.
16 Kayadan ırmaklar çıkardı, suları ırmaklar gibi akıttı.
17 Ve çöldeki Yüce Olan'ı öfkelendirerek ona karşı daha da büyük günah işlediler.
18 Ve şehvetleri için yiyecek isteyerek yüreklerinde Tanrı'yı denediler.
19 Evet, Tanrı'ya karşı konuştular; dediler ki: Tanrı çölde sofra hazırlayabilir mi?
20 İşte, kayaya vurdu, sular fışkırdı, ırmaklar taştı. Ekmek de verebilir mi? Halkına et de sağlayabilir mi?
21 Bunun üzerine RAB bunu işitti ve öfkelendi; Yakup'a karşı bir ateş tutuştu, İsrail'e karşı da öfke yükseldi.
22 Çünkü Tanrı'ya inanmadılar, ve O'nun kurtarıcısına güvenmediler.
23 Yukarıdan bulutlara emir vermiş ve göğün kapılarını açmış olsa bile,
24 Ve üzerlerine yemeleri için man yağdırmış ve onlara gökten gelen tahıldan vermişti.
25 İnsan meleklerin yemeğini yedi; onlara bol bol et gönderdi.
26 Gökte doğu rüzgârını estirdi ve kudretiyle güney rüzgârını getirdi.
27 Üzerlerine toz gibi et, deniz kumu gibi tüylü kuşlar da yağdırdı.
28 Ve onu ordugâhlarının ortasına, meskenlerinin çevresine düşürdü.
29 Böylece yediler ve doydular; çünkü onlara kendi isteklerini verdi;
30 Şehvetlerinden uzaklaşmamışlardı. Fakat etleri henüz ağızlarında iken,
31 Tanrı'nın gazabı onların üzerine geldi ve en semizlerini öldürdü, İsrail'in seçkin adamlarını da yere serdi.
32 Bütün bunlara rağmen hâlâ günah işlemeye devam ettiler ve onun harikalarına inanmadılar.
33 Bunun için günlerini boşuna, yıllarını da sıkıntıyla tüketti.
34 Onları öldürünce, onu aradılar; sonra geri dönüp Allah'a sordular.
35 Ve Tanrı'nın onların kayası, yüce Tanrı'nın da kurtarıcıları olduğunu hatırladılar.
36 Fakat ağızlarıyla O'nu pohpohladılar, dilleriyle O'na yalan söylediler.
37 Çünkü onların yürekleri O'na karşı doğru değildi, ve O'nun antlaşmasına sadık kalmadılar.
38 Fakat O, merhamet dolu olduğundan, onların suçlarını bağışladı ve onları mahvetmedi; hatta çok kereler öfkesini geri çevirdi ve bütün gazabını uyandırmadı.
39 Çünkü onların et ve kemikten ibaret olduklarını, gelip geçen ve bir daha gelmeyen bir rüzgar olduklarını hatırladı.
40 Çölde onu ne kadar çok öfkelendirdiler, ıssız yerde ne kadar çok üzdüler!
41 Evet, geri dönüp Tanrı'yı denediler ve İsrail'in Kutsalı'nı sınırladılar.
42 Onun elini ve kendilerini düşmandan kurtardığı günü anımsamadılar.
43 Mısır'da belirtilerini, Soan kırında harikalarını nasıl yaptığını anlattı.
44 Ve ırmaklarını kana, taşkınlarını da içemez hale getirdiler.
45 Onların arasına çeşitli sinekler gönderdi, onları yedi, kurbağalar da onları yok etti.
46 Ayrıca ekinlerini tırtıllara, emeklerini çekirgelere verdi.
47 Asmalarını dolu ile, dut ağaçlarını kırağı ile mahvetti.
48 Sığırlarını kırgına, davarlarını da yakıcı yıldırımlara teslim etti.
49 Öfkesinin, gazabının, öfkesinin ve sıkıntının şiddetini üzerlerine gönderdi; aralarına kötü melekler gönderdi.
50 Öfkesine yol açtı; canlarını ölümden esirgemedi, fakat canlarını vebaya teslim etti;
51 Ve Mısır'da bütün ilk doğanları, Ham çadırlarındaki kuvvetlerinin başlarını vurdular.
52 Fakat kendi kavmini koyun gibi çıkardı ve onları çölde bir sürü gibi güttü.
53 Ve onları korkudan koruyacak şekilde emniyetle yürüttü; fakat deniz düşmanlarını yuttu.
54 Ve onları mabedinin sınırına, sağ elinin satın aldığı şu dağa getirdi.
55 Önlerindeki milletleri de kovdu, onlara miraslarını iple paylaştırdı ve İsrail kabilelerinin çadırlarında oturmalarını sağladı.
56 Fakat yüce Tanrı'yı denediler ve öfkelendirdiler, ve onun tanıklıklarını tutmadılar.
57 Fakat geri döndüler ve babaları gibi ihanet ettiler; aldatıcı bir yay gibi saptılar.
58 Çünkü yüksek yerleriyle O'nu öfkelendirdiler, oyma putlarıyla O'nu kıskançlığa sürüklediler.
59 Tanrı bunu işitince öfkelendi ve İsrail'den çok nefret etti.
60 Böylece Şilo çadırını, insanların arasına kurduğu çadırı terk etti;
61 Ve kuvvetini tutsaklığa, şanını düşmanın eline teslim etti.
62 Halkını da kılıç altına aldı; mirasına öfkelendi.
63 Gençlerini ateş yaktı; kızlarını evlendiremediler.
64 Kâhinleri kılıçtan geçirildi; dul kadınları da ağıt yakmadı.
65 O zaman Rab uykudan uyanan biri gibi, şaraptan dolayı bağıran güçlü bir adam gibi uyandı.
66 Ve düşmanlarını arkalarından vurdu; onları ebedî bir utanç içinde bıraktı.
67 Ve Yusuf'un çadırını reddetti ve Efraim kabilesini seçmedi.
68 Fakat sevdiği Siyon dağını, Yahuda kabilesini seçti.
69 Ve mabedini, ebediyen kurduğu yeryüzü gibi, yüksek saraylar gibi yaptı.
70 Ve kulu Davut'u da seçip koyun ağıllarından aldı.
71 Yavrulu ve iri koyunların ardından onu halkı Yakup'a, mirası İsrail'e gütmek için getirdi.
72 Böylece onları yüreğinin bütünlüğüne göre besledi ve ellerinin hüneriyle onlara yol gösterdi.

BÖLÜM 79

1 (Asaf'ın Mezmurları) Ey Tanrım, uluslar senin mirasına girdiler; kutsal mabedini kirlettiler; Yeruşalim'i yığınlar halinde yıktılar.
2 Kullarının ölü bedenlerini göklerin kuşlarına yem, azizlerinin etini yeryüzünün hayvanlarına verdiler.

3 Kanlarını su gibi Yeruşalim'in çevresine döktüler; ve onları gömecek kimse yoktu.
4 Komşularımıza bir ayıp, çevremizdekilere bir alay ve eğlence konusu olduk.
5 Ya RAB, ne vakte kadar öfkeleneceksin sonsuza dek? Kıskançlığın ateş gibi yanacak mı?
6 Öfkeni seni tanımayan ulusların üzerine, ve ismini anmayan ülkelerin üzerine dök.
7 Çünkü Yakup'u yiyip bitirdiler, ve meskenini harap ettiler.
8 Geçmişteki suçlarımızı anma; şefkatin bizi hemen korusun; çünkü çok alçaldık.
9 Kurtarıcımız Tanrımız, adının yüceliği uğruna bize yardım et. Kurtar bizi, adın uğruna günahlarımızı temizle.
10 Öyleyse milletler, "Onların Tanrısı nerede?" desinler. Kullarının dökülen kanının öcünü alarak, milletler arasında O'nun tanınmasını sağla.
11 Mahkûmun iniltisi senin önüne gelsin; kudretinin büyüklüğüne göre, ölmeye mahkûm olanları koru;
12 Ey Rab, komşularımızın sana ettikleri hakaretleri, onların bağrına yedi kat daha fazla ver.
13 Böylece biz, senin halkın ve otlağının koyunları olarak sana sonsuza dek şükredeceğiz; övgülerini bütün kuşaklara duyuracağız.

BÖLÜM 80

1 (Şoşannimedut'taki baş müzisyene, Asaf'ın Mezmur'u.) Ey İsrail'in Çobanı, Yusuf'u sürü gibi güden sen, kulak ver; Kerubiler arasında oturan sen, parla.
2 Efrayim, Benyamin ve Manasse'nin önünde gücünü harekete geçir ve gelip bizi kurtar.
3 Ey Allah, bizi doğru yola döndür ve yüzünü bize göster; o zaman kurtuluruz.
4 Ey her şeye egemen olan RAB Tanrı, halkının duasına ne zamana dek öfkeleneceksin?
5 Onlara gözyaşı ekmeği yedirir, bol bol gözyaşı içirirsin.
6 Bizi komşularımıza çekiştiriyorsun; düşmanlarımız da kendi aralarında gülüyorlar.
7 Ey Her Şeye Egemen Tanrı, bizi geri döndür ve yüzünü parlat; o zaman kurtuluruz.
8 Mısır'dan bir asma ağacı getirdin; milletleri kovup onu diktin.
9 Onun önünde yer hazırladın, kök salmasını sağladın ve ülkeyi doldurdu.
10 Gölgesi tepeleri kapladı, dalları güzel sedir ağaçlarına benziyordu.
11 Dallarını denize, dallarını da ırmağa doğru uzattı.
12 Öyleyse niçin onun çitlerini yıktın ki, yoldan geçen herkes onu koparıyor?
13 Ormandaki yaban domuzu onu harap eder, ve kırın yabanıl hayvanı onu yer.
14 Ey orduların Tanrısı, yalvarıyoruz, geri dön; göklerden bak, ve şu asmaya bak;
15 Ve sağ elinin diktiği bağ, ve kendin için kuvvetlendirdiğin dal.
16 Ateşle yakılır, kesilir; senin yüzünün azarlamasıyla yok olurlar.
17 Sağ elinin adamının, kendin için güçlü kıldığın insan oğlunun üzerinde olsun.
18 Senden ayrılmayacağız; bizi dirilt, senin ismini analım.
19 Ey orduların Tanrısı RAB, bizi geri döndür, yüzünü aydınlat, ve kurtulacağız.

BÖLÜM 81

1 (Gittit'teki baş müzisyene, Asaf'ın Mezmur'u.) Gücümüz olan Tanrı'ya yüksek sesle şarkı söyleyin; Yakup'un Tanrısı'na sevinçli bir ses çıkarın.
2 Bir mezmur al, tefi ve güzel liri de buraya getir.
3 Kutsal bayram günümüzde, belirlenen zamanda, yeni ayda boruyu üfleyin.
4 Çünkü bu, İsrail için bir kural ve Yakup'un Tanrısı'nın yasasıydı.
5 Mısır diyarından çıktığı zaman, Yusuf'a bir tanıklık olması için bunu emretti; orada anlamadığım bir dil duydum.
6 Omuzunu yükten kurtardım; elleri kazanlardan kurtuldu.
7 Sıkıntıda yalvardın, seni kurtardım; gök gürültüsünün gizli yerinde sana cevap verdim; Meriba sularında seni sınadım. Selah.
8 Ey kavmim, dinle, sana tanıklık edeceğim; ey İsrail, eğer beni dinlersen,
9 Sende yabancı bir tanrı olmayacak, yabancı bir tanrıya tapınmayacaksın.
10 Ben, seni Mısır diyarından çıkaran Tanrın RAB'bim. Ağzını iyice aç, onu dolduracağım.
11 Fakat kavmim sesimi dinlemedi; İsrailliler de benden hiçbirini istemedi.
12 Böylece onları kendi yüreklerinin şehvetlerine teslim ettim; ve kendi tasarılarına göre yürüdüler.
13 Keşke kavmim beni dinleseydi, İsrail halkı da benim yollarımda yürüseydi!
14 Düşmanlarını hemen alt eder, hasımlarına karşı elimi kaldırırdım.
15 RAB'den nefret edenler ona boyun eğmeliydiler; ama onların zamanı sonsuza dek sürmeliydi.
16 Buğdayın en güzeliyle onları beslemeliydim; ve kayadan çıkan balla seni doyurmalıydım.

BÖLÜM 82

1 (Asaph'ın Mezmur'u.) Tanrı, güçlüler topluluğunda durur; tanrılar arasında yargılar.
2 Ne vakte kadar haksız yere hükmedeceksiniz, ve kötülerin şahsiyetlerini ne vakte kadar kabul edeceksiniz? Selah.
3 Yoksulun ve öksüzün hakkını savun, yoksula ve düşküne adaletli davran.
4 Yoksulu ve yoksulu kurtarın, onları kötülerin elinden uzaklaştırın.
5 Bilmiyorlar, anlamayacaklar da; karanlıkta yürüyorlar; yeryüzünün bütün temelleri yerinden oynamış.
6 Ben dedim ki: Siz tanrılarsınız, ve hepiniz Yüce Olan'ın oğullarısınız.
7 Fakat siz insanlar gibi öleceksiniz, ve beylerden biri gibi düşeceksiniz.
8 Kalk, ey Allah, yeryüzünü yargıla; çünkü bütün milletleri sen miras alacaksın.

BÖLÜM 83

1 (Asaf'ın Şarkısı veya Mezmurudur.) Ey Tanrı, sessiz kalma; ey Tanrı, susma ve hareketsiz kalma.
2 Çünkü, işte, düşmanların kargaşalık çıkarıyorlar; ve senden nefret edenler başlarını kaldırıyorlar.
3 Senin kavmine karşı hileli planlar yaptılar, ve gizli adamlarına karşı danıştılar.
4 "Gelin, onları millet olmaktan çıkaralım; İsrail'in adı artık anılmasın" dediler.
5 Çünkü onlar tek bir ağızdan konuşup anlaştılar; sana karşı birleştiler.
6 Edom'un çadırları, İsmaililer'in çadırları, Moab'ın çadırları, Hacerliler'in çadırları;
7 Gebal, Ammon ve Amalek; Filistîler ve Sur halkı;
8 Asur da onlara katıldı; Lut oğullarına yardım ettiler. Selah.
9 Onlara da Midyanlılara yaptığın gibi yap; Kişon vadisindeki Sisera'ya yaptığın gibi, Yavin'e yaptığın gibi.
10 Endor'da yok oldular; yeryüzü için gübre oldular.
11 Onların ileri gelenlerini Oreb gibi, ve Zeeb gibi yap; evet, bütün beylerini Zebah gibi, ve Salmunna gibi yap.
12 "Haydi, Allah'ın evlerini kendimize mülk edinelim" diyenler.
13 Ey Allahım, onları tekerlek gibi yap; rüzgârın önündeki anız gibi.
14 Ateş odunu nasıl yakarsa, alev dağları nasıl tutuşturursa;
15 Öyleyse onları fırtınanla kovala, fırtınanla korkut.
16 Ya RAB, yüzlerini utançla doldur ki, senin adını arasınlar.
17 Ebediyen utansınlar ve sıkıntı çeksinler; evet, utansınlar ve mahvolsunlar.
18 Böylece, adı YEHOVA olan senin, bütün yeryüzü üzerinde en yüce olduğunu insanlar bilsinler.

BÖLÜM 84

1 (Gittit'teki baş müzisyene, Korah oğulları için bir Mezmur.) Ey Her Şeye Egemen RAB, senin çadırların ne kadar sevimli!
2 Canım RAB'bin avlularını özlüyor, hatta bayılıyor; yüreğim ve bedenim diri Tanrı'yı çağırıyor.
3 Evet, serçe bir ev, kırlangıç da yavrularını koyacağı bir yuva buldu; senin sunaklarını, ey Her Şeye Egemen RAB, Kralım ve Tanrım!
4 Senin evinde oturanlar ne mutludur; onlar seni hâlâ öveceklerdir. Selah.
5 Gücü sende olan, yolları yüreğinde olan adam ne mutlu kişidir.
6 Baka vadisinden geçen onu bir kuyu yapar; yağmur da havuzları doldurur.
7 Gittikçe güçleniyorlar, Siyon'dakilerin her biri Tanrı'nın huzuruna çıkıyor.
8 Ey Her Şeye Egemen Tanrı, duamı işit; ey Yakup'un Tanrısı, kulak ver. Selah.
9 İşte, ey kalkanımız olan Tanrımız, ve meshedilmişinin yüzüne bak.
10 Çünkü senin avlularında bir gün, bin günden iyidir. Kötülüğün çadırlarında oturmaktansa, Tanrımın evinde kapıcı olmayı yeğlerim.
11 Çünkü RAB Tanrı bir güneş ve bir kalkandır. RAB lütuf ve yücelik verir. Dürüstçe yürüyenlerden hiçbir iyiliği esirgemez.
12 Ey Her Şeye Egemen RAB, sana güvenen adam ne mutlu kişidir!

BÖLÜM 85

1 (Baş müzisyene, Korah oğulları için bir Mezmur.) Ya RAB, ülkene iyilik ettin; Yakup'un sürgününü geri getirdin.
2 Halkının suçunu bağışladın, bütün günahlarını örttün. Selah.
3 Bütün gazabını kaldırdın, öfkenin şiddetinden döndün.
4 Ey kurtuluşumuzun Tanrısı, bizi doğru yola döndür ve bize olan öfkeni dindir.
5 Bize sonsuza dek mi öfkeleneceksin? Öfkeni kuşaklar boyu mu sürdüreceksin?
6 Bizi yeniden diriltmeyecek misin ki, kavmin sende sevinsin?
7 Ey RAB, bize merhametini göster ve bizi kurtar.
8 Rab Tanrı'nın ne söyleyeceğini işiteceğim; çünkü O, kavmine ve kutsallarına esenlik dileyecek; fakat onlar bir daha akılsızlığa dönmesinler.
9 Kurtarışı kendisinden korkanlara yakındır; öyle ki, yüceliği ülkemizde yaşasın.
10 Merhamet ve hakikat buluştu; doğruluk ve barış öpüştü.
11 Hakikat yeryüzünden bitecek, doğruluk gökten inecek.
12 Evet, RAB iyi olanı verecek, ve memleketimiz ürününü verecek.
13 Doğruluk onun önünden gidecek, ve bizi onun adımlarının yoluna koyacaktır.

BÖLÜM 86

1 (Davut'un Duası) Kulağını eğ, ya RAB, beni dinle; çünkü ben yoksul ve düşkünüm.
2 Canımı koru; çünkü ben kutsalım. Ey Tanrım, sana güvenen kulunu kurtar.
3 Ey Rab, bana merhamet et; çünkü her gün sana yakarıyorum.
4 Kulunun canı sevinsin; çünkü, ya RAB, canımı sana yükseltiyorum.
5 Çünkü sen, ya RAB, iyisin, bağışlamaya hazırsın, sana yalvaran herkese karşı merhametin boldur.
6 Ey RAB, duama kulak ver, yalvarışlarımın sesine kulak ver.
7 Sıkıntım günümde sana yakarırım; çünkü sen bana cevap verirsin.
8 İlahlar arasında sana benzeyen yoktur, ya RAB; ve senin işlerine benzeyen hiçbir iş yoktur.
9 Ey Rab, yarattığın bütün milletler gelip önünde secde edecekler ve adını yüceltecekler.
10 Çünkü sen büyüksün, harikalar yaratırsın; tek Tanrı sensin.
11 Ya RAB, yolunu bana öğret; Senin hakikatinde yürüyeyim; Yüreğimi isminden korkmaya yönelt.
12 Ey Tanrım, Rab, bütün yüreğimle seni öveceğim, ve adını sonsuza dek yücelteceğim.
13 Çünkü bana olan merhametin büyüktür, ve canımı en aşağı cehennemden kurtardın.

14 Ey Allah, kibirliler bana karşı ayaklandılar, ve zorbaların toplulukları canımı aradılar; ve seni onların önüne koymadılar.
15 Fakat sen, ya Rab, çok şefkatli, lütufkâr, çok sabırlı, merhameti ve sadakati bol bir Tanrısın.
16 Bana yönel, bana merhamet et; kuluna gücünü ver, cariyenin oğlunu kurtar.
17 Bana iyiliğin bir belirtisini göster ki, benden nefret edenler onu görüp utansınlar. Çünkü sen, ya RAB, bana yardım ettin ve beni teselli ettin.

BÖLÜM 87

1 (Korah oğulları için bir Mezmur veya Şarkı.) Temeli kutsal dağlardadır.
2 RAB, Yakup'un bütün meskenlerinden daha çok Siyon'un kapılarını sever.
3 Ey Tanrı şehri, senin hakkında görkemli şeyler söyleniyor. Selah.
4 Beni tanıyanlara Rahab'ı ve Babil'i anacağım: İşte Filistin, Sur ve Habeş. Bu adam orada doğdu.
5 Ve Siyon için denilecek ki: Bu ve şu adam orada doğdu; ve en yüce olan onu kendisi pekiştirecek.
6 RAB halkı sayarken, bu adamın orada doğduğunu sayacaktır. Selah.
7 Hem şarkıcılar hem de çalgı çalanlar orada olacak; bütün kaynaklarım sendedir.

BÖLÜM 88

1 (Korah oğulları için, Ezrahi Heman'ın Maschil'i olan Mahalat Leannoth'taki baş müzisyene bir Şarkı veya Mezmur.) Ey kurtuluşumun Tanrısı RAB, gece gündüz sana haykırdım:
2 Duam sana ulaşsın; yakarışıma kulak ver;
3 Çünkü canım sıkıntıyla dolu, canım da ölüler diyarına yaklaşıyor.
4 Çukura inenlerle birlikte sayıldım; gücü olmayan bir adam gibi oldum.
5 Ölüler arasında özgürsün, mezarda yatan ve artık hatırlamadığın öldürülmüşler gibi; ve onlar senin elinden kesildiler.
6 Beni en derin çukura, karanlığa, derinliklere attın.
7 Öfken bana karşı şiddetlidir, ve bütün dalgalarınla beni sıkıntıya soktun. Selah.
8 Tanıdığımı benden uzaklaştırdın; beni onlara iğrenç kıldın; kapalı kaldım, ve dışarı çıkamıyorum.
9 Gözüm sıkıntıdan ağlıyor; ya RAB, her gün sana yalvarıyorum, ellerimi sana uzatıyorum.
10 Ölülere harikalar mı göstereceksin? Ölüler kalkıp seni övecekler mi? Selah.
11 Mezarda sevgin mi duyurulacak, yoksa yıkımda sadakatin mi?
12 Karanlıkta harikaların bilinir mi? Ve unutulmuşluk diyarında doğruluğun bilinir mi?
13 Fakat ben sana ya RAB, ya RAB, yalvardım; ve sabahleyin duam seni koruyacak.
14 Ya RAB, neden canımı reddediyorsun? Neden yüzünü benden saklıyorsun?
15 Gençliğimden beri sıkıntıdayım ve ölmeye hazırım; senin dehşetlerini çekerken aklım dağılıyor.
16 Şiddetli gazabın üzerime geldi, dehşetlerin beni yok etti.
17 Her gün su gibi etrafımı sardılar; hep birlikte beni kuşattılar.
18 Sevgilimi ve dostumu benden uzaklaştırdın, Ve tanıdığımı karanlığa gömdün.

BÖLÜM 89

1 (Ezrahi Etan'ın Maşil'i.) RAB'bin merhametlerini sonsuza dek terennüm edeceğim; Ağzımla sadakatini bütün kuşaklara duyuracağım.
2 Çünkü dedim: Merhametin sonsuza dek sürecek; sadakatini göklerde bile pekiştireceksin.
3 Seçtiğim kişiyle bir antlaşma yaptım, kulum Davut'a yemin ettim,
4 Senin soyunu sonsuza dek sürdüreceğim, ve tahtını nesilden nesile kuracağım. Selah.
5 Ve gökler senin harikalarını övecekler, ya RAB, ve kutsalların cemaatindeki sadakatini de.
6 Çünkü göklerde RAB'be kim benzetilebilir? Güçlülerin oğulları arasında RAB'be kim benzetilebilir?
7 Kutsalların topluluğunda Tanrı'dan çok korkulur, çevresindekilerin hepsi de O'na saygı gösterir.
8 Ey her şeye egemen olan RAB Tanrı, senin gibi güçlü bir RAB var mıdır? Ya da çevrendeki sadakatine benzer güçlü bir RAB?
9 Sen denizin coşkunluğuna egemensin; dalgaları yükselince onları yatıştırırsın.
10 Rahab'ı bir ölü gibi parçaladın; düşmanlarını güçlü kolunla dağıttın.
11 Gökler senindir, yer de senindir; dünyayı ve içindekileri sen kurdun.
12 Kuzeyi ve güneyi sen yarattın; Tabor ve Hermon senin adınla sevinecekler.
13 Senin kolun güçlüdür; elin kuvvetlidir, sağ elin yüksektir.
14 Adalet ve adalet senin tahtının meskenidir; merhamet ve doğruluk senin yüzünün önünde yürüyecektir.
15 Sevinç sesini bilen kavm ne mutludur; onlar, ya RAB, senin yüzünün ışığında yürüyecekler.
16 Senin isminle bütün gün sevinecekler, Senin doğruluğunla yücelecekler.
17 Çünkü sen onların kuvvetlerinin şanısın; ve senin lütfunla gücümüz yükselir.
18 Çünkü kalkanımız RAB'dir, kralımız ise İsrail'in Kutsalı'dır.
19 Sonra sen, görüntüde kutsal olana şöyle dedin: Güçlü birine yardım ettim; halktan seçilmiş olanı yücelttim.
20 Kulum Davut'u buldum; onu kutsal yağımla meshettim.
21 Elim ona kuvvet verecek, kolum da onu güçlendirecek.
22 Düşman ona saldırmayacak, kötülüğün oğlu ona eziyet etmeyecek.
23 Ve onun önünde düşmanlarını yeneceğim, ve ondan nefret edenleri cezalandıracağım.
24 Fakat benim sadakatim ve merhametim ona olacak; ve benim adımla onun gücü yükselecektir.
25 Onun elini denize, sağ elini ırmaklara koyacağım.
26 Bana şöyle haykıracak: Sen benim babamsın, Tanrımsın, kurtuluşumun kayasısın.
27 Onu ilk oğlum yapacağım, yeryüzünün krallarından daha üstün kılacağım.
28 Ona sonsuza dek merhamet edeceğim, ve antlaşmam onunla sağlam kalacaktır.

29 Onun soyunu da sonsuza dek kalıcı kılacağım, tahtını da göklerin günleri gibi sürdüreceğim.
30 Eğer onun çocukları benim şeriatımı terk ederlerse, ve benim hükümlerim doğrultusunda yürümezlerse;
31 Eğer kanunlarımı bozarlarsa, ve emirlerimi tutmazlarsa;
32 O zaman isyanlarını değnekle, suçlarını da kırbaçla cezalandıracağım.
33 Fakat ben ondan sevgimi tümüyle esirgemeyeceğim, sadakatimin boşa çıkmasına da izin vermeyeceğim.
34 Ahdimi bozmayacağım, dudaklarımdan çıkan sözü değiştirmeyeceğim.
35 Bir keresinde kutsallığım üzerine yemin ettim ki, Davut'a yalan söylemeyeceğim.
36 Onun soyu sonsuza dek sürecek, tahtı önümde güneş gibi olacak.
37 Ay gibi ve gökte güvenilir bir tanık gibi sonsuza dek duracaktır. Selah.
38 Fakat sen onu reddettin ve tiksindin, meshedilmişine karşı öfkelendin.
39 Kulunun ahdini boşa çıkardın; tacını yere atarak onu kirlettin.
40 Bütün çitlerini yıktın, güçlü kalelerini harap ettin.
41 Yoldan geçenlerin hepsi onu soyuyor; komşularına bir utanç oluyor.
42 Hasımlarının sağ elini yükselttin, Bütün düşmanlarını sevindirdin.
43 Kılıcının ağzını da çevirdin, ve onu savaşta durduramadın.
44 Onun şanını ortadan kaldırdın, tahtını yere çaldın.
45 Gençliğinin günlerini kısalttın, onu utançla örttün. Selah.
46 Ey RAB, ne vakte kadar saklanacaksın? Öfken ateş gibi yanacak mı?
47 Zamanımın ne kadar kısa olduğunu hatırla; neden bütün insanları boşuna yarattın?
48 Yaşayan ve ölümü görmeyecek olan adam kimdir? Canını kabir elinden kurtarabilir mi? Selah.
49 Ey Rab, Davut'a sadakatle yemin ettiğin eski iyiliklerin nerede?
50 Ey Rab, kullarının ayıbını hatırla; bütün güçlü kavimlerin ayıbını nasıl yüreğimde taşıyorum;
51 Düşmanların bununla sana hakaret ettiler, ya RAB, meshedilmişinin izlerini bununla hakaret ettiler.
52 RAB sonsuza dek mübarek olsun. Amin, ve Amin.

BÖLÜM 90

1 (Tanrı adamı Musa'nın duası.) Rabbimiz, sen bütün nesiller boyunca bizim meskenimiz oldun.
2 Dağlar var olmadan, ve sen dünyayı ve dünyayı yaratmadan önce, ezelden ebede kadar sen Tanrı'sın.
3 İnsanı yıkıma çeviriyorsun ve, "Ey âdem oğulları, geri dönün" diyorsun.
4 Çünkü senin gözünde bin yıl, dün geçmiş bir zaman, bir gece nöbeti gibidir.
5 Onları bir sel gibi sürüklersin; uyku gibidirler; sabahleyin biten ot gibidirler.
6 Sabahleyin çiçeklenir, büyür; akşamleyin kesilir, kurur.
7 Çünkü senin gazabınla tükeniyoruz, ve senin gazabınla sarsılıyoruz.
8 Suçlarımızı önüne koydun, gizli günahlarımızı yüzünün ışığı altında gösterdin.
9 Çünkü bütün günlerimiz senin gazabınla geçiyor; yıllarımız anlatılan bir masal gibi geçiyor.
10 Yıllarımızın günleri yetmiş yıldır; ve eğer güçlerinden dolayı seksen yıl ise, yine onların gücü emek ve kederdir; çünkü çabuk kesilir ve biz uçup gideriz.
11 Gazabının kudretini kim bilir? Öfken korkuna göredir.
12 Öyleyse bize günlerimizi saymayı öğret ki, yüreğimizi hikmete yöneltelim.
13 Ey RAB, ne zamana kadar geri döneceksin? Ve kulların için pişmanlık duy.
14 Sabahleyin bizi merhametinle doyur ki, bütün ömrümüz boyunca sevinip coşalım.
15 Bizi sıkıntıya soktuğun günlere ve sıkıntı çektiğimiz yıllara göre sevindir.
16 Eserin kullarına, görkemin de onların çocuklarına görünsün.
17 Ve Allahımız RAB'bin güzelliği üzerimizde olsun; ve ellerimizin eserini üzerimizde pekiştir; evet, ellerimizin eserini pekiştir.

BÖLÜM 91

1 Yüceler Yücesi'nin gizli yerinde oturan, Her Şeye Gücü Yeten'in gölgesinde barınır.
2 RAB için diyeceğim ki: O benim sığınağım ve kalemdir; Tanrımdır, O'na güvenirim.
3 Kuşkusuz seni avcının tuzağından ve kötü hastalıktan kurtaracaktır.
4 Seni tüyleriyle örtecek, kanatlarının altına sığınacaksın. Sadakati senin kalkanın ve siperin olacak.
5 Gecenin dehşetinden, gündüzün uçan oktan korkmayacaksın.
6 Ne karanlıkta dolaşan salgın hastalıktan, ne de öğleyin yok eden yıkımdan.
7 Yanında bin kişi, sağında on bin kişi düşecek; fakat sana yaklaşmayacak.
8 Kötülerin cezasını ancak kendi gözlerinle görüp anlayacaksın.
9 Çünkü sen sığınağım olan RAB'bi, Yüce Olan'ı mesken edindin;
10 Sana hiçbir kötülük gelmeyecek, veba senin evine yaklaşmayacak.
11 Çünkü meleklerine senin için emir verecek, bütün yollarında seni koruyacaklar.
12 Seni elleri üzerinde taşıyacaklar, ta ki ayağın taşa çarpmasın.
13 Aslanın ve engereğin üzerine basacaksın; genç aslanı ve ejderhayı ayaklar altında çiğneyeceksin.
14 Bana olan sevgisinden ötürü, onu kurtaracağım. Adımı bildiği için onu yücelteceğim.
15 Bana yalvarırsa ona cevap veririm; sıkıntıda onun yanında olurum; onu kurtarır ve yüceltirim.
16 Uzun ömürle onu doyuracağım ve ona kurtuluşumu göstereceğim.

BÖLÜM 92

1 (Şabat günü için bir Mezmur veya Şarkı.) Ey Yüceler Yücesi, RAB'be şükretmek ve adını ilahilerle övmek iyi bir şeydir.
2 Sabahleyin sevgini, her gece sadakatini göstermek için,

3 On telli bir çalgı ve psalteryum üzerinde; ciddi sesli bir arp üzerinde.
4 Çünkü sen, ya RAB, işinle beni sevindirdin; Senin ellerinin işleriyle zafer kazanacağım.
5 Ey RABB, işlerin ne kadar büyük! Düşüncelerin ise çok derin!
6 Bunu budala adam bilmez, akılsız adam da anlamaz.
7 Kötüler ot gibi bitince, ve bütün fesat işleyenler gelişip serpilince, işte onlar sonsuza dek yok olacaklardır.
8 Fakat sen, ya RAB, sonsuza dek yücesin.
9 Çünkü, işte, düşmanların, ya RAB, işte, düşmanların yok olacak, kötülük işleyenlerin hepsi dağılacak.
10 Fakat sen boynuzumu tek boynuzlu atın boynuzu gibi yükselteceksin; taze yağla meshedileceğim.
11 Gözüm düşmanlarıma karşı olan arzumu görecek, kulağım da bana karşı ayaklanan kötü adamlara karşı olan arzumu duyacak.
12 Doğru kişi hurma ağacı gibi gelişecek, Lübnan'daki sedir gibi büyüyecek.
13 RAB'bin evine dikilenler, Tanrımızın avlularında çiçek açacaklardır.
14 Yaşlılıkta da meyve verecekler, semiz ve gelişen olacaklar;
15 Rab'bin doğru olduğunu göstermek için; O benim kayamdır, ve onda hiç kötülük yoktur.

BÖLÜM 93

1 RAB saltanat sürüyor, azametle giyinmiştir; RAB kuvvetle giyinmiştir, bununla kuşanmıştır; dünya da sarsılmaz bir biçimde kurulmuştur.
2 Tahtın ezelden beri kuruludur; sen ezelden beri varsın.
3 Seller yükseldi, ya RAB, seller seslerini yükseltti, seller dalgalarını yükseltti.
4 Yücelerdeki RAB, engin suların gürültüsünden, hatta denizin güçlü dalgalarından daha güçlüdür.
5 Senin tanıklıkların çok sağlamdır; kutsallık senin evine sonsuza dek yaraşır, ya RAB.

BÖLÜM 94

1 Ey öç senin olan Rab Tanrım, ey öç senin olan Tanrım, kendini göster.
2 Ey yeryüzünün hâkimi, kendini yükselt; kibirlilere ödül ver.
3 Ya RAB, kötüler ne zamana kadar, kötüler ne zamana kadar zafer kazanacak?
4 Ne vakte kadar kötü şeyler söyleyip duracaklar? Ve bütün fesat işleyenler övünecekler?
5 Ey RAB, halkını parçalıyorlar, mirasına eziyet ediyorlar.
6 Dul kadını ve garibi öldürüyorlar, öksüzün canına kıyıyorlar.
7 Fakat diyorlar ki: RAB görmeyecek, Yakup'un Tanrısı da buna bakmayacak.
8 Ey kavminiz içindeki budalalar, anlayın! Ve ey akılsızlar, ne zaman akıllanacaksınız?
9 Kulağı diken duymaz mı? Gözü yaratan görmez mi?
10 Milletleri terbiye eden, onları terbiye etmez mi? İnsanlara bilgi öğreten, onlar bilmez mi?
11 İnsanın düşüncelerinin boş olduğunu RAB bilir.
12 Ey RAB, sen kimi terbiye edersen, ve ona şeriatinden ders verirsen, o adam ne mutlu kişidir!
13 Kötüler için çukur kazılıncaya kadar, sıkıntı günlerinden ona rahatlık ver.
14 Çünkü RAB halkını yüzüstü bırakmayacak, mirasını terk etmeyecektir.
15 Fakat hüküm doğruluğa dönecek ve bütün doğru yürekliler onu izleyecekler.
16 Kötülük yapanlara karşı beni kim savunacak? Ya da fesat işleyenlere karşı beni kim savunacak?
17 Eğer RAB bana yardım etmeseydi, canım neredeyse suskun kalacaktı.
18 "Ayağım kayıyor" dediğimde, ya RAB, senin merhametin beni ayakta tuttu.
19 İçimdeki düşüncelerin çokluğunda, senin tesellilerin ruhumu sevindiriyor.
20 Kötülük tahtı seninle işbirliği yapar mı? Sen, kanunla kötülük yapansın.
21 Doğru kişinin canına karşı birleşirler, suçsuz kanı mahkûm ederler.
22 Fakat RAB benim sığınağımdır, Tanrım da sığınağımın kayasıdır.
23 Ve onların kendi fesatlarını başlarına getirecek, ve onları kendi kötülükleri içinde yok edecek; evet, Tanrımız RAB onları yok edecektir.

BÖLÜM 95

1 Gelin, RAB'be ilahiler söyleyelim, kurtuluşumuzun kayasına sevinçle haykıralım.
2 Şükranla O'nun huzuruna çıkalım, mezmurlarla sevinçle O'na seslenelim.
3 Çünkü RAB büyük bir Tanrı'dır, ve bütün ilahların üstünde büyük bir Kral'dır.
4 Yeryüzünün derinlikleri onun elindedir; dağların sağlamlığı da onundur.
5 Deniz onundur, onu O yarattı; ve elleri karayı şekillendirdi.
6 Gelin, tapınalım, eğilelim; Yaratıcımız RAB'bin önünde diz çökelim.
7 Çünkü o bizim Tanrımızdır; ve biz onun otlağının halkı ve elinin koyunlarıyız. Bugün eğer onun sesini işitirseniz,
8 Yüreğinizi katılaştırmayın; tıpkı kışkırtma anında ve çöldeki ayartma gününde olduğu gibi.
9 Atalarınız beni denediler, beni sınadılar ve işimi gördüler.
10 Kırk yıl boyunca bu nesille birlikte üzüldüm ve dedim ki: Bu, yüreklerinde sapıklık yapan bir kavimdir, ve onlar benim yollarımı bilmediler.
11 Öfkemde onlara ant içtim ki, onlar benim dinlenme yerime girmeyecekler.

BÖLÜM 96

1 RAB'be yeni bir ilahi söyleyin: Ey bütün dünya, RAB'be ilahi söyleyin.
2 RAB'be ilahiler söyleyin, adını övün, kurtarışını her gün duyurun.
3 Uluslar arasında yüceliğini, bütün kavimler arasında harikalarını duyurun.
4 Çünkü RAB büyüktür, ve çok övülmeye değerdir; bütün ilahlardan daha çok O'ndan korkulur.
5 Çünkü milletlerin bütün ilahları puttur; fakat gökleri yaratan RAB'dir.

6 Onun önünde izzet ve azamet vardır; kutsal yerinde kuvvet ve güzellik vardır.
7 Ey kavmimler, RAB'be güç ve yücelik verin, RAB'be yücelik ve güç verin.
8 RAB'bin ismine yaraşır görkemi O'na sunun; armağanlar getirin ve avlularına girin.
9 Kutsallığın güzelliği içinde RAB'be tapının; ey bütün dünya, O'ndan korkun.
10 Milletler arasında, "RAB egemenlik sürüyor" deyin; dünya da sarsılmayacak şekilde sağlamlaşacak; kavmleri adaletle yargılayacak.
11 Gökler sevinsin, yeryüzü coşsun; deniz ve içindekiler gürlesin.
12 Tarla ve içindekilerin hepsi sevinçle coşsun; o zaman ormanın bütün ağaçları sevinecek.
13 RABBİN huzurunda; çünkü O geliyor, çünkü yeryüzünü yargılamak için geliyor. Dünyayı doğrulukla, kavmları da hakikatiyle yargılayacak.

BÖLÜM 97

1 RAB egemenlik sürüyor; yeryüzü sevinsin, adaların çoğu bundan dolayı sevinç duysun.
2 Çevresini bulutlar ve karanlık sarmıştır; tahtının meskeni doğruluk ve adalettir.
3 Önünde bir ateş yürüyor, ve çevresindeki düşmanlarını yakıp yok ediyor.
4 Şimşekleri dünyayı aydınlattı; yeryüzü gördü ve titredi.
5 Dağlar, RAB'bin huzurunda, bütün yeryüzünün Rabbinin huzurunda mum gibi eridi.
6 Gökler onun doğruluğunu ilan ediyor, bütün halk onun yüceliğini görüyor.
7 Oyma putlara tapanlar, putlarla övünenler utansın! Ey bütün tanrılar, ona tapının.
8 Ya RAB, Siyon işitip sevindi; Yahuda kızları da senin hükümlerinden ötürü sevinçle coştular.
9 Çünkü sen, ya RAB, bütün yeryüzünden yücesin; bütün ilahlardan çok yücesin.
10 Ey RAB'bi sevenler, kötülükten nefret edin; O, kutsallarının canlarını korur, onları kötülerin elinden kurtarır.
11 Doğrular için ışık, yürekleri doğru olanlar için sevinç ekilir.
12 Ey doğrular, RAB'de sevinin; ve kutsallığını anarak şükredin.

BÖLÜM 98

1 (Mezmur) RAB'be yeni bir ilahi söyleyin; çünkü harikalar yarattı; sağ eli ve kutsal kolu ona zafer kazandırdı.
2 RAB kurtarışını duyurdu; doğruluğunu ulusların gözü önünde açıkça gösterdi.
3 İsrail halkına olan merhametini ve sadakatini anımsadı; yeryüzünün bütün uçları Tanrımızın kurtarışını gördü.
4 Ey bütün dünya, RAB'be sevinçle haykırın; yüksek sesle haykırın, sevinin, ilahiler söyleyin.
5 RAB'be lirle, lirle ve ilahilerle ilahiler söyleyin.
6 Boru ve borazan sesleriyle, Kral RAB'bin önünde sevinçle haykırın.
7 Deniz ve içindekiler gürlesin; dünya ve içinde oturanlar da.
8 Seller ellerini çırpsın, tepeler birlikte sevinsin
9 RAB'bin önünde; çünkü yeryüzünü yargılamak için geliyor; dünyayı doğrulukla, halkları da doğrulukla yargılayacak.

BÖLÜM 99

1 RAB hüküm sürüyor; halk titresin; Kerubiler arasında oturuyor; yeryüzü sarsılsın.
2 RAB Siyon'da büyüktür, ve bütün kavimlerden yücedir.
3 Büyük ve korkunç adını övsünler; çünkü kutsaldır.
4 Kralın kuvveti de adaleti sever; sen adaleti sağlarsın, Yakup'ta adaleti ve doğruluğu yerine getirirsin.
5 Tanrımız RAB'bi yüceltin, ve ayaklarının basamağında secde kılın; çünkü O kutsaldır.
6 Musa ve Harun kâhinleri arasındaydı, Samuel de onun ismini çağıranlar arasındaydı; RAB'be yalvardılar, O da onlara cevap verdi.
7 Bulut sütununda onlara konuştu; onlar da onun tanıklıklarını ve kendilerine verdiği yasayı tuttular.
8 Ey Tanrımız RAB, onlara cevap verdin; onların uydurmalarından öç aldınsa da, onları bağışlayan bir Tanrı oldun.
9 Tanrımız RAB'bi yüceltin, ve mukaddes dağında secde kılın; çünkü Tanrımız RAB mukaddestir.

BÖLÜM 100

1 (Övgü Mezmuru.) Ey bütün ülkeler, RAB'be sevinçle sevinç çığlıkları atın.
2 RAB'be sevinçle kulluk edin, O'nun huzuruna sevinçle çıkın.
3 Bilin ki, RAB Tanrı'dır; bizi yaratan O'dur, biz kendimiz değiliz. Biz onun halkıyız, otlağının koyunlarıyız.
4 Şükranla kapılarından, övgüyle avlularına girin. Ona şükredin ve adını övün.
5 Çünkü RAB iyidir, merhameti sonsuzdur, sadakati kuşaklar boyu sürer.

BÖLÜM 101

1 (Davut'un Mezmurudur.) Merhamet ve adalet için ilahi söyleyeceğim; ya RAB, sana ilahi söyleyeceğim.
2 Kendimi mükemmel bir şekilde akıllıca davranacağım. Ey ne zaman bana geleceksin? Evimde mükemmel bir yürekle yürüyeceğim.
3 Gözümün önünde kötü bir şey tutmayacağım; sapanların işinden nefret ederim; o iş bana yapışmaz.
4 İnatçı yürek benden uzaklaşacak; kötü adamı tanımayacağım.
5 Komşusunu gizlice kötüleyeni ben kesip atarım; kendini beğenmiş, kibirli yüreği olan kimseyi ben acı çektirmem.
6 Gözlerim memleketin sadık kullarının üzerinde olacak, yanımda otursunlar; kusursuz yolda yürüyen kişi bana hizmet edecektir.
7 Hile yapan evimde oturmayacak, yalan söyleyen gözümün önünde durmayacak.
8 Ülkenin bütün kötü adamlarını hemen yok edeceğim; öyle ki, kötülük yapanların hepsini RAB'bin kentinden söküp atacağım.

BÖLÜM 102

1 (Sıkıntıda olanın, sıkıntıya düştüğünde ve şikâyetini RAB'bin önünde döktüğü zaman ettiği dua.) Ey RAB, duamı işit, yakarışım sana ulaşsın.
2 Sıkıntılı günümde yüzünü benden gizleme; kulağını bana ver; yalvardığım gün hemen bana cevap ver.
3 Çünkü günlerim duman gibi tükeniyor, kemiklerim ocak gibi yanıyor.
4 Yüreğim kırıldı, ot gibi kurudu; ekmeğimi yemeyi unuttum.
5 İnleme sesimden kemiklerim derime yapışıyor.
6 Ben çöl pelikanına benziyorum; çöl baykuşuna benziyorum.
7 Ben, ev tepesinde yalnız başına duran bir serçe gibiyim.
8 Düşmanlarım bütün gün bana sitem ediyor; Bana karşı deli olanlar bana karşı yemin ediyor.
9 Çünkü külleri ekmek gibi yedim, içkimi ağlayışla karıştırdım.
10 Senin gazabın ve öfken yüzünden, beni hem yükselttin, hem de aşağı indirdin.
11 Günlerim kararan bir gölge gibidir; ve ot gibi kurudum.
12 Fakat sen, ya RAB, ebediyen var olacaksın; ve anılman nesilden nesile sürecek.
13 Kalkıp Siyon'a merhamet edeceksin; çünkü ona iyilik etme zamanı, evet, belirlenen zaman geldi.
14 Çünkü kulların onun taşlarından hoşlanırlar ve onun tozunu severler.
15 Böylece milletler RAB'bin isminden korkacaklar, ve yeryüzünün bütün kralları senin şanından korkacaklar.
16 RAB Siyon'u yeniden kuracağı zaman, görkemi içinde ortaya çıkacak.
17 Yoksulların duasına saygı gösterecek, dualarını hor görmeyecektir.
18 Bu, gelecek nesiller için yazılacak; yaratılacak olan kavimler RAB'bi övecekler.
19 Çünkü mabedinin yüksekliğinden aşağı baktı; RAB gökten yeryüzüne baktı;
20 Mahkûmun iniltisini duymak; ölüme mahkûm olanları serbest bırakmak;
21 Siyon'da RAB'bin adını, Yeruşalim'de övgüsünü duyurmak için.
22 Halk ve krallıklar RAB'be hizmet etmek için bir araya toplandıkları zaman.
23 Yolda kuvvetimi zayıflattı, günlerimi kısalttı.
24 Dedim ki: Ey Allahım, beni günlerimin ortasında alma; çünkü senin yılların bütün kuşaklara uzanır.
25 Eskiden beri yeryüzünün temelini sen attın; gökler de senin ellerinin eseridir.
26 Onlar yok olacaklar, fakat sen kalıcısın; evet, hepsi bir esvap gibi eskiyecek; bir kaftan gibi onları değiştireceksin, onlar da değiştirilecekler.
27 Fakat sen aynısın, ve yıllarının sonu gelmeyecek.
28 Kullarının çocukları devam edecek, ve onların zürriyeti senin önünde yerleşecektir.

BÖLÜM 103

1 (Davut'un Mezmurudur.) Ey canım, RAB'bi öv; içimdeki her şey, O'nun kutsal adını övsün.
2 Ey canım, RAB'bi öv ve O'nun bütün iyiliklerini unutma.
3 Bütün suçlarını bağışlayan, bütün hastalıklarını iyileştiren O'dur.
4 Canını yıkımdan kurtaran, seni şefkat ve merhametle taçlandıran O'dur.
5 Ağzını iyi şeylerle doyuran, kartalınki gibi gençliğinin tazelenmesini sağlayan O'dur.
6 RAB bütün ezilenlere adalet ve adalet sağlar.
7 Musa'ya yollarını, İsrail oğullarına işlerini bildirdi.
8 RAB çok merhametli ve lütufkârdır, öfkesi geç, merhameti çoktur.
9 Daima azarlamayacak; ve öfkesini sonsuza dek sürdürmeyecektir.
10 Günahlarımıza göre bize davranmadı, suçlarımıza göre de bize karşılık vermedi.
11 Çünkü gökler yerden ne kadar yüksekse, kendisinden korkanlara olan merhameti de o kadar büyüktür.
12 Doğu batıdan ne kadar uzaksa, isyanlarımızı da bizden o kadar uzaklaştırdı.
13 Bir baba çocuklarına nasıl acırsa, RAB de kendisinden korkanlara öyle acır.
14 Çünkü O bizim yapımızı bilir; toprak olduğumuzu hatırlar.
15 İnsana gelince, onun günleri ot gibidir; kır çiçeği gibi gelişir.
16 Çünkü üzerinden yel geçerse yok olur; ve yeri artık onu tanımayacaktır.
17 Fakat RAB'bin merhameti kendisinden korkanlar üzerinde ebediyen, doğruluğu da oğullarının oğullarına kadar sürer.
18 Ahdini tutanlara, ve emirlerini yerine getirmeyi hatırlayanlara.
19 RAB göklerde tahtını kurdu; ve onun krallığı her yeri kaplıyor.
20 Ey sizler, RAB'bin melekleri! O'nun güçlü melekleri, O'nun buyruklarını yerine getirenler ve sözünün sesine kulak verenler, O'nu övün.
21 Ey bütün orduları, O'nun isteğini yerine getiren hizmetkârları, RAB'bi övün.
22 Ey gönlüm, RAB'bin bütün işlerini öv. RAB'bi öv. Ey canım, RAB'bi öv.

BÖLÜM 104

1 Ey canım, RAB'bi öv. Ya RAB, Tanrım, sen çok büyüksün; yücelik ve ihtişamla giyinmişsin.
2 Kendini bir esvap gibi ışığa boğan, gökleri bir perde gibi geren,
3 O, odalarının kirişlerini suların içine koyan, bulutları arabası yapan, rüzgârın kanatları üzerinde yürüyendir.
4 Meleklerini ruhlar, hizmetkârlarını alevli ateş yapan O'dur.
5 Yeryüzünün temellerini atan, sonsuza dek sarsılmayacak olan O'dur.
6 Engini ona bir giysi gibi örttün; sular dağların üzerinde durdu.
7 Senin azarlamandan kaçtılar, Senin gök gürültüsünün sesinden hızla uzaklaştılar.
8 Dağlara çıkarlar, vadilere inerler, onlar için kurduğun yere varırlar.
9 Sen, onların geçmesine izin vermeyecek, yeryüzünü örtmek için geri dönmelerine izin vermeyecek bir sınır koydun.

10 Dağların arasından akan vadilere su pınarları gönderir.
11 Kırın bütün hayvanlarına su verirler; yaban eşekleri susuzluklarını giderirler.
12 Gök kuşları, dalların arasında öterek onların yanında barınacaklardır.
13 O, odalarından dağları sular; yeryüzü senin işlerinin meyvesiyle doyar.
14 Hayvanlar için ot, insanların hizmetine verilen sebzeyi yetiştirir; ta ki, yerden yiyecek çıksın.
15 İnsanın yüreğini sevindiren şarap, yüzünü parlatan yağ, insanın yüreğini kuvvetlendiren ekmek vardır.
16 RAB'bin ağaçları, diktiği Lübnan sedirleri özsu ile doludur.
17 Kuşların yuva yaptığı yer; leyleğin evi ise çam ağaçlarıdır.
18 Yüksek tepeler yaban keçilerinin, kayalar da tavşanların sığınağıdır.
19 Ay'ı mevsimlere göre tayin etti; güneş batışını bilir.
20 Karanlık yaratırsın, gece olur; ormanın bütün hayvanları oraya sürünür.
21 Genç aslanlar avlarının ardından kükrerler, ve yiyeceklerini Tanrı'dan isterler.
22 Güneş doğunca, bir araya toplanırlar, inlerine yatarlar.
23 İnsan akşam vaktine kadar işine ve emeğine çıkar.
24 Ya RAB, işlerin ne kadar çoktur! Hepsini hikmetle yarattın; yeryüzü senin zenginliklerinle doludur.
25 İşte bu büyük ve geniş deniz böyledir; içinde sayısız yaratıklar, hem küçük hem de büyük hayvanlar sürünür.
26 Gemiler oradadır; orada oynaştırdığın o leviathan vardır.
27 Bunların hepsi sana hizmet ediyorlar; ta ki, onlara yiyeceklerini zamanında veresin.
28 Sen onlara verdiğin şeyleri toplarlar; elini açınca iyilikle dolarlar.
29 Yüzünü gizlersin, sıkıntıya düşerler; nefeslerini kesersin, ölürler ve topraklarına dönerler.
30 Ruhunu gönderirsin, yaratılırlar; ve yeryüzünün yüzünü yenilersin.
31 RAB'bin yüceliği sonsuza dek sürecektir; RAB işlerinden ötürü sevinecektir.
32 Yeryüzüne bakınca, yeryüzü titrer; dağlara dokununca, duman çıkar.
33 Yaşadığım sürece RAB'be ilahiler söyleyeceğim; varlığım sürdükçe Tanrıma ilahiler söyleyeceğim.
34 Onun hakkında düşünmek benim için tatlı olacak; RAB'de sevineceğim.
35 Günahkârlar yeryüzünden yok olsun, ve kötüler artık olmasın. Ey canım, RAB'bi öv. RAB'bi öv.

BÖLÜM 105

1 RAB'be şükredin, O'nun adını çağırın, yaptıklarını halka duyurun.
2 Ona ilahiler söyleyin, ilahiler söyleyin; bütün harikalarını anlatın.
3 Onun kutsal ismiyle övünün; RAB'bi arayanların yüreği sevinsin.
4 RAB'bi ve onun kudretini arayın; her zaman onun yüzünü arayın.
5 Onun yaptığı harikaları, harikalarını ve ağzının hükümlerini anın.
6 Ey kulu İbrahim'in soyu, seçilmişi Yakup'un oğulları!
7 O, Tanrımız RAB'dir; yargıları bütün yeryüzündedir.
8 Ahitini sonsuza dek anımsadı, Binlerce kuşağa kadar emrettiği sözü.
9 İbrahim'le yaptığı antlaşmayı ve İshak'a ettiği yemini;
10 Ve bunu Yakup'a bir yasa olarak, İsrail'e de ebedî bir antlaşma olarak onayladı.
11 Sana Kenan diyarını, mirasının payını vereceğim, dedim.
12 Onlar sayıca az, hatta çok az ve orada yabancı kimselerdi.
13 Bir milletten diğerine, bir krallıktan başka bir halka dolaşırken;
14 Hiç kimsenin onlara kötülük yapmasına izin vermedi; hatta onlar uğruna kralları bile azarladı;
15 Mesihime dokunmayın, peygamberlerime kötülük etmeyin, dedi.
16 Ülkede kıtlık ilan etti; ekmek sopasını kırdı.
17 Onlardan önce, köle olarak satılan Yusuf adında bir adam gönderdi.
18 Ayaklarını zincire vurarak incitenler, demire vurulanlar oldu.
19 Sözü gelinceye kadar, RAB'bin sözü onu sınadı.
20 Kral gönderip onu serbest bıraktı; hatta halkın yöneticisi bile onu serbest bıraktı.
21 Onu evinin efendisi, bütün malının yöneticisi yaptı.
22 İstediği gibi prenslerini bağlayacak, senatörlerine bilgelik öğretecek.
23 İsrailliler de Mısır'a geldiler; Yakup ise Ham diyarında misafir oldu.
24 Ve kavmini çok çoğalttı; ve onları düşmanlarından daha kuvvetli kıldı.
25 Halkından nefret etmelerine, kullarına karşı hileli davranmalarına yol açtı.
26 Kulunu Musa'yla, seçtiği Harun'u gönderdi.
27 Onların arasında alâmetlerini ve Ham diyarında harikalarını gösterdiler.
28 Karanlık gönderdi, orayı kararttı; ve sözüne karşı gelmediler.
29 Sularını kana çevirdi, balıklarını öldürdü.
30 Ülkeleri krallarının odalarında bol miktarda kurbağa yetiştirdi.
31 O söyledi ve her tarafta çeşitli sinekler ve bitler çıktı.
32 Onlara yağmur yerine dolu, ülkelerinde de alevli ateş verdi.
33 Asmalarını ve incir ağaçlarını da vurdu; kıyılarındaki ağaçları da kırdı.
34 O söyledi ve çekirgeler, tırtıllar ve sayısız böcekler geldi.
35 Ve memleketlerindeki bütün otları yediler, ve toprağının ürününü yediler.
36 Ayrıca ülkelerindeki bütün ilk doğanları, bütün kuvvetlerinin başlarını da vurdu.
37 Onları gümüş ve altınla da çıkardı; kabileleri arasında zayıf kimse yoktu.
38 Mısırlılar onların gidişine sevindiler; çünkü onların korkusu üzerlerine çökmüştü.
39 Bir bulutu örtü olarak yaydı; ve gecenin karanlığına ışık vermek için ateşi yaydı.
40 Halk istedi, bıldırcın getirdi ve onları gökteki ekmekle doyururdu.
41 Kayayı yardı, sular fışkırdı; kurak yerlerde ırmak gibi aktı.
42 Çünkü kutsal vaadini ve kulu İbrahim'i anımsadı.
43 Ve halkını sevinçle, seçilmişlerini de sevinçle çıkardı.

44 Ve onlara milletlerin topraklarını verdi; ve kavmin emeğini miras aldılar;
45 Ta ki, onun kanunlarını tutsunlar, ve onun emirlerini yerine getirsinler. RAB'bi övün.

BÖLÜM 106

1 RAB'bi övün. RAB'be şükredin; çünkü O iyidir; çünkü merhameti sonsuza dek sürer.
2 RAB'bin kudretli işlerini kim anlatabilir? O'nu bütün övgüleriyle kim anlatabilir?
3 Adaleti tutanlar ve her zaman doğruluğu işleyenler ne mutlu kişidir!
4 Ey RAB, halkına gösterdiğin lütufla beni an; Kurtarışınla beni ziyaret et;
5 Seçtiğin kişilerin iyiliğini göreyim, milletinin sevinciyle coşayım, mirasınla övüneyim.
6 Atalarımızla birlikte günah işledik, kötülük yaptık, kötülük yaptık.
7 Atalarımız Mısır'da yaptığın harikaları anlamadılar, merhametlerinin çokluğunu anımsamadılar; ama onu denizde, Kızıldeniz'de öfkelendirdiler.
8 Fakat onları kendi adı uğruna kurtardı, kudretini duyurmak için.
9 Kızıldeniz'i de azarladı, o da kurudu. Böylece onları çölden geçer gibi derinliklerden geçirdi.
10 Ve onları, kendilerinden nefret edenin elinden kurtardı, ve düşmanın elinden onları fidye ile kurtardı.
11 Ve sular düşmanlarını örttü; onlardan kimse kalmadı.
12 O zaman onun sözlerine inandılar, onu övdüler.
13 Onun işlerini hemen unuttular; onun öğüdünü beklemediler:
14 Fakat çölde şehvete kapıldılar, ve ıssız yerde Tanrı'yı denediler.
15 Ve onlara isteklerini verdi; fakat canlarına zayıflık gönderdi.
16 Ordugâhta Musa'yı ve RAB'bin azizi Harun'u da kıskandılar.
17 Yer yarıldı ve Datan'ı yuttu, Abiram'ın topluluğunu da örttü.
18 Ve onların arasında bir ateş yakıldı; alev kötüleri yaktı.
19 Horeb'de bir buzağı yapıp dökme puta taptılar.
20 Böylece şan ve şöhretlerini ot yiyen bir öküzün görünümüne çevirdiler.
21 Mısır'da büyük işler başaran kurtarıcıları Tanrı'yı unuttular.
22 Ham diyarında harikalar, Kızıldeniz kıyısında ise korkunç şeyler olacak.
23 Bunun üzerine, eğer seçtiği Musa, onun gazabını yatıştırmak ve onları yok etmemek için, onun önünde gedikte durmasaydı, onları yok edeceğini söyledi.
24 Evet, güzel ülkeyi hor gördüler, Onun sözüne inanmadılar:
25 Fakat çadırlarında mırıldandılar, ve RAB'bin sesine kulak vermediler.
26 Bunun üzerine, onları çölde devirmek için elini onlara karşı kaldırdı:
27 Onların soyunu da milletler arasına atmak ve onları memleketlere dağıtmak.
28 Onlar da Baalpeor'a bağlandılar ve ölü kurbanlarını yediler.
29 Böylece uydurdukları sözlerle onu öfkelendirdiler ve veba onlara saldırdı.
30 Bunun üzerine Finehas kalkıp hükmü yerine getirdi ve böylece veba durduruldu.
31 Ve bu, ona sonsuza dek bütün kuşaklar için doğruluk sayıldı.
32 Ve çekişme suları yüzünden de onu öfkelendirdiler; öyle ki, Musa'nın başına onlar yüzünden bela geldi.
33 Çünkü onun ruhunu öfkelendirdiler, öyle ki dudaklarıyla yanlış şeyler söyledi.
34 RAB'bin kendilerine emrettiği milletleri yok etmediler.
35 Fakat milletlerin arasına karıştılar ve onların işlerini öğrendiler.
36 Ve putlarına taptılar; ve bu putlar onlar için bir tuzaktı.
37 Evet, oğullarını ve kızlarını cinlere kurban ettiler.
38 Ve masum kanı döktüler, hatta Kenan putlarına kurban ettikleri oğullarının ve kızlarının kanını döktüler; ve memleket kanla kirletildi.
39 Böylece kendi yaptıkları işlerle kirlendiler ve kendi uydurdukları şeylerle zina ettiler.
40 Bu yüzden RAB'bin öfkesi halkına karşı öyle alevlendi ki, kendi mirasından nefret etmeye başladı.
41 Ve onları milletlerin eline verdi; ve onlardan nefret edenler onlara hükmettiler.
42 Düşmanları da onlara baskı yaptılar ve onları ellerinin altına aldılar.
43 Onları çok defa kurtardı; fakat öğütleriyle O'nu öfkelendirdiler ve fesatlarından ötürü aşağılandılar.
44 Fakat onların feryadını işitince, onların sıkıntısını düşündü:
45 Ve onlar için olan ahdini hatırladı ve merhametlerinin çokluğuna göre tövbe etti.
46 Onları esir alanların hepsine de acınacak bir duruma düşürdü.
47 Ey Tanrımız RAB, bizi kurtar ve bizi ulusların arasından topla; kutsal adına şükretmemiz ve övgünde övünmemiz için.
48 İsrail'in Tanrısı RAB ezelden ebede kadar mübarek olsun. Bütün kavm, "Amin" desin. RAB'be övgüler sunun.

BÖLÜM 107

1 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir; çünkü merhameti sonsuza dek sürer.
2 RAB'bin düşman elinden kurtardığı kişiler böyle desinler.
3 Ve onları doğudan, batıdan, kuzeyden, güneyden olmak üzere her yerden topladı.
4 Çölde ıssız bir yolda dolaştılar; oturacakları bir kent bulamadılar.
5 Aç ve susuzdular, canları içlerinde baygınlık geçiriyordu.
6 O zaman sıkıntı içinde RAB'be yakardılar, O da onları sıkıntılarından kurtardı.
7 Ve onları doğru yoldan çıkardı, böylece oturulacak bir şehre gittiler.
8 Keşke insanlar, RAB'bin iyiliğinden ve insan oğullarına yaptığı harika işlerden ötürü O'nu övseler!
9 Çünkü O, susamış canı doyurur, aç canı iyilikle doldurur.
10 Karanlıkta ve ölüm gölgesinde oturanlar, sıkıntı ve demirle bağlı olanlar;
11 Çünkü Tanrı'nın sözlerine isyan ettiler ve Yüce Olan'ın öğüdünü küçümsediler:

12 Bu yüzden onların yüreklerini eziyetle yıktı; yıkıldılar ve yardım edecek kimse olmadı.
13 O zaman sıkıntılarında RAB'be yalvardılar, O da onları sıkıntılarından kurtardı.
14 Onları karanlıktan ve ölüm gölgesinden çıkardı, zincirlerini kırdı.
15 Keşke insanlar, RAB'bin iyiliğinden ve insan oğullarına yaptığı harika işlerden ötürü O'nu övseler!
16 Çünkü tunç kapıları kırdı, demir kapı kollarını parçaladı.
17 Akılsızlar, isyanları ve kötülükleri yüzünden sıkıntıya düşerler.
18 Canları her türlü yemekten nefret eder; ve ölüm kapılarının yanına yaklaşırlar.
19 O zaman sıkıntılarında RAB'be yakarırlar, O da onları sıkıntılarından kurtarır.
20 Sözünü gönderip onları iyileştirdi, yıkımlarından kurtardı.
21 Keşke insanlar, RAB'bin iyiliğinden ve insan oğullarına yaptığı harika işlerden ötürü O'nu övseler!
22 Ve şükran kurbanlarını kessinler, ve onun işlerini sevinçle duyursunlar.
23 Gemilerle denize açılanlar, büyük sularda iş yapanlar;
24 Bunlar RAB'bin işlerini ve derinliklerdeki harikalarını görüyorlar.
25 Çünkü O, emreder ve fırtınanın dalgalarını yükselten rüzgârı kaldırır.
26 Göğe çıkarlar, sonra derinliklere inerler; sıkıntıdan canları erir.
27 Sarhoş gibi sendeliyor, sallanıyorlar ve akıllarını kaybediyorlar.
28 O zaman sıkıntılarında RAB'be yakarırlar, O da onları sıkıntılarından kurtarır.
29 Fırtınayı dindirir, dalgaları sakinleşir.
30 Sonra suskunluklarından dolayı sevindiler; böylece Allah onları arzu ettikleri limana ulaştırdı.
31 Keşke insanlar, RAB'bin iyiliğinden ve insan oğullarına yaptığı harika işlerden ötürü O'nu övseler!
32 Halkın topluluğunda da onu yüceltsinler, ihtiyarlar meclisinde de onu övsünler.
33 Irmaklarını çöle, su kaynaklarını kuru toprağa çevirir;
34 Verimli bir toprak, içinde oturanların kötülüğü yüzünden çoraklığa dönüştü.
35 Çölü durgun suya, kurak toprağı da su kaynaklarına çevirir.
36 Ve açları oraya yerleştirir, böylece yerleşmek için bir kent hazırlarlar;
37 Tarlaları ekin, bağlar dikin ki, ürün versin.
38 Onları da bereketler, öyle ki, çok çoğalırlar; ve hayvanlarının eksilmesine izin vermez.
39 Yine baskı, sıkıntı ve üzüntüyle küçültülüp alçaltılırlar.
40 Hükümdarlara hakaret saçar, onları yolu olmayan çölde dolaştırır.
41 Fakat yoksulu sıkıntıdan yükseltir, ve onun için aileleri bir sürü gibi kılar.
42 Salihler bunu görüp sevinecekler; ve her kötülük onun ağzını kapatacak.
43 Akıllı olan ve bunları yerine getiren kişi, RAB'bin sevgisini anlayacaktır.

BÖLÜM 108

1 (Davut'un bir ilahisi veya mezmuru.) Ey Tanrım, yüreğim kararlaştı; şarkı söyleyeceğim ve yüceliğimle birlikte sana övgüler sunacağım.
2 Uyanın, ey çenk ve arp! Ben de erkenden uyanacağım.
3 Ey RAB, kavmim arasında seni öveceğim, milletler arasında seni ilahilerle öveceğim.
4 Çünkü senin merhametin göklerin üstündedir, sadakatin bulutlara kadar erişir.
5 Ey Tanrı, göklerden yüce ol; yüceliğin bütün yeryüzünden üstün olsun.
6 Sevdiğin kurtulsun diye, sağ elinle beni kurtar ve bana cevap ver.
7 Allah kutsallığında konuştu; sevineceğim, Şekem'i böleceğim, Sukkot vadisini dağıtacağım.
8 Gilead benimdir; Manasse benimdir; Efraim de başımın kuvvetidir; Yahuda benim kanun koyucumdur;
9 Moab benim yıkanma leğenimdir; Edom'un üzerine çarığımı atacağım; Filist'e karşı zafer kazanacağım.
10 Beni o güçlü şehre kim götürecek? Beni Edom'a kim götürecek?
11 Ey Tanrı, bizi yüzüstü bırakan sen, sen olmayacak mısın? Ey Tanrı, ordularımızla birlikte gitmeyecek misin?
12 Sıkıntıdan bize yardım et; çünkü insanın yardımı boştur.
13 Tanrı sayesinde zafer kazanacağız; çünkü düşmanlarımızı ezecek olan O'dur.

BÖLÜM 109

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmur'u.) Ey övgülerimin Tanrısı, susma;
2 Çünkü kötülerin ve hilekârların ağzı bana açıldı; yalan dille bana karşı konuştular.
3 Ayrıca bana karşı kin dolu sözlerle kuşattılar; ve sebepsiz yere bana karşı savaştılar.
4 Çünkü onlar benim sevgime karşı çıkıyorlar; ama ben kendimi duaya veriyorum.
5 Ve bana iyiliğimin karşılığını kötülükle, sevgimin karşılığını nefretle ödediler.
6 Onun üzerine kötü bir adam koy; Şeytan da onun sağında dursun.
7 Yargılanınca mahkûm edilsin; duası da günah olsun.
8 Günleri kısa olsun; ve onun görevini başkası üstlensin.
9 Çocukları öksüz, karısı dul kalsın.
10 Çocukları daima serserilik etsinler ve dilenip dursunlar; ekmeklerini de ıssız yerlerinden arasınlar.
11 Gaspçı onun bütün malını gasbetsin, yabancılar da onun emeğini yağmalasın.
12 Ona merhamet eden olmasın; öksüz çocuklarına da iyilik eden olmasın.
13 Onun soyu kesilsin, ve sonraki nesilde adı silinsin.
14 Atalarının suçları RAB tarafından anılsın, ve annesinin suçu silinmesin.
15 Daima RAB'bin huzurunda bulunsunlar ki, RAB onların anısını yeryüzünden silsin.
16 Çünkü merhamet göstermeyi unuttu, ama yoksulu ve düşkünü ezdi, hatta yüreği kırık olanları bile öldürmek istedi.
17 Laneti sevdiği gibi, lanet de ona gelsin; bereketten hoşlanmadığı gibi, lanet de ondan uzak olsun.

18 Laneti giysisi gibi giydiği gibi, su gibi bağırsaklarına, yağ gibi kemiklerine de girsin.
19 Bu, ona kendisini örten bir giysi, ve daima kendisini kuşatan bir kuşak olsun.
20 Bu, Rab'bin bana karşı olan düşmanlarımın, ve canıma karşı kötü konuşanların cezası olsun.
21 Fakat sen, ey Rab Tanrı, ismin uğruna bana bunu yap; çünkü merhametin iyidir, beni kurtar.
22 Çünkü ben yoksul ve düşkünüm, yüreğim içimde yaralı.
23 Gölge çöktüğünde ben de yok olurum; çekirge gibi oradan oraya savrulurum.
24 Oruç tutmaktan dizlerim titriyor, etim de yağdan zayıflıyor.
25 Ben de onlara bir hakaret oldum; bana bakınca başlarını sallıyorlardı.
26 Ey Tanrım, RAB, bana yardım et; merhametine göre beni kurtar.
27 Bilsinler ki, bu senin elindir, ve bunu sen yaptın, ya RAB.
28 Lanet etsinler, fakat sen mübarek kılın. Kalktıklarında utansınlar, fakat kulun sevinsin.
29 Düşmanlarım utançla örtünsünler, kendi utançlarını bir cübbe gibi örtsünler.
30 Ağzımla RAB'bi çok öveceğim; evet, kalabalığın arasında O'nu öveceğim.
31 Çünkü yoksulun sağında duracak, onu canını mahkûm edenlerden kurtaracak.

BÖLÜM 110

1 (Davut'un Mezmur'u) RAB, Rabbime dedi: "Düşmanlarını ayaklarının altına serinceye kadar, sağımda otur."
2 RAB senin gücünün asasını Siyon'dan gönderecek; düşmanlarının ortasında hükmedeceksin.
3 Senin kavmin kudret gününde, sabahın rahminden kutsallığın güzellikleri içinde istekli olacak; gençliğinin çiyi sendedir.
4 RAB yemin etti ve pişman olmayacak: Sen Melkisedek düzenine göre sonsuza dek kâhinsin.
5 Rab, gazabının gününde senin sağında duran kralları vuracak.
6 Milletler arasında yargıçlık edecek, yerleri ölülerle dolduracak, birçok memleketlerde başları yaracak.
7 Yoldaki dereden içecek; bunun için başını kaldıracak.

BÖLÜM 111

1 RAB'bi övün. Ben de bütün yüreğimle, doğruların meclisinde ve cemaatte RAB'bi öveceğim.
2 RAB'bin işleri büyüktür, onlardan hoşlanan herkes tarafından aranır.
3 Onun işi şerefli ve yücedir; ve onun doğruluğu sonsuza dek sürer.
4 Harika işlerini anılmaya değer kıldı. RAB lütufkârdır ve şefkat doludur.
5 Kendisinden korkanlara yiyecek verir; ahdini daima hatırlar.
6 Halkına, ulusların mirasını vermek için, eserlerinin kudretini gösterdi.
7 Ellerinin işleri gerçek ve hükümdür; bütün emirleri güvenilirdir.
8 Bunlar sonsuza dek kalıcıdır ve doğruluk ve dürüstlükle yapılır.
9 O, kavmine kurtuluş gönderdi; ahdini ebediyen emretti; adı kutsal ve yücedir.
10 RAB korkusu hikmetin başlangıcıdır; emirlerini yerine getirenlerin hepsi sağduyulu olur; övgüsü sonsuza dek kalır.

BÖLÜM 112

1 RAB'bi övün. RAB'den korkan, O'nun emirlerinden büyük zevk alan adam ne mutlu kişidir.
2 Onun nesli yeryüzünde güçlü olacak; doğruların soyu kutsanacak.
3 Evinde bolluk ve bereket olacak, doğruluğu da sonsuza dek sürecek.
4 Karanlıkta doğrular için ışık doğar. O lütufkârdır, şefkat doludur ve adildir.
5 İyi adam iyilik eder ve borç verir; işlerini bilgelikle yürütür.
6 O, ebediyen sarsılmaz; salihler ebedî anılma içindedirler.
7 Kötü haberden korkmaz; yüreği kararlıdır, RAB'be güvenir.
8 Yüreği sağlamdır, düşmanlarının isteklerini yerine getirinceye kadar korkmaz.
9 Dağıttı, yoksullara verdi; doğruluğu sonsuza dek sürer; gücü yüceltilir.
10 Kötüler bunu görünce üzülecekler, dişlerini gıcırdatacaklar ve eriyip gidecekler; kötülerin isteği yok olacak.

BÖLÜM 113

1 RAB'bi övün. Ey RAB'bin kulları, RAB'bin adını övün.
2 RAB'bin adı bundan böyle ve sonsuza dek mübarek olsun.
3 Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar RAB'bin adı övülmelidir.
4 RAB bütün milletlerin üstünde yücedir, yüceliği göklerin üstündedir.
5 Yücelerde oturan Tanrımız RAB'be kim benzer?
6 Göklerde ve yerde olan şeylere bakmak için kendini alçaltan!
7 O, yoksulu tozdan kaldırır, yoksulu gübrelikten çıkarır;
8 Onu reislerle, hatta halkının reisleriyle birlikte oturtsun.
9 Kısır kadını ev sahibi yapar, ve çocukların mutlu annesi yapar. RAB'bi övün.

BÖLÜM 114

1 İsrail Mısır'dan çıktığında, Yakup'un soyu yabancı dil konuşan bir kavimden çıktı;
2 Yahuda onun kutsal yeriydi, İsrail ise onun egemenliğiydi.
3 Deniz bunu görüp kaçtı; Ürdün geri püskürtüldü.
4 Dağlar koçlar gibi, tepecikler kuzular gibi sıçradı.
5 Ey deniz, sana ne oldu ki kaçtın? Ey Ürdün, sana ne oldu ki geri püskürtüldün?
6 Ey dağlar, koçlar gibi sıçradınız; ve ey küçük tepecikler, kuzular gibi sıçradınız!
7 Ey yeryüzü, RAB'bin huzurunda, Yakup'un Tanrısı'nın huzurunda titre!
8 Kayayı durgun suya, çakmak taşını su pınarına dönüştüren.

BÖLÜM 115

1 Ey RAB, bize değil, bize değil, adına yücelik ver, merhametin uğruna ve sadakatin uğruna.
2 Öyleyse milletler neden, "Şimdi onların Tanrısı nerede?" desinler?
3 Fakat bizim Allahımız göklerdedir; dilediğini yapmıştır.
4 Putları gümüş ve altındandır, insan elinin işidir.
5 Ağızları var, fakat konuşmazlar; gözleri var, fakat görmezler.
6 Kulakları var, fakat işitmezler; burunları var, fakat koku alamazlar.
7 Elleri var, fakat tutmazlar; ayakları var, fakat yürümezler; ve boğazlarından konuşmazlar.
8 Onları yapanlar onlara benzerler; onlara güvenen herkes de onlara benzer.
9 Ey İsrail, RAB'be güven; O onların yardımcısı ve kalkanıdır.
10 Ey Harun evi, RAB'be güvenin; O onların yardımcısı ve kalkanıdır.
11 Ey RAB'den korkanlar, RAB'be güvenin; O onların yardımcısı ve kalkanıdır.
12 RAB bizi kayırdı; bizi kutsayacak; İsrail halkını kutsayacak; Harun halkını kutsayacak.
13 Küçük büyük, RAB'den korkan herkesi kutsayacak.
14 RAB seni ve oğullarını daha da çoğaltacak.
15 Gökleri ve yeri yaratan RAB tarafından kutsanmışsınız.
16 Gökler, gökler RAB'bindir; fakat yeryüzünü insan oğullarına vermiştir.
17 Ölüler, sessizliğe inenler de RAB'bi övmezler.
18 Fakat biz şimdi ve sonsuza dek RAB'bi öveceğiz. RAB'bi övün.

BÖLÜM 116

1 RAB'bi seviyorum, çünkü sesimi ve yakarışlarımı işitti.
2 Çünkü O bana kulak verdi, ben de yaşadığım sürece O'na yakaracağım.
3 Ölümün acıları beni kuşattı, cehennem azabı beni yakaladı. Sıkıntı ve keder buldum.
4 O zaman RABB'in ismini çağırdım; ya RAB, yalvarırım, canımı kurtar.
5 RAB lütufkârdır, ve adildir; evet, Tanrımız merhametlidir.
6 RAB saf insanları korur; ben alçaldığımda, O bana yardım etti.
7 Ey canım, rahatına dön; çünkü RAB sana iyilik etti.
8 Çünkü sen canımı ölümden, gözlerimi yaştan, ayaklarımı sürçmekten kurtardın.
9 Yaşayanlar diyarında, RAB'bin huzurunda yürüyeceğim.
10 İnandım, bu yüzden konuştum; çok sıkıntı çektim.
11 Aceleyle dedim ki: Bütün insanlar yalancıdır.
12 Bana yaptığı bütün iyiliklere karşılık RAB'be ne vereyim?
13 Kurtuluş kâsesini alıp RAB'bin adını anacağım.
14 Şimdi, bütün halkının önünde, RAB'be adaklarımı yerine getireceğim.
15 RAB'bin gözünde kutsallarının ölümü değerlidir.
16 Ya RAB, ben gerçekten senin kulunum; ben senin kulunum, cariyenin oğluyum; sen bağlarımı çözdün.
17 Sana şükran kurbanı sunacağım, ve RAB'bin ismini çağıracağım.
18 Şimdi, bütün halkının önünde, RAB'be adaklarımı yerine getireceğim.
19 Ey Yeruşalim, RAB'bin evinin avlularında, senin ortasında. RAB'bi övün.

BÖLÜM 117

1 Ey bütün milletler, RAB'bi övün; ey bütün kavimler, O'nu övün.
2 Çünkü bize karşı merhameti büyüktür; ve RABBİN sadakati sonsuza dek sürer. RABBİ övün.

BÖLÜM 118

1 RAB'be şükredin; çünkü O iyidir; çünkü merhameti sonsuza dek sürer.
2 İsrail şimdi desin ki, O'nun merhameti sonsuza dek sürer.
3 Harun'un evi şimdi, onun merhametinin sonsuza dek sürdüğünü söylesin.
4 Şimdi RAB'den korkanlar, "O'nun merhameti sonsuza dek sürer" desinler.
5 Sıkıntı içinde RAB'be yalvardım; RAB bana cevap verdi ve beni geniş bir yere yerleştirdi.
6 RAB benim yanımdadır, korkmam; insan bana ne yapabilir?
7 RAB bana yardım edenlerle benim tarafımı tutar; bundan dolayı benden nefret edenlerin isteklerini yerine getireceğim.
8 İnsana güvenmektense, RAB'be güvenmek daha iyidir.
9 Prenslere güvenmektense, RAB'be güvenmek daha iyidir.
10 Bütün milletler beni kuşattılar; fakat ben onları RAB'bin adıyla yok edeceğim.
11 Beni kuşattılar, evet, beni kuşattılar; fakat RABBİN adıyla onları yok edeceğim.
12 Arılar gibi beni kuşattılar; diken ateşi gibi söndürüldüler. Çünkü RAB'bin adıyla onları yok edeceğim.
13 Düşmem için bana çok sert vurdun; fakat RAB bana yardım etti.
14 RAB benim kuvvetim ve ilahimdir, Kurtarıcım oldu.
15 Sevinç ve kurtuluş sesi doğruların çadırlarındadır; RAB'bin sağ eli güçlüdür.
16 RAB'bin sağ eli yücedir; RAB'bin sağ eli yiğitçe işler.
17 Ölmeyeceğim, yaşayacağım ve RAB'bin işlerini bildireceğim.
18 RAB beni şiddetle terbiye etti, fakat beni ölüme terk etmedi.
19 Bana doğruluğun kapılarını açın; onlara gireyim ve RAB'bi öveyim.
20 Bu, doğruların gireceği RAB'bin kapısıdır.
21 Sana hamdedeceğim; çünkü beni işittin, ve kurtuluşum oldun.
22 Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu.
23 Bu, RAB'bin işidir; gözlerimizde harika görünüyor.
24 Bu, RAB'bin yarattığı gündür; onun için sevineceğiz ve coşacağız.
25 Ey RAB, yalvarırım şimdi kurtar beni. Ey RAB, yalvarırım şimdi esenlik gönder.
26 Rabbin adıyla gelen mübarek olsun; seni Rabbin evinden mübarek kıldık.
27 Bize ışık gösteren Tanrı, RAB'dir. Kurbanı iplerle, sunağın boynuzlarına kadar bağlayın.

28 Sen benim Tanrımsın, ve seni öveceğim; sen benim Tanrımsın, seni yücelteceğim.
29 RAB'be şükredin; çünkü O iyidir; çünkü merhameti sonsuza dek sürer.

BÖLÜM 119

1 ALEF. RAB'bin yasasına göre yürüyen, yolda bozulmamış olanlar ne mutludur.
2 Onun tanıklıklarını tutanlar, ve bütün yürekle O'nu arayanlar ne mutlu kişilerdir!
3 Onlar da hiçbir kötülük yapmazlar; onun yollarında yürürler.
4 Emirlerine harfiyen uymamızı emrettin.
5 Keşke yollarım senin emirlerini tutmaya yönelmiş olsaydı!
6 O zaman bütün emirlerine saygı gösterdiğimde utanmayacağım.
7 Adaletli hükümlerini öğrendiğim zaman, seni yürekten dürüstlükle öveceğim.
8 Senin emirlerini tutacağım, Beni büsbütün terk etme.
9 BETH. Genç adam yolunu neyle temizler? Senin sözüne göre ona dikkat ederek.
10 Bütün yüreğimle seni aradım; emirlerinden sapmama izin verme.
11 Sözünü yüreğimde sakladım, ta ki, Sana karşı günah işlemeyeyim.
12 Ey RAB, mübareksin! Bana kurallarını öğret.
13 Ağzının bütün hükümlerini dudaklarımla bildirdim.
14 Senin tanıklıklarının yolunda, her zenginlikte olduğu gibi sevinç duydum.
15 Emirlerini düşüneceğim, ve yollarına saygı göstereceğim.
16 Kanunlarından zevk alırım, sözünü unutmam.
17 GIMEL. Kuluna iyilik et ki, yaşayayım ve sözünü tutayım.
18 Gözlerimi aç ki, şeriatinden harikalar göreyim.
19 Ben yeryüzünde garibim; emirlerini benden gizleme.
20 Canım her an senin hükümlerini özlemle beklediği için parçalanıyor.
21 Lanetlenmiş olan kibirlileri, emirlerinden sapanları azarladın.
22 Benden utancı ve hakareti kaldır; çünkü senin şehadetlerini tuttum.
23 Reisler de oturup bana karşı konuştular; fakat kulun senin kanunlarını düşündü.
24 Senin tanıklıkların da benim zevkim ve öğütlerimdir.
25 DALET. Canım toza yapıştı; sözüne göre beni dirilt.
26 Ben yollarımı bildirdim, sen beni dinledin; bana kurallarını öğret.
27 Emirlerinin yolunu bana öğret; böylece senin harika işlerini anlatacağım.
28 Canım kederden eriyor; sözüne göre beni kuvvetlendir.
29 Yalan yolunu benden uzaklaştır ve bana şeriatını lütfet.
30 Ben hakikat yolunu seçtim; senin hükümlerini önüme koydum.
31 Senin şehadetlerine bağlı kaldım; ya RAB, beni utandırma.
32 Yüreğimi genişlettiğin zaman, emirlerinin yolunda koşacağım.
33 Ey RAB, bana kurallarının yolunu öğret; ve onları sonuna kadar tutayım.
34 Bana anlayış ver, ve senin şeriatini tutayım; evet, onu bütün yüreğimle tutayım.
35 Beni emirlerinin yolunda yürüt; çünkü ondan hoşlanırım.
36 Yüreğimi senin tanıklıklarına yönelt, tamahkârlığa değil.
37 Gözlerimi boş şeylere bakmaktan çevir; ve beni kendi yolunda canlandır.
38 Sözünü, senin korkuna adanmış olan kuluna sabit kıl.
39 Korktuğum ayıbımı benden uzaklaştır; çünkü senin hükümlerin iyidir.
40 İşte, emirlerini özledim; beni doğruluğunla canlandır.
41 VAU. Ey RAB, sözüne göre, merhametin de bana gelsin, kurtarışın da.
42 Böylece bana sitem edene cevap verecek gücüm olacak; çünkü senin sözüne güveniyorum.
43 Ve hakikat sözünü ağzımdan büsbütün çıkarma; çünkü senin hükümlerine güvendim.
44 Böylece senin şeriatini daima ve ebediyen tutacağım.
45 Ve ben özgürce yürüyeceğim; çünkü senin emirlerini arıyorum.
46 Senin şehadetlerini kralların önünde de söyleyeceğim ve utanmayacağım.
47 Ve sevdiğim emirlerinden zevk alacağım.
48 Sevdiğim emirlerine karşı ellerimi kaldıracağım, ve kurallarını derin derin düşüneceğim.
49 ZAIN. Kuluna verdiğin sözü hatırla, bana ümit verdin.
50 Sıkıntımda bana teselli veren şey budur; çünkü sözün beni diriltti.
51 Kibirliler bana karşı çok alaycı oldular, Yine de senin şeriatinden sapmadım.
52 Ey RAB, eskiden verdiğin hükümleri hatırladım, ve kendimi teselli ettim.
53 Kötüler senin şeriatını terk ettikleri için dehşete kapıldım.
54 Kanunların hac evimde benim ilahilerim oldu.
55 Geceleyin adını andım, ya RAB, ve şeriatini tuttum.
56 Bunlar benim için, senin emirlerini tuttuğum için oldu.
57 CHETH. Sen benim payıma düşensin, ya RAB; Sözlerini tutacağımı söyledim.
58 Bütün yüreğimle sana yalvardım; sözüne göre bana merhamet et.
59 Yollarımı düşündüm, ve adımlarımı senin şehadetlerine çevirdim.
60 Acele ettim, ve emirlerini tutmakta gecikmedim.
61 Kötülerin çeteleri beni soyup soğana çevirdiler; fakat senin şeriatini unutmadım.
62 Adaletli yargılarından ötürü gece yarısı kalkıp sana şükredeceğim.
63 Ben, senden korkanların, ve emirlerini tutanların hepsinin arkadaşıyım.
64 Ey RAB, yeryüzü senin merhametinle doludur; bana kurallarını öğret.
65 TETH. Ey RABB, sözüne göre kuluna iyilik ettin.
66 Bana sağduyu ve bilgi öğret; çünkü emirlerine inandım.
67 Daha önce sıkıntıya düşmeden sapmıştım; ama şimdi sözünü tuttum.
68 Sen iyisin, iyilik yaparsın; bana kurallarını öğret.
69 Kibirliler bana karşı yalan uydurdular; fakat ben bütün yüreğimle senin emirlerini tutacağım.
70 Yürekleri yağ gibidir; fakat ben senin şeriatinden hoşlanırım.
71 Sıkıntıya uğramam benim için iyi oldu; ta ki, senin kanunlarını öğreneyim.

72 Senin ağzından çıkan yasa bana binlerce altın ve gümüşten daha iyidir.
73 YOD. Ellerin beni yarattı ve biçimlendirdi; bana anlayış ver ki, emirlerini öğreneyim.
74 Senden korkanlar beni görünce sevinecekler; çünkü senin sözüne güvendim.
75 Ey RABB, hükümlerinin doğru olduğunu, ve sadakatle beni sıkıntıya soktuğunu biliyorum.
76 Kuluna verdiğin söz uyarınca, merhametli iyiliğin bana teselli olsun, yalvarırım.
77 Merhametlerin bana ulaşsın ki, yaşayayım; çünkü senin şeriatin benim zevkimdir.
78 Kibirliler utansınlar; çünkü sebepsiz yere bana karşı sapıklık ettiler. Fakat ben senin emirlerini derin derin düşünürüm.
79 Senden korkanlar ve senin tanıklıklarını bilenler bana dönsünler.
80 Yüreğim senin kanunlarında sağlam olsun; utanmayayım.
81. BÖLÜM. Canım senin kurtarışın için bayılıyor; fakat senin sözüne ümit bağlıyorum.
82 Gözlerim senin sözünü bekleyip, "Ne zaman beni teselli edeceksin?" diye düşünüyor.
83 Çünkü duman içindeki bir şişe gibi oldum; yine de senin kanunlarını unutmuyorum.
84 Kulunun günleri ne kadardır? Bana eziyet edenleri ne zaman cezalandıracaksın?
85 Kibirliler senin şeriatına uygun olmayan çukurları bana kazdılar.
86 Bütün emirlerin sadıktır; ama bana haksız yere zulmettiler; bana yardım et.
87 Beni yeryüzünde neredeyse tüketeceklerdi; fakat senin emirlerini terk etmedim.
88 Sevgine göre beni canlandır; böylece ağzının tanıklığını tutacağım.
89 TOPLUM. Ey RAB, sözün sonsuza dek göklerde sabittir.
90 Sadakatin nesiller boyu sürer; yeryüzünü kurdun ve o kalıcıdır.
91 Bugün de senin hükümlerine göre devam ediyorlar; çünkü hepsi senin kullarındır.
92 Eğer senin şeriatin benim zevkim olmasaydı, sıkıntımda yok olurdum.
93 Emirlerini asla unutmayacağım; çünkü onlarla beni dirilttin.
94 Ben seninim, beni kurtar; çünkü senin emirlerini aradım.
95 Kötüler beni yok etmek için bekliyorlar; fakat ben senin şehadetlerini düşüneceğim.
96 Her kemalin sonunu gördüm; fakat senin emrin çok geniştir.
97 MEM. Ah, senin kanununu ne kadar severim! Bütün gün bu konuda meditasyon yapıyorum.
98 Emirlerinle beni düşmanlarımdan daha bilge kıldın; çünkü onlar daima benimledirler.
99 Bütün öğretmenlerimden daha akıllıyım; çünkü senin şehadetlerin benim düşüncemdir.
100 Eskilerden daha anlayışlıyım, çünkü senin emirlerini tutuyorum.
101 Her kötü yoldan ayaklarımı alıkoydum, ta ki senin sözünü tutayım.
102 Hükümlerinden ayrılmadım; çünkü sen bana öğrettin.
103 Sözlerin damağıma ne kadar tatlı geliyor! Evet, ağzıma baldan daha tatlı geliyor!
104 Senin emirlerinle akıl kazandım; bu yüzden her türlü yanlış yoldan nefret ediyorum.
105 NUN. Senin sözün ayağıma kandil, yoluma ışıktır.
106 Yemin ettim ve yeminimi yerine getireceğim; senin adil hükümlerini tutacağım.
107 Çok sıkıntıdayım; ya RAB, sözüne göre beni yaşat.
108 Ey RAB, yalvarırım, ağzımdan çıkan gönüllü sunuları kabul et ve bana hükümlerini öğret.
109 Canım daima elimdedir; yine de senin şeriatini unutmuyorum.
110 Kötüler bana tuzak kurdular; fakat ben senin emirlerinden sapmadım.
111 Senin tanıklıklarını ebediyen miras olarak aldım; çünkü onlar yüreğimin sevincidir.
112 Yüreğimi her zaman, sonuna dek senin emirlerini yerine getirmeye yönelttim.
113 SAMECH. Boş düşüncelerden nefret ederim; fakat senin şeriatini severim.
114 Sen benim sığınağım ve kalkanımsın; Senin sözüne güveniyorum.
115 Ey kötülük yapanlar, benden uzak durun; çünkü ben Tanrımın emirlerini tutacağım.
116 Sözüne göre beni destekle ki, yaşayayım; ve ümidim beni utandırmasın.
117 Beni tut, ve kurtulayım; ve daima senin kanunlarına uyacağım.
118 Kanunlarından sapanların hepsini çiğnedin; çünkü onların hilesi yalandır.
119 Yeryüzündeki bütün kötüleri cüruf gibi süpürüp atıyorsun; bu yüzden senin şehadetlerini seviyorum.
120 Bedenim senin korkundan titriyor, ve senin hükümlerinden korkuyorum.
121 AIN. Ben adalet ve hak ettim; beni zalimlerin eline bırakmayın.
122 Kuluna iyilik için kefil ol; kibirliler bana zulmetmesin.
123 Gözlerim senin kurtarışından ve adalet sözünden ötürü sönüyor.
124 Kuluna merhametine göre davran ve bana kurallarını öğret.
125 Ben senin kulunum; bana anlayış ver ki, senin tanıklıklarını bileyim.
126 Ey RAB, iş yapma vaktin geldi; çünkü senin şeriatini boşa çıkardılar.
127 Bunun için emirlerini altından, hatta saf altından daha çok severim.
128 Bunun için her şeye ilişkin bütün emirlerini doğru sayıyorum ve her yanlış yoldan nefret ediyorum.
129 PE. Senin tanıklıkların harikadır; bu yüzden canım onları koruyor.
130 Sözlerinin girişi ışık verir, saf insanlara anlayış verir.
131 Ağzımı açtım ve soluk soluğa kaldım; çünkü emirlerini özledim.
132 Bana bak ve adını sevenlere yaptığın gibi bana da merhametli ol.
133 Sözünle adımlarımı düzelt; ve hiçbir kötülüğün bana egemen olmasına izin verme.
134 Beni insanların zulmünden kurtar; böylece emirlerini tutacağım.
135 Yüzünü kulunun üzerine parlat; ve bana kurallarını öğret.

136 Gözlerimden ırmaklar akıyor, çünkü senin şeriatini tutmuyorlar.
137 TZADDİ. Ey RAB, sen adilsin ve hükümlerin doğrudur.
138 Emrettiğin tanıklıklar adil ve çok güvenilirdir.
139 Gayretim beni tüketti, çünkü düşmanlarım senin sözlerini unuttular.
140 Senin sözün çok temizdir; bundan dolayı kulun onu sever.
141 Ben küçüğüm ve hor görülenim; ama senin emirlerini unutmuyorum.
142 Senin doğruluğun ebedî doğruluktur, senin şeriatin ise hakikattir.
143 Sıkıntı ve keder beni yakaladı; fakat senin emirlerin benim zevkimdir.
144 Senin tanıklıklarının doğruluğu ebedîdir; bana anlayış ver, yaşayayım.
145 KOF. Bütün yüreğimle haykırdım; beni dinle, ya RAB; senin kanunlarını tutacağım.
146 Sana yalvardım; beni kurtar, ve senin şehadetlerini tutayım.
147 Sabahın doğmasını engelledim, ve feryat ettim: Senin sözüne ümit bağladım.
148 Gözlerim gece nöbetlerini engelliyor, Senin sözünü derin derin düşüneyim diye.
149 Sevgine göre sesimi işit; ya RAB, hükmüne göre beni dirilt.
150 Kötülük peşinde koşanlar yaklaşıyorlar; onlar senin şeriatinden uzaktırlar.
151 Ey RAB, sen yakınsın; ve bütün emirlerin gerçektir.
152 Senin tanıklıklarına gelince, onları ebediyen kurduğunu eskiden beri biliyorum.
153 REŞ. Sıkıntımı düşün ve beni kurtar; çünkü senin şeriatini unutmuyorum.
154 Davamı savun ve beni kurtar; sözüne göre beni yaşat.
155 Kurtuluş kötülerden uzaktır; çünkü senin kanunlarını aramazlar.
156 Ey RAB, merhametin büyüktür; hükümlerine göre beni yaşat.
157 Bana zulmedenler ve düşmanlarım çoktur; yine de senin şehadetlerinden sapmam.
158 Suçluları gördüm ve üzüldüm; çünkü senin sözünü tutmadılar.
159 Emirlerini ne kadar sevdiğimi düşün; ya RAB, sevgine göre beni yaşat.
160 Senin sözün başlangıçtan beri gerçektir; ve senin adil hükümlerinin her biri sonsuza dek kalıcıdır.
161 SCHIN. Prensler sebepsiz yere beni zulmettiler; fakat yüreğim senin sözünden korkuyor.
162 Büyük ganimet bulan biri gibi senin sözüne seviniyorum.
163 Yalandan nefret ederim ve tiksinirim; fakat senin şeriatini severim.
164 Adaletli yargılarından dolayı seni günde yedi kez övüyorum.
165 Senin şeriatını sevenler için büyük esenlik vardır; ve hiçbir şey onları gücendirmeyecektir.
166 Ya RAB, senin kurtarışını umdum, ve emirlerini yerine getirdim.
167 Canım senin şehadetlerini tuttu; ve onları çok severim.
168 Emirlerini ve şehadetlerini tuttum; çünkü bütün yollarım senin önündedir.
169 TAU. Ey RAB, feryadım senin önüne yaklaşsın; sözüne göre bana anlayış ver.
170 Yalvarışım sana ulaşsın; sözüne göre beni kurtar.
171 Bana kurallarını öğrettiğin zaman, dudaklarım sana övgüler sunacak.
172 Dilim senin sözünü konuşacak; çünkü bütün emirlerin doğruluktur.
173 Elin bana yardım etsin; çünkü senin emirlerini seçtim.
174 Ey RABB, kurtarışını özledim; ve şeriatin benim zevkimdir.
175 Canım yaşasın, seni övsün; hükümlerin bana yardım etsin.
176 Kaybolmuş bir koyun gibi yoldan saptım; kulunu ara; çünkü emirlerini unutmuyorum.

BÖLÜM 120

1 (Derecelerin Şarkısı.) Sıkıntımda RAB'be yakardım, ve beni işitti.
2 Yalancı dudaklardan, aldatıcı dilden canımı kurtar, ya RAB.
3 Ey yalancı dil, sana ne verilecek? Ya da sana ne yapılacak?
4 Güçlülerin ardıç kömürleriyle attıkları keskin oklar.
5 Vay halime! Meşek'te kalıyorum, Kedar çadırlarında oturuyorum!
6 Canım uzun zamandır barıştan nefret edenle birliktedir.
7 Ben barıştan yanayım; ama ben konuşunca onlar savaştan yana oluyorlar.

BÖLÜM 121

1 (Derecelerin Şarkısı.) Gözlerimi, yardımım nereden gelecek, dağlara kaldıracağım.
2 Yardımım gökleri ve yeri yaratan RAB'den gelir.
3 Ayağının kaymasına izin vermez; seni koruyan uyuklamaz.
4 İşte, İsrail'i koruyan ne uyuklayacak, ne de uyuyacaktır.
5 RAB senin koruyucundur; RAB senin sağ tarafında gölgendir.
6 Gündüz güneş sana, gece ay da sana zarar vermeyecektir.
7 RAB seni her kötülükten koruyacak, canını koruyacaktır.
8 RAB senin çıkışını ve girişini bundan böyle, hatta sonsuza dek koruyacaktır.

BÖLÜM 122

1 (Davut'un Dereceler Şarkısı) Bana, "RAB'bin evine gidelim" dediklerinde sevindim.
2 Ey Yeruşalim, ayaklarımız senin kapılarının içinde duracak.
3 Kudüs, sıkı sıkıya bağlı bir kent olarak inşa edildi:
4 İsrail'in tanıklığı için, RAB'bin adına şükretmek için, RAB'bin oymakları oraya çıkıyor.
5 Çünkü orada kurulmuş olan adalet tahtları, Davut soyunun tahtlarıdır.
6 Yeruşalim'in esenliği için dua edin; sizi sevenler başarıya ulaşacaktır.
7 Duvarların içinde barış, sarayların içinde refah olsun.
8 Kardeşlerim ve arkadaşlarım adına şimdi şunu söyleyeceğim: İçinizde esenlik olsun.
9 Tanrımız RAB'bin evi için senin iyiliğini arayacağım.

BÖLÜM 123

1 (Derecelerin Şarkısı.) Ey göklerde oturan, gözlerimi sana kaldırıyorum.
2 İşte, hizmetçilerin gözleri efendilerinin eline, genç kızın gözleri hanımının eline baktığı gibi, bizim gözlerimiz de Tanrımız RAB'be merhamet gösterinceye kadar O'nu beklemektedir.
3 Ey RAB, bize merhamet et, bize merhamet et; çünkü çokça hor görüldük.
4 Ruhumuz rahata düşkün olanların küçümsemesiyle ve kibirlilerin hor görmesiyle fazlasıyla doludur.

BÖLÜM 124

1 (Davut'un dereceler ilahisi.) Eğer RAB bizim yanımızda olmasaydı, İsrail şimdi şöyle diyebilirdi;
2 Eğer insanlar bize karşı ayaklandıkları zaman, RAB yanımızda olmasaydı;
3 Sonra öfkeleri bize karşı alevlenince bizi hemen yuttular.
4 O zaman sular bizi yutmuştu, ırmak canımızın üzerinden geçmişti.
5 O zaman gururlu sular canımızın üzerinden geçmişti.
6 Bizi onların dişlerine yem etmeyen RAB'be övgüler olsun.
7 Canımız avcıların tuzağından kurtulan bir kuş gibi kurtuldu; tuzak kırıldı ve biz kurtulduk.
8 Yardımımız gökleri ve yeri yaratan RAB'bin adındadır.

BÖLÜM 125

1 (Derecelerin Şarkısı.) RAB'be güvenenler, sarsılmaz, sonsuza dek kalıcı olan Siyon Dağı gibi olacaklar.
2 Dağlar Yeruşalim'in çevresinde olduğu gibi, RAB de bundan böyle sonsuza dek halkının çevresinde olacaktır.
3 Çünkü kötülerin sopası doğruların payına düşmez; yoksa doğrular kötülüğe ellerini uzatırlar.
4 Ey RAB, iyilik edenlere, ve yürekleri doğru olanlara iyilik et.
5 Eğri yollarına sapanları RAB kötülük işleyenlerle birlikte yola çıkaracaktır. Fakat İsrail'e esenlik olacaktır.

BÖLÜM 126

1 (Derecelerin Şarkısı.) RAB Siyon'un sürgününü geri döndürdüğünde, biz de düş görenler gibi olduk.
2 O zaman ağzımız gülmekle, dilimiz terennümle doldu. O zaman milletler arasında, "RAB onlar için büyük işler yaptı" dediler.
3 RAB bizim için büyük işler yaptı; bundan dolayı seviniyoruz.
4 Ey RAB, sürgünümüzü güneydeki ırmaklar gibi geri döndür.
5 Gözyaşlarıyla ekenler sevinçle biçecekler.
6 Değerli tohum taşıyarak ağlayarak giden, kuşkusuz sevinçle geri dönecek ve demetlerini de beraberinde getirecektir.

BÖLÜM 127

1 (Süleyman için derecelerin şarkısı.) Eğer RAB evi yapmazsa, onu yapanlar boşuna çalışırlar; eğer RAB şehri korumazsa, bekçi boşuna uyanık kalır.
2 Sabah erken kalkmanız, akşam geç yatmanız, keder ekmeğini yemeniz boşunadır; çünkü Tanrı, sevdiğine uyku verir.
3 İşte, çocuklar RAB'bin mirasıdır; rahmin meyvesi de O'nun ödülüdür.
4 Oklar güçlü adamın elinde olduğu gibi, gençliğin çocukları da öyledir.
5 Ok kılıfı bunlarla dolu olan adam mutludur; onlar utanmazlar, fakat kapıda düşmanla konuşurlar.

BÖLÜM 128

1 (Derecelerin Şarkısı.) RAB'den korkan, O'nun yollarında yürüyen herkes ne mutlu kişidir.
2 Çünkü elinin emeğini yiyeceksin; mutlu olacaksın ve sana iyilik olacak.
3 Karın evinin yanlarında verimli bir asma gibi olacak; çocukların sofranın çevresinde zeytin fidanları gibi olacak.
4 İşte, RAB'den korkan adam böyle kutsanacaktır.
5 RAB seni Siyon'dan mübarek kılacak; ve ömrünün bütün günlerinde Yeruşalim'in iyiliğini göreceksin.
6 Evet, çocuklarının çocuklarını göreceksin ve İsrail'e esenlik olacak.

BÖLÜM 129

1 (Derecelerin Şarkısı.) Gençliğimden beri beni birçok kez sıkıntıya soktular, İsrail şimdi şöyle desin:
2 Gençliğimden beri bana çok eziyet ettiler, ama bana karşı galip gelemediler.
3 Çiftçiler sırtımda saban sürdüler; tarlanın karıklarını uzattılar.
4 RAB doğrudur; kötülerin iplerini kesmiştir.
5 Siyon'dan nefret edenlerin hepsi utansın ve geri dönsün.
6 Onlar, daha büyümeden kuruyan damlardaki otlar gibi olsunlar.
7 Biçici bununla elini doldurmaz, demet bağlayan da bağını doldurmaz.
8 Yoldan geçenler de, "RAB'bin bereketi üzerinize olsun; biz sizi RAB'bin adıyla kutsuyoruz" demiyorlar.

BÖLÜM 130

1 (Derecelerin Şarkısı.) Ey RAB, derinliklerden sana seslendim.
2 Ey Rab, sesimi işit; yalvarışlarımın sesine kulak ver.
3 Ya RAB, sen kötülükleri hesaba katarsan, ya RAB, kim durabilir?
4 Fakat sende bağışlanma vardır, öyle ki senden korkulsun.
5 RAB'bi bekliyorum, canım bekliyor, O'nun sözüne umut bağlıyorum.
6 Canım, sabahı bekleyenlerden daha çok RAB'bi bekliyor; sabahı bekleyenlerden daha çok diyorum.
7 İsrailliler RAB'be güvensinler; çünkü RAB'bin yanında merhamet vardır, O'nun yanında da bol kurtuluş vardır.
8 Ve İsrail'i bütün kötülüklerinden kurtaracak.

BÖLÜM 131

1 (Davut'un Dereceler Şarkısı) Ya RAB, yüreğim kibirli değil, gözlerim yüksekte değil. Kendimi büyük işlerle, ya da benim için çok yüksek olan şeylerle uğraşmıyorum.
2 Gerçekten ben, annesinden sütten kesilmiş bir çocuk gibi davrandım ve sustum; canım da sütten kesilmiş bir çocuk gibidir.
3 İsrail, bundan böyle sonsuza dek RAB'be güvensin.

BÖLÜM 132

1 Derecelerin Şarkısı. Ey Rab, Davut'u ve bütün sıkıntılarını hatırla:
2 RAB'be nasıl yemin ettiğini, Yakup'un kudretli Tanrısına nasıl adak adadığını anlattı.
3 Artık evimin çadırına girmeyeceğim, yatağıma da çıkmayacağım.
4 Gözlerime uyku, göz kapaklarıma da uyuklama vermeyeceğim.
5 RAB için bir yer, Yakup'un kudretli Tanrısı için bir mesken bulana dek.
6 İşte, onu Efrata'da duyduk; onu ormanlık alanda bulduk.
7 Onun çadırlarına gireceğiz, ayaklarının basamağında tapınacağız.
8 Ey RAB, sen ve kudretinin sandığı, dinlenme yerine kalkın.
9 Kâhinlerin doğrulukla giyinsinler, ve azizlerin sevinçle haykırsınlar.
10 Kulun Davut uğruna meshedilmişinin yüzünü çevirme.
11 RAB Davut'a gerçekle yemin etti; bundan dönmeyecek; Senin bedeninin meyvesinden tahtına oturtacağım.
12 Eğer çocukların ahdimi ve onlara öğreteceğim tanıklığımı tutarlarsa, onların çocukları da sonsuza dek senin tahtına oturacaklardır.
13 Çünkü RAB Siyon'u seçti; onu kendine mesken olarak istedi.
14 İşte ebedî istirahatim budur; burada oturacağım; çünkü onu istedim.
15 Rızkını bol bol bereketleyeceğim, Yoksullarını ekmekle doyuracağım.
16 Kâhinlerini de kurtuluşla giydireceğim; ve azizleri sevinçle haykıracaklar.
17 Orada Davut'un boynuzunu çıkaracağım; meshedilmiş kulum için bir kandil hazırladım.
18 Düşmanlarını utançla giydireceğim, fakat tacı onun üzerinde çiçek açacak.

BÖLÜM 133

1 (Davut'un Dereceler Şarkısı.) İşte kardeşlerin bir arada uyum içinde yaşamaları ne kadar iyi ve ne kadar hoştur!
2 Bu, başın üzerine sürülen ve sakalın üzerine, hatta Harun'un sakalına kadar inen değerli merheme benzer; bu, giysilerinin eteklerine kadar inerdi.
3 Hermon'un çiği gibi, ve Sion dağları üzerine inen çiğ gibi. Çünkü RAB orada bereketi, yani ebedî yaşamı buyurdu.

BÖLÜM 134

1 (Derecelerin Şarkısı.) İşte, ey RAB'bin bütün kulları, geceleyin RAB'bin evinde duranlar, RAB'bi övün.
2 Ellerinizi kutsal yere doğru kaldırın ve RAB'bi övün.
3 Gökleri ve yeri yaratan RAB, Siyon'dan seni kutsasın.

BÖLÜM 135

1 RAB'bi övün. RAB'bin adını övün, ey RAB'bin kulları, O'nu övün.
2 Ey Tanrımızın evinde, Rabbimizin evinin avlularında duranlar!
3 RAB'bi övün; çünkü RAB iyidir; ismine ilahiler söyleyin; çünkü hoştur.
4 Çünkü RAB Yakup soyunu kendisi için seçti, İsrail soyunu da kendine özgü hazine olarak seçti.
5 Çünkü biliyorum ki, RAB büyüktür, Rabbimiz bütün ilahların üstündedir.
6 RAB gökte, yerde, denizlerde ve bütün derinliklerde dilediğini yaptı.
7 Yeryüzünün uçlarından buharlar çıkarır, yağmur için şimşekler yaratır, hazinelerinden rüzgar çıkarır.
8 Mısır'ın ilk doğanlarını, hem insanların hem de hayvanların ilk doğanlarını vuran.
9 Ey Mısırlılar, senin içine, Firavun'a ve bütün hizmetkarlarına mucizeler ve harikalar gönderen O'dur.
10 Büyük milletleri vurdular, güçlü kralları öldürdüler;
11 Amorluların kralı Sihon, Başan kralı Og ve Kenan'ın bütün krallıkları:
12 Ve topraklarını miras olarak, halkı İsrail'e miras olarak verdi.
13 Ya RAB, ismin ebediyen yaşayacaktır; ya RAB, anılman da kuşaklar boyunca sürecektir.
14 Çünkü RAB halkını yargılayacak ve kulları için pişmanlık duyacaktır.
15 Milletlerin putları gümüş ve altındandır, insan ellerinin işidir.
16 Ağızları var, fakat konuşmazlar; gözleri var, fakat görmezler;
17 Kulakları var, fakat işitmezler; ağızlarında soluk yoktur.
18 Onları yapanlar onlara benzerler; onlara güvenen herkes de onlara benzer.
19 Ey İsrail halkı, RAB'bi övün; Ey Harun halkı, RAB'bi övün;
20 Ey Levililer, RAB'bi övün; RAB'den korkanlar, RAB'bi övün.
21 Yeruşalim'de oturan Siyon'dan gelen RAB mübarek olsun. RAB'bi övün.

BÖLÜM 136

1 RAB'be şükredin; çünkü O iyidir; çünkü merhameti sonsuza dek sürer.
2 Tanrıların Tanrısına şükredin; çünkü O'nun merhameti sonsuza dek sürer.
3 Rablerin Rabbine şükredin; çünkü O'nun merhameti sonsuza dek sürer.
4 Büyük harikalar yaratan yalnız O'nadır; çünkü O'nun merhameti sonsuza dek sürer.
5 Gökleri hikmetle yaratan O'na. Çünkü O'nun merhameti sonsuza dek sürer.
6 Suların üstünde yeryüzünü geren O'na! Çünkü O'nun merhameti sonsuza dek sürer.
7 Büyük ışıklar yaratan O'na! Çünkü O'nun merhameti sonsuza dek sürer.

8 Gündüzün güneşi egemen kılacak; çünkü onun merhameti sonsuza dek sürecektir.
9 Geceyi ay ve yıldızlar yönetsin; çünkü O'nun merhameti sonsuza dek sürer.
10 Mısır'ı ilk doğanlarında vuran O'na! Çünkü O'nun merhameti sonsuza dek sürer.
11 Ve İsrail'i onların arasından çıkardı; çünkü merhameti ebedidir.
12 Güçlü elle, uzanmış kolla. Çünkü merhameti sonsuza dek sürer.
13 Kızıldeniz'i iki parçaya ayıran O'na! Çünkü O'nun merhameti sonsuza dek sürer.
14 Ve İsrail'i onun ortasından geçirdi; çünkü O'nun merhameti ebedidir.
15 Fakat Firavun'u ve ordusunu Kızıldeniz'de devirdi; çünkü onun merhameti ebedidir.
16 Kavmini çölde yürüten O'na! Çünkü O'nun merhameti sonsuza dek sürer.
17 Büyük kralları vuran O'na! Çünkü O'nun merhameti ebediyen sürer.
18 Ve ünlü kralları öldürdü; çünkü merhameti ebedidir.
19 Amorluların kralı Sihon; çünkü onun merhameti ebediyen sürer.
20 Ve Başan kralı Og; çünkü onun merhameti ebediyen sürer.
21 Ve onların topraklarını miras olarak verdi; çünkü O'nun merhameti ebedidir.
22 Kulunun İsrail'e mirasıdır; çünkü merhameti sonsuza dek sürer.
23 O, bizi düşkün halimizde anımsadı; çünkü merhameti sonsuza dek sürer.
24 Ve bizi düşmanlarımızdan kurtardı; çünkü merhameti sonsuza dek sürer.
25 Bütün insanlara yiyecek veren O'dur; çünkü O'nun merhameti sonsuza dek sürer.
26 Göklerin Tanrısına şükredin; çünkü O'nun merhameti sonsuza dek sürer.

BÖLÜM 137

1 Babil ırmaklarının kıyısına oturduk, Siyon'u hatırlayınca ağladık.
2 Çalgılarımızı söğütlerin ortasındaki dallara astık.
3 Çünkü bizi sürgün edenler orada bizden bir şarkı istediler; bizi mahvedenler ise, "Bize Siyon şarkılarından birini söyleyin" diyerek, bizden sevinç istediler.
4 Yabancı bir ülkede RAB'bin şarkısını nasıl söyleyeceğiz?
5 Ey Yeruşalim, seni unutursam, sağ elim de hilesini unutsun.
6 Eğer seni anmazsam, dilim damağıma yapışsın; eğer Yeruşalim'i baş sevincimden üstün tutmazsam.
7 Ey RAB, Yeruşalim günü Edom oğullarını anımsa; onlar, "Yıkın onu, temeline kadar yıkın!" dediler.
8 Ey helak edilecek olan Babil kızı! Bize yaptığın hizmetin karşılığını sana verecek olan kişi mutlu olacaktır.
9 Çocuklarını tutup taşlara çarpan adam mutlu olur.

BÖLÜM 138

1 (Davut'un Mezmur'u.) Bütün yüreğimle seni öveceğim, tanrıların önünde seni ilahilerle öveceğim.
2 Mukaddes mabedine doğru secde kılacağım, ve sevgin ve sadakatin için adını öveceğim; çünkü sözünü bütün isminden üstün kıldın.
3 Feryat ettiğim gün bana cevap verdin, ve yüreğimde kuvvetle beni güçlendirdin.
4 Ey RAB, yeryüzünün bütün kralları senin ağzından çıkan sözleri işitince seni övecekler.
5 Evet, RAB'bin yollarında terennüm edecekler; çünkü RAB'bin yüceliği büyüktür.
6 RAB büyük olsa bile, alçakgönüllülere saygı gösterir; ama kibirlileri uzaktan tanır.
7 Sıkıntının ortasında yürüsem bile, beni sen canlandırırsın; düşmanlarımın gazabına karşı elini uzatırsın, ve sağ elin beni kurtarır.
8 RAB benim işimi tamamlayacaktır; ya RAB, senin merhametin sonsuza dek sürer; kendi ellerinin işlerini terk etme.

BÖLÜM 139

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmur'u.) Ya RAB, beni araştırdın ve tanıdın.
2 Sen benim oturmamı ve kalkmamı bilirsin, Düşüncemi uzaktan anlarsın.
3 Sen yolumu ve yattığım yeri kuşattın, ve bütün yollarımı biliyorsun.
4 Çünkü dilimde bir söz yoktur, ya RAB, sen onu tümüyle bilirsin.
5 Beni arkamdan ve önümden kuşattın, ve elini üzerime koydun.
6 Bu bilgi benim için çok harikuladedir; çok yüksektir, ona erişemem.
7 Ruhundan nereye gidebilirim? Ya da huzurundan nereye kaçabilirim?
8 Göklere çıksam, sen oradasın; ölüler diyarına yatağımı sersem, işte sen oradasın.
9 Sabahın kanatlarını alıp denizin en uç yerlerinde otursam bile;
10 Orada bile elin beni götürecek, sağ elin beni tutacak.
11 Eğer derim ki: "Karanlık beni örtecek, gece bile çevremde ışık olacak."
12 Evet, karanlık senden gizlenmiyor; gece gündüz gibi parlıyor; karanlık da ışık da sana birdir.
13 Çünkü dizginlerimi sen tuttun, beni annemin rahminde sen örttün.
14 Seni öveceğim; çünkü korkunç ve harikulade bir şekilde yaratıldım; işlerin harikadır; ve canım bunu çok iyi bilir.
15 Gizlice yaratıldığım ve yeryüzünün derinliklerinde ustalıkla işlendiğim zaman, varlığım senden gizli değildi.
16 Gözlerin henüz eksik olan varlığımı gördü; ve henüz hiçbiri yokken, sürekli olarak biçimlendirilen bütün üyelerim senin kitabına yazılmıştı.
17 Ey Tanrı, senin düşüncelerin benim için ne kadar değerlidir! Onların toplamı ne kadar büyüktür!
18 Saymaya kalksam, kumdan çokturlar; uyandığımda hâlâ seninle beraberim.
19 Ey Tanrı, sen kötüleri mutlaka öldüreceksin; bunun için, ey kanlı adamlar, benden uzak durun.
20 Çünkü sana karşı kötü konuşuyorlar, ve düşmanların senin adını boş yere ağza alıyorlar.
21 Ey RAB, senden nefret edenlerden nefret etmiyor muyum? Sana karşı ayaklananlara üzülmüyor muyum?

22 Onlardan tam bir nefretle nefret ediyorum. Onları düşmanım sayıyorum.
23 Ey Allah, beni araştır, yüreğimi bil; beni dene, düşüncelerimi bil;
24 Ve eğer bende kötü bir yol varsa bak, ve beni ebedî yolda yürüt.

BÖLÜM 140

1 (Baş müzisyene, Davut'un Mezmur'u.) Ey RAB, beni kötü adamdan kurtar; beni zorba adamdan koru;
2 Yüreklerinde kötülük tasarlayanlar, sürekli olarak savaş için bir araya toplananlardır.
3 Dillerini yılan gibi keskinleştirdiler; engerek zehiri dudaklarının altındadır. Selah.
4 Ey RAB, beni kötülerin elinden koru; beni zorba adamın elinden koru; Onlar ki, benim yollarımı bozmaya niyetlidirler.
5 Kibirliler bana tuzak ve ipler sakladılar; yol kenarına ağ gerdiler; bana çıngıraklar koydular. Selah.
6 RAB'be dedim: "Sen benim Tanrımsın; ya RAB, yalvarışlarımın sesini işit.
7 Ey kurtarıcım Tanrım, Rab, savaş gününde başımı örttün.
8 Ey RAB, kötülerin isteklerini yerine getirme; kötü tasarılarını ilerletme; yoksa kendilerini yüceltirlerdi. Selah.
9 Çevremi saranların başlarını, kendi dudaklarının kötülüğü örtsün.
10 Üzerlerine kor ateş yağsın; onları ateşe, derin çukurlara atsınlar ki, bir daha kalkmasınlar.
11 Yeryüzünde kötü konuşan kalmasın; kötülük, zorba adamı avlayıp onu devirir.
12 Biliyorum ki, RAB mazlumun davasını, yoksulun hakkını savunacaktır.
13 Doğrular senin ismine şükredecekler, dürüstler senin huzurunda oturacaklar.

BÖLÜM 141

1 (Davut'un Mezmurları) Ey RABB, sana yalvarıyorum; bana koş; sana yalvardığım zaman sesime kulak ver.
2 Duam senin önünde tütsü gibi, ellerimin kaldırılması da akşam sunusu gibi olsun.
3 Ya RAB, ağzımın önüne bir bekçi koy; dudaklarımın kapısını koru.
4 Yüreğimi kötülüğe meylettirme, kötülük yapan adamlarla kötü işler yapma; onların lezzetli yiyeceklerinden de yemem.
5 Salih beni vursun; bu bir iyilik olsun; ve beni azarlasın; başımı kırmayacak güzel bir yağ olsun; çünkü benim duam da onların felaketleri içinde olacaktır.
6 Hakimleri kayalık yerlerde devrilseler bile, sözlerimi işitecekler; çünkü onlar tatlıdır.
7 Kemiklerimiz, sanki biri yerde odun kesip yararak mezarın ağzına dağıldı.
8 Fakat gözlerim sanadır, ey Rab Tanrı; güvenim sanadır; canımı yoksul bırakma.
9 Beni, bana kurdukları tuzaklardan, ve fesat işleyenlerin tuzaklarından koru.
10 Kötüler kendi ağlarına düşsünler, ben ise kurtulayım.

BÖLÜM 142

1 (Davut'un Maşil'i; Mağaradayken Okuduğu Dua) Sesimle RAB'be yakardım; sesimle RAB'be yalvardım.
2 Şikâyetimi O'nun önüne döktüm; sıkıntımı O'na gösterdim.
3 Ruhum içimde bunaldığında, sen benim yolumu bildin. Yürüdüğüm yolda gizlice bana tuzak kurdular.
4 Sağ elime baktım, ve gördüm, fakat beni tanıyacak kimse yoktu; sığınacak yerim yoktu; kimse canımı kayırmıyordu.
5 Ey RAB, sana yalvardım: "Yaşayanlar diyarında sığınağım ve payım sensin" dedim.
6 Feryadıma kulak verin; çünkü çok zayıfladım; beni zulmedenlerden kurtarın; çünkü onlar benden daha güçlüdür.
7 Canımı zindandan çıkar ki, ismini öveyim; salihler beni kuşatacak; çünkü sen bana iyilik edeceksin.

BÖLÜM 143

1 (Davut'un Mezmurudur.) Ey RAB, duamı işit, yakarışlarıma kulak ver; sadakatinle ve doğruluğunla bana yanıt ver.
2 Kulunla yargıya girme; çünkü senin önünde hiçbir canlı aklanmaz.
3 Çünkü düşman canımı ezdi, canımı yere çaldı, beni çoktan ölmüş olanlar gibi karanlıkta oturttu.
4 Bu yüzden içimde ruhum bunaldı, yüreğim ıssızlaştı.
5 Eski günleri anıyorum, bütün işlerini düşünüyorum, ellerinin işlerini düşünüyorum.
6 Ellerimi sana doğru uzatıyorum; canım susamış bir toprak gibi sana susadı. Selah.
7 Ey RAB, çabuk dinle beni; ruhum tükeniyor; yüzünü benden gizleme, yoksa çukura inenlere benzerim.
8 Sabahleyin bana sevgi dolu iyiliğini duyur; çünkü sana güveniyorum; yürüyeceğim yolu bana bildir; çünkü canım sana yükseliyor.
9 Ey RAB, düşmanlarımdan beni kurtar; çünkü sana sığınıyorum, kendimi gizlerim.
10 Bana isteğini yapmayı öğret; çünkü sen benim Tanrımsın; senin ruhun iyidir; beni doğruluk diyarına götür.
11 Ya RAB, adın uğruna beni canlandır; adaletin uğruna canımı sıkıntıdan kurtar.
12 Ve merhametinle düşmanlarımı yok et, ve canımı sıkanların hepsini yok et; çünkü ben senin kulunum.

BÖLÜM 144

1 (Davut'un Mezmurudur.) Ellerime savaşmayı, parmaklarıma çarpışmayı öğreten kuvvetim RAB mübarek olsun!
2 İyiliğim, kalem, yüksek kule, kurtarıcım, kalkanım, güvendiğim kişi, halkımı bana boyun eğdiren O'dur.
3 Ya RAB, insan nedir ki, onu tanıyasın? Ya da insan oğlu nedir ki, onu hesaba çekesin?
4 İnsan boşuna benzer; günleri geçici bir gölge gibidir.
5 Ey RAB, göklerini eğ ve aşağı in; dağlara dokun, ve tütsünler.
6 Şimşek çaktır, onları dağıt; oklarını at, onları yok et.
7 Yukarıdan elini uzat, beni kurtar, büyük sulardan, yabancı çocukların elinden beni kurtar.

8 Onların ağızları boş şeyler söyler, ve sağ elleri yalanın sağ elidir.
9 Ey Tanrım, sana yeni bir ilahi söyleyeceğim; bir çengelli çalgı ve on telli bir saz eşliğinde sana ilahiler söyleyeceğim.
10 Krallara kurtuluş veren, kulu Davut'u kılıçtan kurtaran O'dur.
11 Beni kurtar, ve beni yabancı çocukların elinden kurtar; onların ağızları boş şeyler söyler, ve sağ elleri yalanın sağ elidir.
12 Oğullarımız gençliklerinde yetişmiş bitkiler gibi olsunlar; kızlarımız saray gibi cilalanmış, temel taşları gibi olsunlar.
13 Ambarlarımız her türlü ürünü verecek kadar dolu olsun; koyunlarımız sokaklarımızda binlerce, on binlerce yavru versin.
14 Öküzlerimiz çalışmak için güçlü olsun, içeri girip çıkmasınlar, sokaklarımızda yakınma olmasın.
15 Böyle bir durumda olan halka ne mutlu! Evet, Tanrısı RAB olan halka ne mutlu!

BÖLÜM 145

1 (Davut'un övgü mezmuru.) Ey Tanrım, seni yücelteceğim, ey kral; ve adını sonsuza dek öveceğim.
2 Her gün seni öveceğim, adını sonsuza dek öveceğim.
3 RAB büyüktür, çok övülmeye değerdir; ve büyüklüğü akıl ermez.
4 Bir kuşak diğerine senin işlerini övecek, ve kudretli işlerini anlatacak.
5 Senin yüceliğinin ve harika işlerinin yüceliğini anlatacağım.
6 Ve insanlar senin korkunç işlerinin kudretinden bahsedecekler; ve ben senin büyüklüğünü anlatacağım.
7 Senin büyük iyiliğini bol bol anacaklar, ve senin doğruluğunu terennüm edecekler.
8 RAB lütufkârdır, şefkatlidir, geç öfkelenir, merhameti çoktur.
9 RAB herkese iyilik eder, ve şefkati bütün yapıtlarını kapsar.
10 Ey RAB, bütün eserlerin seni övecek, kutsalların seni kutsayacak.
11 Senin krallığının yüceliğinden söz edecekler, ve kudretinden söz edecekler;
12 İnsan oğullarına kudretli işlerini ve krallığının görkemli görkemini bildirmek için.
13 Senin krallığın ebedî bir krallıktır, ve senin egemenliğin nesiller boyunca sürecektir.
14 RAB bütün düşenleri kaldırır, ve bütün eğilenleri doğrultur.
15 Herkesin gözü sendedir; ve sen onlara yiyeceklerini zamanında verirsin.
16 Sen elini açarsın, ve her canlının arzusunu yerine getirirsin.
17 RAB bütün yollarında adildir, ve bütün işlerinde kutsaldır.
18 RAB kendisine yakaranların hepsine, içtenlikle yakaranların hepsine yakındır.
19 Kendisinden korkanların isteklerini yerine getirir, feryatlarını işitir ve onları kurtarır.
20 RAB kendisini sevenlerin hepsini korur, fakat kötülerin hepsini yok eder.
21 Ağzım RAB'bin övgüsünü söyleyecek; ve bütün insanlar onun kutsal adını ebediyen ve sonsuza dek övecek.

BÖLÜM 146

1 RAB'bi övün. Ey canım, RAB'bi övün.
2 Yaşadığım sürece RAB'bi öveceğim; varlığım sürdükçe Tanrıma ilahiler söyleyeceğim.
3 Prenslere ve insanoğluna güvenmeyin; çünkü onlarda kurtuluş yoktur.
4 Nefesi çıkar, toprağa döner; o gün düşünceleri yok olur.
5 Yakup'un Tanrısı'nı yardımcısı olarak gören, umudu Tanrısı RAB'be bağlı olan kişi mutlu kişidir.
6 Gökleri, yeri, denizi ve bunların içindekilerin hepsini yaratan, gerçeği sonsuza dek koruyan O'dur.
7 Ezilenlerin adaletini yerine getiren, açlara yiyecek veren. Tutsakları serbest bırakan RAB'dir.
8 RAB körlerin gözlerini açar; RAB eğilmiş olanları doğrultur; RAB doğruları sever;
9 RAB garipleri korur, öksüz ve dulun sıkıntısını giderir; fakat kötülerin yolunu altüst eder.
10 Ey Siyon, Tanrın RAB sonsuza dek egemenlik sürecek, kuşaklar boyunca. RAB'bi övün.

BÖLÜM 147

1 RAB'bi övün; çünkü Tanrımıza ilahi söylemek iyidir; çünkü hoştur ve övgü yakışır.
2 RAB Yeruşalim'i yeniden kuruyor, İsrail'in sürgünlerini topluyor.
3 O, kırık kalpleri iyileştirir, yaralarını sarar.
4 Yıldızların sayısını söyler; hepsini adlarıyla çağırır.
5 Rabbimiz büyüktür, kudreti büyüktür; anlayışı sınırsızdır.
6 RAB, yumuşak başlıları yüceltir; kötüleri yere serer.
7 RAB'be şükranla ilahiler söyleyin; Tanrımıza lirle övgüler sunun:
8 Gökleri bulutlarla kaplayan, yeryüzüne yağmur hazırlayan, dağlarda ot bitiren O'dur.
9 Hayvanlara ve bağıran karga yavrularına yiyeceklerini verir.
10 Atın kuvvetinden hoşlanmaz; adamın bacaklarından zevk almaz.
11 RAB kendisinden korkanlardan, merhametine güvenenlerden hoşnut olur.
12 Ey Yeruşalim, RAB'bi öv; ey Siyon, Tanrını öv.
13 Çünkü kapılarının sürgülerini güçlendirdi; içindeki çocuklarını kutsadı.
14 Sınırlarında barışı sağlar, seni buğdayın en güzeliyle doyurur.
15 O, yeryüzüne buyruğunu gönderir; sözü çok çabuk yayılır.
16 Yün gibi kar yağdırır, kırağıyı kül gibi saçar.
17 Buzunu lokma gibi fırlatır; soğuğuna kim dayanabilir?
18 Emrini gönderir, onları eritir; rüzgârını estirir, suları akıtır.
19 Sözünü Yakup'a, kurallarını ve hükümlerini İsrail'e bildirdi.
20 Hiçbir millete böyle davranmadı; ve hükümlerine gelince, onları bilmediler. RAB'be hamdedin.

BÖLÜM 148

1 RAB'bi övün. Göklerden RAB'bi övün, yücelerde O'nu övün.
2 Ey bütün melekleri, O'nu övün; ey bütün orduları, O'nu övün.
3 Ey güneş ve ay, O'nu övün; ey ışığın bütün yıldızları, O'nu övün.
4 Ey göklerin gökleri, ve göklerin üstündeki sular, O'nu övün.
5 RAB'bin ismini övsünler; çünkü O emretti ve yaratıldılar.
6 Onları ebedî ve daimî olarak sabitleştirdi; geçersiz olmayacak bir buyruk koydu.
7 Ey ejderhalar ve bütün derinlikler, yeryüzünden RAB'bi övün.
8 Ateş ve dolu, kar ve buhar, sözünü yerine getiren fırtınalı rüzgar.
9 Dağlar ve bütün tepeler; meyveli ağaçlar ve bütün sedirler:
10 Hayvanlar ve bütün sığırlar, sürüngenler ve uçan kuşlar:
11 Yeryüzünün kralları ve bütün kavmler; reisler ve yeryüzünün bütün hâkimleri:
12 Hem genç erkekler, hem genç kızlar, hem yaşlı erkekler, hem de çocuklar:
13 RAB'bin adını övsünler; çünkü yalnız O'nun adı yücedir; yüceliği yerin ve göğün üstündedir.
14 Ve kavminin boynuzunu, bütün azizlerinin, kendisine yakın bir kavim olan İsrail oğullarının övgüsünü yüceltir. RAB'bi övün.

BÖLÜM 149

1 RAB'bi övün. RAB'be yeni bir ilahi söyleyin, Kutsallar topluluğunda O'nu övün.
2 İsrail kendisini yaratanla sevinsin; Siyon oğulları Krallarıyla sevinsin.
3 Dans ederek adını övsünler; tef ve çenk eşliğinde ona ilahiler söylesinler.
4 Çünkü RAB halkından hoşlanır; alçakgönüllüleri kurtuluşla yüceltir.
5 Azizler şan ve şeref içinde sevinç duysunlar; yatakları üzerinde yüksek sesle şarkı söylesinler.
6 Ağızlarında Tanrı'nın yüce övgüleri, ellerinde iki ağızlı kılıç olsun.
7 Milletlerden intikam almak, halka da ceza vermek için;
8 Krallarını zincirlerle, ileri gelenlerini demir prangaya vurarak bağlamak için;
9 Üzerlerine yazılmış olan hükmü yerine getirmek için: Bütün kutsalları bu şerefe sahiptir. RAB'bi övün.

BÖLÜM 150

1 RAB'bi övün. Kutsal yerinde Tanrı'yı övün, kudretinin göklerinde O'nu övün.
2 Kudretli işlerinden ötürü onu övün; yüce büyüklüğüne göre onu övün.
3 Boru sesiyle O'nu övün; çenk ve lirle O'nu övün.
4 Tef ve dansla O'nu övün; telli çalgılarla ve orglarla O'nu övün.
5 Zillerin sesiyle O'nu övün, yüksek sesli zillerin sesiyle O'nu övün.
6 Nefes alan her şey RAB'bi övsün. Siz de RAB'bi övün.